

ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอน โดยใช้บทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง
และการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชา
อุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรม

ณัฐฐา ทะโคดา

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

2568

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง
และการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชา
อุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรม

ณัฐฐา ทะโคดา

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

2568

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

EFFECTS OF TASK-BASED LEARNING WITH ROLE PLAYING
FOR DEVELOPING ENGLISH LISTENING AND SPEAKING SKILLS
OF SECOND-YEAR OF VOCATIONAL CERTIFICATE STUDENTS
IN TOURISM INDUSTRY MAJOR, HOTEL PROGRAM

NATTHA TAKODA

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF
THE REQUIREMENTS FOR MASTER DEGREE OF EDUCATION
IN CURRICULUM AND INSTRUCTION
FACULTY OF EDUCATION
BURAPHA UNIVERSITY

2025

COPYRIGHT OF BURAPHA UNIVERSITY

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้พิจารณา
วิทยานิพนธ์ของ ฌัญญา ทะ โคคา ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

.....

(รองศาสตราจารย์ ดร.คุสิต ขาวเหลือง)

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริวรรณ จรัสศรีวัฒน์)

..... ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิมลรัตน์ จตุรานนท์)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.คุสิต ขาวเหลือง)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริวรรณ จรัสศรีวัฒน์)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ระพีพัฒน์ เดือนเพ็ญศิริ)

..... คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร. สญา ชีระวนิชตระกูล)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัย
บูรพา

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิทวัส แจ่มเยี่ยม)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

63920271: สาขาวิชา: หลักสูตรและการสอน; กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน)

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน, วิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ, ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ, ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ณัฏฐา ทะโคดา : ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรม. (EFFECTS OF TASK-BASED LEARNING WITH ROLE PLAYING FOR DEVELOPING ENGLISH LISTENING AND SPEAKING SKILLS OF SECOND-YEAR OF VOCATIONAL CERTIFICATE STUDENTS IN TOURISM INDUSTRY MAJOR, HOTEL PROGRAM) คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์: คุณิต ขาวเหลือง, Ph.D., สิริวารรณ จรัสวิวัฒน์, กศ.ด. ปี พ.ศ. 2568.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ กับเกณฑ์ร้อยละ 60 2) เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ กับเกณฑ์ร้อยละ 60 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรม ของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรบางละมุง ปีการศึกษา 2567 จำนวน 19 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ (1) แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับงานโรงแรมที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ มีค่าความเหมาะสมระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.34-4.84, SD=0.50$) (2) แบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ มีค่าความยากง่าย (p) ตั้งแต่ 0.40-0.70 ค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.37-0.78 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ .93 (3) แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ มีผลการประเมินความสอดคล้องอยู่ที่ระหว่าง 0.60-1.00 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า

1) ทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรมหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2) ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรมหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

63920271: MAJOR: CURRICULUM AND INSTRUCTION; M.Ed. (CURRICULUM AND INSTRUCTION)

KEYWORDS: TASK-BASED LEARNING, ROLE-PLAYING, ENGLISH LISTENING SKILL, ENGLISH SPEAKING SKILL

NATTHA TAKODA : EFFECTS OF TASK-BASED LEARNING WITH ROLE PLAYING FOR DEVELOPING ENGLISH LISTENING AND SPEAKING SKILLS OF SECOND-YEAR OF VOCATIONAL CERTIFICATE STUDENTS IN TOURISM INDUSTRY MAJOR,HOTEL PROGRAM. ADVISORY COMMITTEE: DUSIT KHAWLOUENG, Ph.D. SIRAWAN JARADRAWIWAT, Ed.D. 2025.

The purposes were to 1) compare the English listening skill with the 60% criterion. 2) compare the English speaking skill with the 60% criterion. The sample group were 19 Second-year Vocational Certificate students of the Tourism Industry Program, majoring in Hotel Studies at Aksorn Banglamung Technological College. They were randomly selected by using cluster random sampling. The research instruments consisted of (1) Six lesson plans for 12 hours with an appropriateness at a high to highest ($\bar{x} = 4.34 - 4.84, SD = 0.50$) (2) A 30-item, four multiple-choice English listening test, with difficulty index ranged between 0.40 to 0.70, discrimination power ranged between 0.37 to 0.78, and the overall reliability of the test was 0.93 (3) An English speaking test, with Indices of Item Objective Congruence between 0.60 to 1.00. The statistics used in this research were mean, standard deviation, and One-Sample t-test.

The findings revealed that:

1) The English listening skill of Second-year Vocational Certificate students after learning with using Task-based learning with role-playing was statistically higher than the 60 percent criterion at the .05 level.

2) The English speaking skill of Second-year Vocational Certificate students after learning with using Task-based learning with role-playing was statistically higher than the 60 percent criterion at the .05 level.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้วิจัยได้รับความช่วยเหลือ การให้คำปรึกษา คำแนะนำ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จากรองศาสตราจารย์ ดร. คุณิต ขาวเหลือง อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สิริววรรณ จรัสวิวัฒน์ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ซึ่งทำให้ผู้วิจัยได้รับแนวทางในการวิจัย ค้นคว้าหาความรู้ และประสบการณ์มากมายในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณคณะกรรมการสอบงานวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิมลรัตน์ จตุรานนท์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ระพีพัฒน์ เตือนเพ็ญศรี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริววรรณ จรัสวิวัฒน์ ที่ได้ช่วยเสนอแนะแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ทำให้งานวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ มีความถูกต้อง และสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.ณัญญา คุณราศรี อาจารย์.วัฒนพร จตุรานนท์ นางสาวนงกัญช สมุทรคนตรี นางสาวณัฐมณ กิรติโชติกุล และนายรังษ์ เรืองวงษ์ ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ รวมทั้งให้คำแนะนำแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ทำให้เครื่องมือในการวิจัยมีคุณภาพ

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการสถานศึกษา ผู้บริหาร คณะครู และขอบคุณนักเรียนวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพัทยา และวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรบางละมุงที่ให้ความอนุเคราะห์ และให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเก็บรวบรวมข้อมูล ให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี

ขอขอบคุณนิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนทุกท่านที่ได้ให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำและให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดมา

ณัฏฐา ทะโคดา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ซ
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญรูปภาพ	ฐ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	7
สมมติฐานของการวิจัย.....	7
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	7
ขอบเขตการวิจัย.....	7
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	9
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	11
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	13
หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562	14
การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับอาชีวศึกษา.....	23
การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน.....	37
วิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ	44
การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ.....	51
ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ.....	54

ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	62
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	71
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	75
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	75
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	76
รูปแบบการวิจัย.....	76
การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	77
การเก็บรวบรวมข้อมูล	88
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	89
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	89
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	92
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	92
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	92
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	93
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	97
สรุปผลการวิจัย	98
อภิปรายผลการวิจัย	99
ข้อเสนอแนะ.....	103
บรรณานุกรม	105
ภาคผนวก	109
ภาคผนวก ก	110
ภาคผนวก ข	112
ภาคผนวก ค	119
ภาคผนวก ง.....	123

ภาคผนวก จ 136

ประวัติย่อของผู้วิจัย 161

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1	ตารางแสดงประเภทวิชา สาขาวิชาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช..15
ตารางที่ 2	ตารางแสดงรายวิชาภาษาอังกฤษในหมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง กลุ่มวิชา 18
ตารางที่ 3	ตารางแสดงกำหนดการสอนและการจัดการเรียนรู้.....20
ตารางที่ 4	ตารางแสดงสมรรถะหลัก สมรรถนะย่อย ตัวบ่งชี้ของการจัดการเรียนการสอน 27
ตารางที่ 5	ตารางแสดงสมรรถะหลัก สมรรถนะย่อย ตัวบ่งชี้ของการจัดการเรียนการสอน 30
ตารางที่ 6	ตารางแสดงสมรรถะหลัก สมรรถนะย่อย ตัวบ่งชี้ของการจัดการเรียนการสอน 31
ตารางที่ 7	ตารางแสดงสมรรถะหลัก สมรรถนะย่อย ตัวบ่งชี้ของการจัดการเรียนการสอน 32
ตารางที่ 8	ตารางแสดงสมรรถะหลัก สมรรถนะย่อย ตัวบ่งชี้ของการจัดการเรียนการสอน 34
ตารางที่ 9	ตารางแสดงสมรรถะหลัก สมรรถนะย่อย ตัวบ่งชี้ของการจัดการเรียนการสอน 34
ตารางที่ 10	ข้อมูลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ 52
ตารางที่ 11	แบบแผนการวิจัย One-shot Case Study 76
ตารางที่ 12	ตารางแสดงการสังเคราะห์การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้78
ตารางที่ 13	โครงสร้างแผนการจัดการเรียนรู้.....80
ตารางที่ 14	รายการประเมินทักษะการพูดของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเน้น ...86
ตารางที่ 15	ผลคะแนนทักษะการฟังภาษาอังกฤษ.....93
ตารางที่ 16	ตารางแสดงผลการเปรียบเทียบทักษะการฟังภาษาอังกฤษหลังการจัดการเรียนรู้แบบ.94
ตารางที่ 17	ผลคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ 95
ตารางที่ 18	ผลสรุปคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ จำแนกตามรายด้านการประเมิน 95
ตารางที่ 19	ตารางแสดงผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังการจัดการเรียนรู้แบบ 96
ตารางที่ 20	ผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 การจองห้องพักทาง...124

ตารางที่ 21 ผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 การเข้าที่พักในโรงแรม	125
ตารางที่ 22 ผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 การแนะนำสิ่งอำนวยความสะดวก	126
ตารางที่ 23 ผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 การแนะนำสถานที่....	127
ตารางที่ 24 ผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 การแก้ปัญหาให้ลูกค้า	128
ตารางที่ 25 ผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 การแจ้งออกจากโรงแรม	129
ตารางที่ 26 ตารางแสดงผลการพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินดัชนีความ.....	130
ตารางที่ 27 ตารางแสดงการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (B-Index) ของแบบ	132
ตารางที่ 28 ดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของคำถามที่	133
ตารางที่ 29 ดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของบัตรข้อมูล..	134
ตารางที่ 30 ดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของเกณฑ์การ...	135

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	12
ภาพที่ 2 กรอบแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานของวิลลิส (The Willis TBL Framework)	38
ภาพที่ 3 ประเภทของภาระงานในการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน	41
ภาพที่ 4 รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ	54
ภาพที่ 5 คำอธิบายกรอบอ้างอิงทางภาษาของยุโรปด้านการฟังระดับ B1	58

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ด้วยปัจจุบัน เทคโนโลยีต่าง ๆ เจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว และเป็นไปแบบก้าวกระโดด จึงส่งผลให้การติดต่อสื่อสารทั้งในระดับบุคคล หน่วยงาน องค์กร และประเทศก็เป็นที่ไปอย่างรวดเร็วและไม่มีขีดจำกัดเช่นเดียวกัน ทั้งนี้ ด้วยวัตถุประสงค์เพื่อการแลกเปลี่ยน และเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสาร ความรู้ แนวคิด และเทคโนโลยีต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาตนเอง หน่วยงาน องค์กร สังคม และประเทศชาติต่อไป ด้วยการสื่อสารที่ไร้ข้อจำกัดนี้เอง ภาษาศาสตร์จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะใช้ในการติดต่อสื่อสาร ซึ่งภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักที่นิยมใช้ในการสื่อสารระหว่างประเทศมากที่สุดจนหลายคนนิยามว่า ภาษาอังกฤษ คือ ภาษานานาชาติ (International language) หรือภาษาสากล (Global language) และในปัจจุบันมีมากกว่า 50 ประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการ และองค์กรระหว่างประเทศ เช่น สหประชาชาติเองก็ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแรก ข้อมูลจากวิกิพีเดีย (Wikipedia, 2022) ระบุว่า มีจำนวนคนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแรกมากกว่า 380 ล้านคน และใช้เป็นภาษาที่สองมากกว่า 720 ล้านคน ดังนั้น ภาษาอังกฤษจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งในปัจจุบัน อนึ่ง นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2559 ประเทศไทยเป็นส่วนหนึ่งของการเปิดเสรีประชาคมอาเซียน ซึ่งตามกฎบัตรอาเซียนข้อ 34 (สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, 2559) บัญญัติว่า “The working language of ASEAN shall be English” กล่าวคือ “ภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียน คือ ภาษาอังกฤษ” ซึ่งจากกฎบัตรในข้อนี้เองแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าประเทศไทยควรมีการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อโอกาสที่ดีในการติดต่อสื่อสาร การทำงาน ประสานงาน ประชุม สัมมนา และกิจกรรมอื่นๆ ระหว่างกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน และประเทศอื่น ๆ ทั้งในรูปแบบของโครงการความร่วมมือต่าง ๆ การประชุมวิชาการ การประชุมด้านเทคนิคระหว่างหน่วยงาน ตลอดจนการแลกเปลี่ยนผู้เชี่ยวชาญหรือข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะระหว่างองค์กร เป็นต้น สำหรับประเทศไทยเองได้มีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศมานาน แต่จากข้อมูลผลการจัดอันดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ โดยดัชนี EF English Proficiency Index ปี 2021 ของ Education First (2021) ซึ่งเป็นองค์กรนานาชาติที่เชี่ยวชาญเรื่องการฝึกอบรมภาษา การท่องเที่ยวเพื่อการศึกษา หลักสูตรการศึกษาเชิงวิชาการและการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม ได้รายงานดัชนีวัดระดับความรู้ทางภาษาอังกฤษประจำปี 2564 พบว่าประเทศไทย อยู่ใน

อันดับที่ 100 จาก 112 ประเทศที่เข้าร่วมการทดสอบ และจัดอยู่ในกลุ่มที่มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ‘ระดับต่ำมาก’ ก่อนหน้านี้ผลการทดสอบของประเทศไทยตั้งแต่ปี 2011-2016 ประเทศไทยอยู่ระดับ ‘ต่ำมาก’ มาตลอด มีเพียงช่วงปี 2017-2018 เท่านั้นที่สามารถทำคะแนนอยู่ในระดับ ‘ต่ำ’ และในปี 2019 เป็นต้นมาอยู่ในระดับ ‘ต่ำมาก’ อีกครั้ง (Education First, 2021) อันแสดงให้เห็นว่าคนไทยยังมีปัญหาในเรื่องของการสื่อสารภาษาอังกฤษ

ซึ่งเป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนภาษาอังกฤษในประเทศไทยที่ไม่ประสบความสำเร็จ ส่วนหนึ่งมาจากการที่คนไทยยังยึดติดในรูปแบบการสื่อสารตามมาตรฐานและบรรทัดฐานของเจ้าของภาษา ซึ่งไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เป็นจริงในปัจจุบันที่ผู้สื่อสารภาษาอังกฤษนั้นมีความหลากหลาย และวิธีการคิดจากความเชื่อเดิม ๆ ควรถูกเปลี่ยนมาเป็นการพูดแบบเจ้าของภาษาไม่ใช่สิ่งที่สำคัญที่สุดเท่าเป้าหมายในการสื่อสารเพราะแนวการสอนรูปแบบใหม่ควรเป็นการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นการสอนภาษาสากล (มันทนา พันธุ์ดี, 2560) ซึ่งด้วยแนวการสอนรูปแบบเดิมทำให้คนไทยไม่กล้าพูดภาษาอังกฤษเพราะกลัวพูดผิดแล้วอาย ประกอบกับครูสอนภาษาอังกฤษที่มีความสามารถของมักจะสอนอยู่ในระดับมหาวิทยาลัย ซึ่งแท้จริงแล้วควรจะสอนนักเรียนระดับประถมศึกษาเพื่อสร้างพื้นฐานให้กับเด็กมากกว่า (เนตรปรีชา ชุม ไชโย, 2561) นอกจากนี้ทั้งครูรุ่นเก่าและใหม่ยังคุ้นชินกับการสอนที่เน้นไวยากรณ์ และระบบการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้นักเรียนสอบผ่าน ไม่ได้เน้นการฝึกใช้ภาษาทำให้เมื่อสอบเสร็จแล้วก็ลืมเนื้อหาความรู้ ดังนั้น การสอนภาษาอังกฤษแบบทำให้นักเรียนไม่เห็นความสำคัญของการใช้ภาษาที่สอง และขาดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ (มินตรา ภูริบุญญานิช, 2561) ซึ่งปัญหาเหล่านี้ล้วนเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของคนไทยทั้งสิ้น นอกจากนี้ ความเข้าใจผิดที่เชื่อกันแพร่หลายในวงการศึกษาว่า นักเรียนต้องเรียนความรู้รายวิชาจนเข้าใจคล่องแคล่วก่อนแล้วจึงจะสามารถนำความรู้นั้นไปใช้งานได้ ก็ยังเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้นไม่ประสบความสำเร็จในการนำไปใช้เพื่อการสื่อสารในชีวิตจริง ด้วยผลการวิจัยสมัยใหม่บอกว่าการเรียนโดยประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อเรียนรู้ทักษะ ด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ การแก้ปัญหา และความริเริ่มสร้างสรรค์ไปพร้อม ๆ กับเรียนเนื้อหาจะให้ผลสัมฤทธิ์ด้านการเรียนรู้สูงกว่า เพราะการเรียนรู้ไม่ได้มีลักษณะเรียงเป็นแถวจากความรู้พื้นฐานไปสู่การเรียนรู้ทักษะที่ซับซ้อน แต่ควรต้องเรียนรู้เนื้อหาไปพร้อม ๆ กับการใช้ประโยชน์ในสถานการณ์จริงจึงจะทำให้ผลการเรียนรู้ที่ลึกและเชื่อมโยงกว่าคือ รู้จริง จุดเน้นจึงต้องเปลี่ยนจากการสอนของครูไปสู่การเรียนรู้ของนักเรียน (วิจารณ์ พานิช, 2555)

นอกจากปัญหาด้านการใช้ภาษาอังกฤษในภาพใหญ่ของประเทศที่สะท้อนจากผลคะแนนประเมินจากการทดสอบภาษาอังกฤษของ EF แล้วนั้น ในการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษา

เองก็มีผลสะท้อนปัญหาด้านภาษาอังกฤษจากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้าน
 อาชีวศึกษา (V-NET) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 (ปวช.3) ด้านทักษะภาษาและการสื่อสาร
 ในหัวข้อการสื่อสาร โดยใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพ ซึ่งยังมีผลสัมฤทธิ์อยู่ใน
 เกณฑ์ต่ำ กล่าวคือ ในปีการศึกษา 2561 ผลคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ ร้อยละ 28.46 ระดับภาค
 ร้อยละ 32.40 และระดับจังหวัด ร้อยละ 32.41 และมีผลคะแนนเฉลี่ยต่ำลงในปีการศึกษา 2562
 กล่าวคือ ผลคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ ร้อยละ 24.79 ระดับภาค ร้อยละ 27.46 และระดับจังหวัด
 ร้อยละ 28.39 โดยในส่วนของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในเครือข่ายกรู๊ป ซึ่งประกอบไปด้วยวิทยาลัย
 เทคโนโลยีอัครพัทธา และวิทยาลัยเทคโนโลยีอัครบางละมุงมีผลการทดสอบทางการศึกษา
 ระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 (ปวช.3) ด้านทักษะภาษา
 และการสื่อสาร ในหัวข้อการสื่อสาร โดยใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพมี
 ผลคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 37.85 ในปีการศึกษา 2561 และร้อยละ 28.80 ในปีการศึกษา 2562 โดย
 มีค่าคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดเมื่อเทียบกับสมรรถนะด้านอื่นๆ ซึ่งผลประเมินด้านการใช้ภาษาในการ
 สื่อสารเพื่ออาชีพจากการทดสอบ V-NET ของอาชีวศึกษาดังกล่าว ก็สอดคล้องกับผลคะแนนเฉลี่ย
 ในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับงาน โรงแรม สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปี
 ที่ 2 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรมที่มีผลคะแนนเฉลี่ยในปีการศึกษา
 2563 ด้านการฟัง ร้อยละ 46.25 ด้านการพูด ร้อยละ 42.92 ด้านการอ่าน ร้อยละ 67.08 ด้านการเขียน
 ร้อยละ 68.33 ด้านความรู้ศัพท์สำนวนทั่วไป ร้อยละ 63.33 และในปีการศึกษา 2564 มีผลคะแนน
 เฉลี่ยด้านการฟัง ร้อยละ 50.83 ด้านการพูด ร้อยละ 47.92 ด้านการอ่าน ร้อยละ 65.42 ด้านการเขียน
 ร้อยละ 63.75 ด้านความรู้ศัพท์สำนวนทั่วไป ร้อยละ 66.53 ซึ่งจากผลคะแนนเฉลี่ยทั้งสอง
 ปีการศึกษาที่ผ่านมาจะเห็นได้ว่านักเรียนยังมีปัญหาในการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการฟัง และ
 การพูดมากที่สุด ซึ่งจะสอดคล้องต่อผลการดำเนินโครงการของวิทยาลัย เรื่องการฝึกประสบการณ์
 วิชาชีพซึ่งสถานประกอบการโรงแรมได้ให้ข้อเสนอแนะให้วิทยาลัยมีการเพิ่มทักษะการใช้
 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพโรงแรมให้มากขึ้นเพื่อให้สามารถรับฟังข้อมูล และให้
 ข้อมูลเบื้องต้นแก่แขกต่างชาติที่เข้ามาพักในโรงแรมได้ ทั้งนี้ส่วนหนึ่งมาจากรูปแบบการสอนที่เน้น
 ความรู้ทางด้านภาษา คำศัพท์ สำนวน ไวยากรณ์ และระยะการฝึกปฏิบัติเฉพาะบุคคลน้อย ตลอดจน
 นักเรียนเองขาดความกล้าแสดงออก และขาดแรงจูงใจในการฝึกฝนตนเองให้เกิดสมรรถนะในการ
 ใช้ภาษาอังกฤษในงานวิชาชีพของตนเอง

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task-based learning) (Harmer, 2015, p. 60-62)
 เป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นไปที่การสร้างภาระงานที่มีความหมายหรือมี
 ความสำคัญให้เป็นศูนย์กลางของกระบวนการเรียนรู้ โดยรูปแบบการเรียนนี้จะให้ความสำคัญต่อ

ความสำเร็จของภาระงานมากพอ ๆ กับการเรียนรู้รูปแบบของภาษา ซึ่งผู้เรียนจะได้รับมอบภาระงานให้ใช้ทักษะทางด้านภาษาในปฏิบัติการงานให้สำเร็จ และภาระงานที่ปฏิบัติสำเร็จแล้วจะถูกนำมาอภิปรายในประเด็นของรูปแบบภาษาที่ถูกใช้ ตลอดจนการดำเนินการแก้ไข หรือปรับให้เหมาะสมในระดับที่น่าพึงพอใจ โดยภาระงานที่กำหนดขึ้นจะมีความสอดคล้องสามารถนำไปใช้จริงในชีวิตประจำวันและการทำงานได้ส่งผลให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญ และเกิดแรงจูงใจในการปฏิบัติการงานให้สำเร็จลุล่วงไปได้ ซึ่งการจัดการเรียนรู้รูปแบบนี้ได้กำหนดขั้นตอนกิจกรรมการเรียนให้สอดคล้องกับกระบวนการรับรู้ภาษาของนักเรียน โดยเน้นขั้นวงจรการปฏิบัติการงานที่ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนปฏิบัติการงานตามที่ได้รับมอบหมายในลักษณะของงานเดี่ยว จับคู่ หรือกิจกรรมกลุ่ม และปฏิบัติการงานให้สำเร็จโดยใช้ภาษาเป้าหมายด้วยตนเอง ซึ่งผู้สอนจะเป็นเพียงผู้สนับสนุนและให้ความช่วยเหลือเกี่ยวกับการใช้ภาษาเท่านั้น จากนั้นให้ผู้เรียนรายงานสรุปผลการปฏิบัติการงานของตนเอง โดยผู้สอนจะคอยให้คำแนะนำเพิ่มเติมและประเมินผลงานนั้น ๆ (อรุณี วิริยะจิตรรา และคณะ, 2555) อันจะทำให้แก่นักเรียนสนุกกับการเรียนเพราะได้มีบทบาทในการเรียนรู้ด้วยตนเองแล้วนำความรู้ที่ได้มาสร้างสรรค์ผลงาน ส่งเสริมการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และนักเรียนสามารถมองเห็นความก้าวหน้าหรือปัญหาของตนเองได้ การใช้ภาระงานเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาทักษะภาษาตามเป้าหมายของนักเรียนจึงเป็นรูปแบบการจัดการเรียนการรู้ภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับนักเรียนยุค Thailand 4.0 ด้วยแนวคิดทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศทั่วโลกในปัจจุบันนี้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับสมรรถนะการสื่อสาร (Communicative competency) ที่มุ่งเน้นให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาสื่อสารในสังคมโลกได้จริงผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ โดยผู้สอนปรับบทบาทเป็นผู้สนับสนุนการเรียนรู้ที่ทำหน้าที่หล่อหลอมให้ผู้เรียนเกิด “ทักษะ” ด้านต่าง ๆ ที่คงอยู่และมีพัฒนาการเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง และเน้นให้ผู้เรียนใช้การคิดวิเคราะห์การแก้ปัญหา และการคิดสร้างสรรค์ (พาสนา จุฬรัตน์, 2561) และนักเรียนในบริบท EFL ไม่มีโอกาสพูดในสถานการณ์จริงหรือในชีวิตประจำวัน การฝึกพูดผ่านกิจกรรมกรรมในชั้นเรียนจะทำให้นักเรียนได้ทราบระดับความสามารถทางการพูดของตนเอง และเปิดโอกาสให้ได้ฝึกใช้ทักษะที่เรียนมาทั้งหมด เป็นการกระตุ้นให้ได้ใช้ภาษาอังกฤษ สร้างโอกาสให้ได้คิด ซึ่งจะทำให้นักเรียนสามารถนำเอาทักษะเหล่านี้ไปใช้ได้อัตโนมัติถ้ามีการฝึกปฏิบัติบ่อย ๆ ดังนั้น การนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (TBL) มาใช้จะช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศิริพันธ์ เอื้อนไชสงค์ (2560) ที่ได้ศึกษาเรื่องการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร และพบว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่ได้รับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติสูงกว่าก่อนเรียน และ นักศึกษามี

ความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของณัฐนันท์ แยมฉาย (2559) ที่ศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร ซึ่งพบว่าความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสูงกว่าก่อนเรียน และกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานอยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของหริศศักดิ์ พลตรี (2559) ซึ่งศึกษาผลการใช้บทเรียนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นต่อความสามารถฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนน้ำเกลี้ยงวิทยา ที่ระบุว่าความสามารถฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังจากการใช้บทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นสูงกว่าก่อนเรียน

การใช้วิธีการสอนโดยใช้บทบาทสมมติ (Role-playing) เป็นหนึ่งในกลวิธีการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้น เพราะแม้ผู้เรียนจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาภาษาอังกฤษระดับหนึ่งก็ตาม แต่ส่วนใหญ่ประสบปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอย่างแท้จริง ไม่สามารถฟังและพูดได้อย่างมั่นใจในสถานการณ์จริง เนื่องจากขาดโอกาสในการฝึกฝนผ่านประสบการณ์ตรง หรือการใช้ภาษาผ่านสถานการณ์จำลองที่ใกล้เคียงกับชีวิตประจำวัน (Nunan, 2003) ประกอบกับการจัดกิจกรรมในห้องเรียนส่วนใหญ่มักเป็นแบบครูสอน-ผู้เรียนฟัง ส่งผลกระทบต่อการฝึกฟังและพูดในสถานการณ์ที่หลากหลาย ซึ่งขัดต่อหลักการของการเรียนรู้ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพที่เน้นการมีปฏิสัมพันธ์ และการใช้ภาษาเพื่อจุดประสงค์ที่มีความหมาย (Harmer, 2007) แนวทางการจัดกิจกรรมบทบาทสมมติเป็นแนวคิดการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Learner-centered approach) ซึ่งให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วม การสร้างองค์ความรู้จากประสบการณ์ และการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนในทุกมิติ โดยผู้เรียนจะได้จำลองสถานการณ์ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง ทำให้สามารถฝึกการฟังเพื่อจับใจความและฝึกการพูดโต้ตอบอย่างเหมาะสมในบริบทนั้น ๆ ซึ่งช่วยเสริมสร้างทักษะการใช้ภาษาในสถานการณ์จริงได้ดียิ่งขึ้น (Ladousse, 2004) นอกจากนี้บทบาทสมมดียังช่วยให้ผู้เรียนฝึกคิดวิเคราะห์ ฝึกใช้คำศัพท์และโครงสร้างภาษาในบริบทที่หลากหลาย และได้เรียนรู้จากเพื่อนผ่านการทำงานร่วมกัน โดยเน้นให้ผู้เรียนสร้างความรู้ผ่านประสบการณ์ตรง กิจกรรมบทบาทสมมติมีขั้นตอนที่ชัดเจน ซึ่งประกอบด้วย 4 ขั้นตอนหลัก ได้แก่ (1) การเตรียมบทบาทและสถานการณ์ (2) การฝึกซ้อมบทบาท (3) การแสดงบทบาทสมมติ และ (4) การสะท้อนผลการเรียนรู้ (ทิสนา แวมณี, 2562) ซึ่งขั้นตอนเหล่านี้ช่วยให้ผู้เรียนมีเวลาในการวางแผน ฝึกซ้อม และได้รับข้อเสนอแนะจากครูและเพื่อนร่วมชั้นอย่างต่อเนื่อง (Harmer, 2007) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพรพิสาข์ จุนขุนทด (2566) ที่ศึกษาเรื่อง

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแนวคิดห้องเรียนกลับด้านและกิจกรรมบทบาทสมมติที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่าค่าเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความสามารถในการพูดของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อยู่ในระดับคุณภาพดี และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของวัชรภรณ์ คำอ่อน (2561) ซึ่งศึกษาผลของการจัดกิจกรรมบทบาทสมมติต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ผ่านบทบาทสมมติมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุม

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน วิธีการสอนโดยใช้บทบาทสมมติ ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังที่กล่าวมาในตอนต้นนั้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่าการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอน โดยใช้บทบาทสมมติที่เป็นการสอนที่ให้ความสำคัญเรื่องกระบวนการเรียนรู้ (Process) มากกว่าผลลัพธ์ที่ได้ (Outcome) เพราะภาระงาน (Task) นั้นเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่ฝึกฝนและพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอย่างมีความหมาย ส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นเพื่อใช้ภาษาในการสื่อสารในสถานการณ์จริง อนึ่ง จากงานวิจัยที่มีมาแล้วนั้น ส่วนใหญ่นำมาใช้กับนักเรียนในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา ผู้วิจัยจึงสนใจในการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานกับนักเรียนอาชีวศึกษาเนื่องด้วยเป็นวิธีที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้และพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเฉพาะด้านได้ ดังนั้นรูปแบบการจัดการเรียนรู้นี้จะสามารถพัฒนาพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรมให้ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษได้ นอกจากนี้แล้วกลุ่มนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพถือว่าเป็นระดับต้นของการเรียนสายอาชีพที่ต้องใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในการทำงานตามสาขางานของตนเอง ดังนั้นหากนักเรียนกลุ่มนี้มีการฝึกฝนทักษะในการพูดสื่อสารตามสถานการณ์ต่าง ๆ ที่จำเป็นในสาขางานของตนเอง ย่อมจะมีความมั่นใจที่จะใช้ภาษาอังกฤษที่ฝึกฝนในชั้นเรียนไปใช้สื่อสารในสถานการณ์จริง มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษอันจะทำให้ให้นักเรียนสามารถนำไปต่อยอดในการเรียนภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาของตนเองอื่น ๆ ได้ดีต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการฟังของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ กับเกณฑ์ร้อยละ 60
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ กับเกณฑ์ร้อยละ 60

สมมติฐานของการวิจัย

1. ทักษะการฟังของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60
2. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ส่งเสริมให้นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริง
2. นักเรียนมีความพร้อมด้านสมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารในการทำงานตามสาขางานของตนเอง
3. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มุ่งพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรม โดยจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ โดยมีขอบเขตการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรม ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในเครือข่ายที่ประกอบด้วยวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรรพทยา และวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรรอบละมุน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 3 ห้องเรียน 80 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรม ของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรรอบละมุน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 1 ห้องเรียน 19 คน โดยวิธีจับฉลากเลือกห้องเรียนการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster random sampling)

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ คือ การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

2.2.2 ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยนี้เป็นเนื้อหาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 ในหมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ รายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับงานโรงแรม เรื่อง บทสนทนาในงานโรงแรม (Conversation in hotel) โดยผู้วิจัยได้จัดเนื้อหาการสอนทั้งหมด 6 หัวข้อ คือ 1) การจองห้องพักทางโทรศัพท์ (Room reservation) 2) การเข้าที่พักในโรงแรม (Checking in) 3) การแนะนำสิ่งอำนวยความสะดวกภายในโรงแรม (Hotel facilities) 4) การแนะนำสถานที่โดยรอบโรงแรม (Direction to local places) 5) การแก้ปัญหาให้ลูกค้า (Dealing with complaints) 6) การแจ้งออกจากโรงแรม (Check-out)

4. ระยะเวลาในการวิจัย

การทดลองในการวิจัยครั้งนี้ ใช้เวลาในการทดลอง 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน หมายถึง รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ใช้ภาระงานเป็นหลักในการวางแผนและกำหนดขั้นตอนในการสอนภาษาโดยใช้กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารจริง ๆ โดยมุ่งเน้นไปยังความสำเร็จของงาน ประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 Pre-task stage คือ ขั้นตอนการปฏิบัติภาระงานซึ่งจะกล่าวถึงหัวข้อการเรียนรู้ โดยมีการเน้นคำศัพท์หรือวลีสำคัญ ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าใจกระบวนการของภาระงาน

ขั้นที่ 2 Task cycle stage คือ ขั้นตอนงานตามตามวงจรของการปฏิบัติภาระงานโดยจะปฏิบัติภาระงานเป็นคู่ หรือกลุ่มเล็ก ๆ โดยที่ผู้สอนจะเป็นผู้ตรวจสอบในระยะไกล ผู้เรียนต้องวางแผนถึงกระบวนการ และนำเสนอภาระงานต่อผู้เรียนในรูปแบบของการพูด ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนย่อย คือ

- 1) Task การฝึกความคล่องคล่องในการใช้ภาษาในการทำชิ้นงาน
- 2) Planning การให้เวลาและช่วยให้ผู้เรียนใช้ภาษาอย่างถูกต้องในการนำเสนอชิ้นงาน
- 3) Report การรับข้อมูลทางภาษาเพิ่มเติมทั้งรูปแบบของภาษา ความหมาย ความแม่นยำของภาษา และความคล่องของการใช้ภาษา

ขั้นที่ 3 Language focus stage คือ ขั้นฝึกฝนและตรวจสอบการใช้ภาษา ซึ่งจะมีอภิปรายถึงประเด็นต่าง ๆ จากข้อมูลที่ฟังมาจากระงาน และอธิบายเกี่ยวกับรูปแบบภาษาจากระงาน พร้อมมีการแก้ไขออฟไลน์ (Offline correction) และให้ผลสะท้อนกลับ (feedback) ภายหลังจากจบกิจกรรม ประกอบด้วย 2 ขั้นตอนย่อย คือ

- 1) Analysis คือ ขั้นที่ให้ผู้เรียนสะท้อนความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับภาระงานที่ได้ทำไป
- 2) Practice คือ ขั้นการอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจถึงรูปแบบของภาษาในชิ้นงาน เพื่อผู้เรียนจะได้จำคำ วลี และรูปแบบภาษา

2. วิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ หมายถึง กระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนแสดงบทบาทที่ได้รับตามสถานการณ์จำลองใกล้เคียงความจริงกับบริบทและบทบาททางสังคมที่หลากหลาย โดยมีเป้าหมายเพื่อผู้เรียนได้มีโอกาสในการฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง ฝึกทักษะการสื่อสาร การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า และการตัดสินใจ โดยมีองค์ประกอบครอบคลุมทั้งผู้เรียน ผู้สอน สถานการณ์สมมติ บทบาทที่ชัดเจน การแสดง การอภิปราย และการสรุปผลการเรียนรู้ โดยขั้นตอนดำเนินกิจกรรมประกอบด้วย (1) การเตรียมการ และกำหนดผู้แสดง (2) กำหนด

สถานการณ์ (3) การฝึกซ้อม และการสังเกต (4) การแสดงจริง (5) การสะท้อนผลการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะเชิงสังคมและภาษาของผู้เรียน

3. การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ หมายถึง รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ใช้บทบาทสมมติเป็นภาระงานหลักในการวางแผนและกำหนดขั้นตอนในการสอนภาษาโดยใช้กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารจริง ๆ โดยมุ่งเน้นไปยังความสำเร็จของงาน ประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 Pre-task stage คือ ขั้นตอนการปฏิบัติภาระงานซึ่งจะกล่าวถึงหัวข้อการเรียนรู้โดยมีการเน้นคำศัพท์หรือวลีสำคัญ ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าใจกระบวนการของภาระงาน

ขั้นที่ 2 Task cycle stage คือ ขั้นตอนงานตามตามวงจรของการปฏิบัติภาระงาน โดยกำหนดให้ใช้บทบาทสมมติเป็นภาระงานหลัก และกำหนดขั้นตอนการทำกิจกรรม ดังนี้

2.1 Task เป็นการทบทวนข้อมูลตามหัวข้อการเรียนรู้เพื่อฝึกความคล่องคล่วในการใช้ภาษาการท่าภาระงาน

2.2 Planning เป็นการพัฒนาภาษาโดยให้เวลาและช่วยให้ผู้เรียนใช้ภาษาอย่างถูกต้องในการนำเสนอชิ้นงาน โดยกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติภาระงาน ดังนี้ (1) จับคู่และรับสถานการณ์ที่แตกต่างกัน (2) สร้างบทสนทนาตามสถานการณ์โดยผู้สอนคอยช่วยเหลือด้านความถูกต้องของศัพท์สำนวนและการออกเสียง (3) ฝึกซ้อมบทบาทสมมติ

2.3 Report - ผู้สอนให้ผู้เรียนนำเสนอบทบาทสมมติ

ขั้นที่ 3 Language focus stage คือ ขั้นฝึกฝนและตรวจสอบการใช้ภาษา โดยผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสรุปผลการทำกิจกรรมบทบาทสมมติ และสรุปเนื้อหาพร้อมกัน พร้อมสะท้อนผลการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะเชิงสังคมและภาษาของผู้เรียน

4. ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ หมายถึง การแสดงความเข้าใจจากการฟังและสามารถปฏิบัติหรือแสดงเพื่อสื่อถึงความเข้าใจจากการฟังอย่างถูกต้องตามความหมาย จุดประสงค์ และความต้องการที่ผู้ส่งสารสื่อสารออกมาได้ โดยวัดได้จากแบบทดสอบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

5. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง การพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจจุดประสงค์และความต้องการของผู้พูด โดยใช้คำศัพท์สำนวนไวยากรณ์ ตลอดจนการใช้กริยาท่าทางกับสถานการณ์ได้อย่างเหมาะสม โดยวัดได้จากคะแนนการพูดตามสถานการณ์

6. เกณฑ์ผ่านร้อยละ 60 หมายถึง คะแนนที่ได้จากการวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ และทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยระดับคะแนนผ่านที่กำหนดไว้ร้อยละ 60 อ้างอิงตามข้อกำหนดการสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ 2.00 (ร้อยละ 60) เกณฑ์การประเมิน

มาตรฐานวิชาชีพภาคทฤษฎี และผลการประเมินในระดับ ดี ตามเกณฑ์การประเมินคุณภาพ การศึกษาตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2561

7. **แบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ** หมายถึง เครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อวัดทักษะ การฟังภาษาอังกฤษด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ ซึ่งเป็นแบบทดสอบหลังเรียน เรื่อง บทสนทนาในงาน โรงแรม (Conversation in hotel) โดยเป็น ข้อสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก วัดการฟังเพื่อความเข้าใจ โดยสามารถตอบคำถามจากเรื่องราวที่ฟัง ได้ จำนวน 30 ข้อ

8. **แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ** หมายถึง เครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อวัดทักษะ การพูดภาษาอังกฤษด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ ซึ่งเป็นแบบทดสอบหลังเรียน เรื่อง บทสนทนาในงาน โรงแรม (Conversation in hotel) โดยใช้ รูปแบบสถานการณ์จำลอง จำนวน 8 สถานการณ์ในการทดสอบการพูด โดยกำหนดเกณฑ์การ ประเมินทักษะการพูดแบบอิงเกณฑ์โดยจำแนกประเด็นออกเป็น 4 ประเด็นย่อย คือ 1) ด้านการออก เสียง (Pronunciation) 2) ด้านคำศัพท์ (Vocabulary) 3) ด้านไวยากรณ์ (Grammar) 4) ด้านความ คล่องแคล่ว (Fluency) ใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบรูปรีด

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานที่มุ่งเน้น ไปยังการ ดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้การสอนโดยใช้ภาระงานเป็นหลักในการวางแผนและกำหนดขั้นตอนใน การสอนภาษา (Harmer, 2015) โดยใช้กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารจริง ๆ คือ วิธีการสอนโดย ใช้บทบาทสมมติที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเข้าใจสถานการณ์จริง เชื่อมโยงความรู้กับชีวิตจริง ตลอดจนฝึก คิด วิเคราะห์ และตัดสินใจได้ (ทิสนา แซมณี, 2562) มาเป็นภาระงานหลักซึ่งจะมุ่งเน้น ไปยัง ความสำเร็จของงาน มาพัฒนาทักษะการฟัง และทักษะการพูด ซึ่งมีกรอบแนวคิดดังภาพที่ 1

ตัวแปรต้น

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 Pre-task stage ขั้นก่อนการปฏิบัติการะงาน

ขั้นที่ 2 Task cycle stage ขั้นดำเนินงานตามตามวงจรของการปฏิบัติการะงาน โดยมีบทบาทสมมติเป็นภาระงานหลัก

กำหนดขั้นตอนการทำกิจกรรม ดังนี้

2.1 Task ทบทวนข้อมูลตามหัวข้อการเรียนรู้

2.2 Planning พัฒนาภาษาโดยกำหนด

ขั้นตอนการปฏิบัติการะงาน ดังนี้

- (1) จับคู่และรับสถานการณ์
- (2) สร้างบทสนทนาตามสถานการณ์
- (3) ฝึกซ้อมบทบาทสมมติ

2.3 Report นำเสนอบทบาทสมมติ

ขั้นที่ 3 Language Focus Stage ขั้นฝึกฝนและตรวจสอบการใช้ภาษา

ตัวแปรตาม

1. ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ
2. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัย ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรมผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะนำเสนอตามลำดับหัวข้อดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 หมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ
2. การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับอาชีวศึกษา
  - 2.1 แนวคิดการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับอาชีวศึกษาในช่วงต้น
  - 2.2 การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของอาชีวศึกษาในช่วงต้น
  - 2.3 รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับอาชีวศึกษาในช่วงต้น
  - 2.4 การส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับอาชีวศึกษาในปัจจุบัน
3. การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน
  - 3.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน
  - 3.2 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน
  - 3.3 ลักษณะของภาระงาน
  - 3.4 การประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน
4. วิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ
  - 4.1 ความหมายของบทบาทสมมติ
  - 4.2 ประเภทของบทบาทสมมติ
  - 4.3 องค์ประกอบของบทบาทสมมติ
  - 4.4 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทบาทสมมติ
  - 4.5 ข้อดีของการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทบาทสมมติ
  - 4.6 ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทสมมติกับทักษะภาษา
5. การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ
6. ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ
  - 6.1 ความหมายของทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

- 6.2 ความสำคัญของทักษะการฟังภาษาอังกฤษ
- 6.3 องค์ประกอบทักษะการฟังภาษาอังกฤษ
- 6.4 กิจกรรมการสอนฟังภาษาอังกฤษ
- 6.5 การทดสอบ และการประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
- 7. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
  - 7.1 ความหมายของทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
  - 7.2 ความสำคัญของทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
  - 7.3 จุดมุ่งหมายการฟังภาษาอังกฤษ
  - 7.4 กิจกรรมการสอนพูดภาษาอังกฤษ
  - 7.5 การทดสอบ และการประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
- 8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 8.1 งานวิจัยในประเทศ
  - 8.2 งานวิจัยต่างประเทศ

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 (สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ, 2562) เป็นหลักสูตรหลังมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่าที่พัฒนาขึ้นเพื่อใช้ในการจัดการศึกษาด้านวิชาชีพระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และเพื่อยกระดับการศึกษาวิชาชีพของบุคคลให้สูงขึ้น สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ เป็นไปตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ มาตรฐานการศึกษาของชาติ และกรอบคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ ตลอดจนยึดโยงกับมาตรฐานอาชีพ โดยเน้นการเรียนรู้สู่การปฏิบัติ เพื่อพัฒนาสมรรถนะกำลังคนระดับฝีมือรวมทั้งคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ และกิจนิสัยที่เหมาะสมในการทำงานให้สอดคล้องกับความต้องการกำลังคนของตลาดแรงงาน ชุมชน สังคม และสามารถประกอบอาชีพอิสระได้ เพราะเป็นหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนที่เน้นสมรรถนะเฉพาะด้านด้วยการปฏิบัติจริง โดยสามารถเลือกวิธีเรียนได้ตามศักยภาพและโอกาสของผู้เรียน ไม่ว่าจะเป็นการเทียบโอนผลการเรียน สะสมผลการเรียน เทียบโอนความรู้และประสบการณ์จากสถานประกอบการ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในหลักการ วิธีการและการดำเนินงาน มีทักษะการปฏิบัติงานตามแบบแผนในขอบเขตสำคัญและบริบทต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กัน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นงานประจำ ตลอดจนให้คำแนะนำพื้นฐานที่ต้องใช้ในการตัดสินใจ วางแผนและแก้ปัญหาโดยไม่อยู่ภายใต้การควบคุมในบางเรื่อง สามารถประยุกต์ใช้ความรู้ ทักษะทางวิชาชีพ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการ

แก้ปัญหาและปฏิบัติงานในบริบทใหม่ได้ อีกทั้งยังสามารถจัดการเรียนการสอนได้หลากหลายรูปแบบทั้งในรูปแบบปกติ และทวิภาคีที่เป็นการประสานความร่วมมือในการจัดการศึกษาร่วมกันระหว่างหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน ด้วยเป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้สถานศึกษา สถานประกอบการ ชุมชนและท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรตามมาตรฐานอาชีพให้ตรงความต้องการและสอดคล้องกับสภาพยุทธศาสตร์ของภูมิภาคเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศได้ต่อไปได้

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้กำหนดให้มีการจัดการเรียนการสอนทุกระดับให้เป็นหลักสูตรฐานสมรรถนะ และ สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพมีภาระหน้าที่ให้การจัดทำ กรอบมาตรฐานสมรรถนะ ของประเภทวิชาต่าง ๆ เพื่อให้สถานศึกษานำไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยจัดทำโครงสร้างรายวิชา จัดการเรียนการสอน และการประเมินผล โดยยึดกรอบมาตรฐานสมรรถนะเป็นหลัก เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการปฏิบัติงานในอาชีพต่าง ๆ ให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด ดังนั้น ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรฐานสมรรถนะ จะเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะอย่างมีประสิทธิภาพให้บรรลุตามเป้าหมายของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2562) เป็นหลักสูตรสำหรับนักเรียนที่เข้าเรียนในปีการศึกษา 2562 จนถึง ปีการศึกษา 2566 โดยใช้ระยะเวลาในการเรียน 3 ปีการศึกษา โดยในปีการศึกษาหนึ่ง ๆ แบ่งออกเป็น 2 ภาคเรียน ภาคเรียนละ 18 สัปดาห์รวมเวลาการวัดผล ประกอบด้วย 10 ประเภทวิชา 67 สาขาวิชา ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ตารางแสดงประเภทวิชา สาขาวิชาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562

ประเภทวิชา	สาขาวิชา	
1. อุตสาหกรรม	1. ช่างยนต์	2. ช่างกลโรงงาน
	3. ช่างเชื่อมโลหะ	4. ช่างไฟฟ้ากำลัง
	5. ช่างซ่อมบำรุงเรือ	6. ช่างก่อสร้าง
	7. ช่างเครื่องเรือนและตกแต่งภายใน	8. สถาปัตยกรรม
	9. สสำรวจ	10. โยธา

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ประเภทวิชา	สาขาวิชา	
	11. ช่างพิมพ์	12. เทคนิคแว่นตาและเลนส์
	13. เครื่องกลเกษตร	14. ช่างอิเล็กทรอนิกส์
	15. ช่างโทรคมนาคม	16. เมคคาทรอนิกส์
	17. ช่างเครื่องมือวัดและควบคุม	18. ช่างเทคนิคคอมพิวเตอร์
	19. วิชาอุตสาหกรรมยาง	20. เทคโนโลยีฟอกหนัง
	21. ช่างเขียนแบบเครื่องกล	22. ช่างซ่อมบำรุง
	23. ช่างต่อเรือ	24. ช่างเครื่องทำความเย็นและปรับอากาศ
2. พาณิชยกรรม	1. การจัดการสำนักงาน	2. โลจิสติกส์
	3. การเลขานุการ	4. การบัญชี
	5. การจัดการด้านความปลอดภัย	6. ธุรกิจสถานพยาบาล
	7. การตลาด	8. คอมพิวเตอร์ธุรกิจ
	9. ธุรกิจค้าปลีก	10. การประชาสัมพันธ์
	11. ภาษต่างประเทศ	12. ธุรกิจการกีฬา
3. ศิลปกรรม	1. ถ่ายภาพและมัลติมีเดีย	2. วิจิตรศิลป์
	3. การพิมพ์สีกรีน	4. อุตสาหกรรมเครื่องหนัง
	5. ออกแบบนิเทศศิลป์	5. เทคโนโลยีศิลปกรรม
	7. คอมพิวเตอร์กราฟิก	8. ศิลปหัตถกรรมรูปพรรณเครื่องถมและเครื่องประดับ
	9. ศิลปกรรมเซรามิก	10. การออกแบบ
	11. ศิลปหัตถกรรม	12. ช่างทองหลวง
	13. เครื่องประดับอัญมณี	
4. คหกรรม	1. ธุรกิจเสริมสวย	2. แฟชั่นและสิ่งทอ
	3. ธุรกิจคหกรรม	4. คหกรรมศาสตร์
	4. อาหารและโภชนาการ	
5. เกษตรกรรม	เกษตรศาสตร์	
6. ประมง	1. เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	2. แปรรูปสัตว์น้ำ

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ประเภทวิชา	สาขาวิชา	
7. อุตสาหกรรมสิ่งทอ	1. เทคโนโลยีสิ่งทอ 3. เคมีสิ่งทอ	2. เทคโนโลยีเครื่องนุ่งห่ม
8. เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	1. เทคโนโลยีสารสนเทศ	2. คอมพิวเตอร์โปรแกรมเมอร์
9. อุตสาหกรรมท่องเที่ยว	1. การท่องเที่ยว	2. การโรงแรม
10. อุตสาหกรรมบันเทิงและดนตรี	1. อุตสาหกรรมบันเทิง 3. การสร้างเครื่องดนตรีไทย	2. การดนตรี

โดยในทุกประเภทวิชา และสาขาวิชาตามโครงสร้างหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 จะต้องศึกษารายวิชาจากหมวดวิชาต่าง ๆ ไม่น้อยกว่า 103 หน่วยกิต และเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร แบ่งเป็น 3 หมวดวิชา ดังต่อไปนี้

1. หมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง จำนวนไม่น้อยกว่า 22 หน่วยกิต ประกอบไปด้วย 6 กลุ่มวิชา คือ กลุ่มวิชาภาษาไทย กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ กลุ่มวิชาสังคมศึกษา กลุ่มวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา
2. หมวดวิชาสมรรถนะวิชาชีพ จำนวนไม่น้อยกว่า 71 หน่วยกิต ประกอบไปด้วย 5 กลุ่มสมรรถนะ คือ กลุ่มสมรรถนะวิชาชีพพื้นฐาน กลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเฉพาะ กลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเลือก ฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพ โครงการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพ
3. หมวดวิชาเลือกเสรี จำนวนไม่น้อยกว่า 10 หน่วยกิต
4. กิจกรรมเสริมหลักสูตร สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง

ซึ่งแต่ละหมวดวิชานั้นจะมีความสอดคล้องเชื่อมโยงกันในการพัฒนาทักษะวิชาชีพที่จำเป็นในแต่ละสาขาวิชา โดยรายวิชาที่ต้องเรียนจะมีการจัดลำดับก่อน-หลัง ความง่าย-ยากของรายวิชา ความต่อเนื่องและเชื่อมโยงสัมพันธ์ของรายวิชา รวมทั้งรายวิชาที่สามารถบูรณาการจัดการเรียนรู้ร่วมกันในลักษณะของงาน โครงการ หรือชิ้นงาน และเน้นการประเมินผลการเรียนตามสภาพจริง

ภาษาอังกฤษจัดอยู่ในหมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ และเป็นรายวิชาที่ทุกสาขาวิชาทุกระดับชั้นต้องเรียนในทุก ๆ ภาคการศึกษา ด้วยเป็นทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 และตอบสนองต่อความต้องการของตลาดแรงงานที่ในปัจจุบันได้ขยายไปยังพื้นที่ทั่วเอเชียและทั่วโลก และด้วยภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญเพื่อใช้ภาษาในการสื่อสารทั้งในชีวิตประจำวันและการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 จึงได้กำหนดรายวิชาในกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษไว้ครอบคลุมทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน เป็นจำนวน 19 รายวิชา โดยเป็นกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานทั่วไปจำนวน 8 รายวิชา และรายวิชาภาษาอังกฤษเฉพาะของแต่ละสาขาวิชาอีกจำนวน 11 รายวิชา นอกจากนี้ในกลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเลือกของแต่ละสาขาเองก็มีรายวิชาภาษาอังกฤษเฉพาะทางของแต่ละสาขาเพิ่มเติมเข้ามาด้วย อาทิเช่น การบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ ภาษาอังกฤษในงานโลจิสติกส์ ภาษาอังกฤษเพื่อวิชาชีพ โรงแรม สันทนาการภาษาอังกฤษในงานโรงแรม เป็นต้น อีกทั้งหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 ยังเปิดโอกาสให้สถานศึกษาได้สร้างหลักสูตรที่สอดคล้องกับสภาพของแต่ละสถานศึกษาอีกด้วย

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 หมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ ต้องเรียนไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต โดยให้เรียนรายวิชา 20000-1201 ภาษาอังกฤษในชีวิตจริง สำหรับภาคเรียนที่ 1 และรายวิชา 20000-1208 ภาษาอังกฤษเตรียมความพร้อมเพื่อการทำงาน สำหรับภาคเรียนที่ 6 รวม 2 หน่วยกิต และเลือกเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษรายวิชาอื่นที่สอดคล้องกับประเภทวิชาที่เรียน จนครบหน่วยกิตที่กำหนด ซึ่งรายวิชาในกลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศมีจำนวน 19 รายวิชา ดังรายละเอียดตามตารางด้านล่างนี้

ตารางที่ 2 ตารางแสดงรายวิชาภาษาอังกฤษในหมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ

ลำดับ	รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต (ท - ป - น)
1	20000-1201	ภาษาอังกฤษในชีวิตจริง	0-2-1
2	20000-1202	ภาษาอังกฤษฟัง – พูด	0-2-1
3	20000-1203	การอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาอังกฤษ	0-2-1
4	20000-1204	การเขียนภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน	0-2-1

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ลำดับ	รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต (ท - ป - น)
5	20000-1205	ภาษาอังกฤษสถานประกอบการ	0-2-1
6	20000-1206	ภาษาอังกฤษอินเทอร์เน็ต	0-2-1
7	20000-1207	ภาษาอังกฤษ โครงการงาน	0-2-1
8	20000-1208	ภาษาอังกฤษเตรียมความพร้อมเพื่อการทำงาน	0-2-1
9	20000-1209	ภาษาอังกฤษสำหรับงานช่างอุตสาหกรรม	0-2-1
10	20000-1210	ภาษาอังกฤษสำหรับงานธุรกิจ	0-2-1
11	20000-1211	ภาษาอังกฤษสำหรับงานศิลปกรรม	0-2-1
12	20000-1212	ภาษาอังกฤษสำหรับงานคหกรรม	0-2-1
13	20000-1213	ภาษาอังกฤษสำหรับงานเกษตร	0-2-1
14	20000-1214	ภาษาอังกฤษสำหรับงานประมง	0-2-1
15	20000-1215	ภาษาอังกฤษสำหรับงานท่องเที่ยว	0-2-1
16	20000-1216	ภาษาอังกฤษสำหรับงานโรงแรม	0-2-1
17	20000-1217	ภาษาอังกฤษสำหรับงานอุตสาหกรรมสิ่งทอ	0-2-1
18	20000-1218	ภาษาอังกฤษสำหรับงานเทคโนโลยีสารสนเทศ	0-2-1
19	20000-1219	ภาษาอังกฤษสำหรับงานดนตรี	0-2-1

หมายเหตุ ท. หมายถึง จำนวนชั่วโมงที่เรียนภาคทฤษฎี

ป. หมายถึง จำนวนชั่วโมงที่เรียนภาคปฏิบัติ

น. หมายถึง จำนวนหน่วยกิต

จากรายวิชาในกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ (สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ, 2562) ผู้วิจัยเลือกศึกษารายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับงาน โรงแรม (English for hotel and hospitality) รหัสรายวิชา 20000-1216 ซึ่งเป็นรายวิชาปฏิบัติ 1 หน่วยกิต มีระยะเวลาในการเรียน 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ รวม 36 ชั่วโมงต่อภาคเรียน โดยมีรายละเอียดรายวิชา ดังนี้

จุดประสงค์รายวิชา เพื่อให้

1. รู้และเข้าใจเกี่ยวกับหลักการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับงาน โรงแรม
2. สามารถฟัง-ดู พูด อ่านและเขียนภาษาอังกฤษในงาน โรงแรม

3. ตระหนักถึงความสำคัญและเห็นประโยชน์ของการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับงาน โรงแรม

สมรรถนะรายวิชา

1. ฟัง-ดูเรื่องราวเกี่ยวกับธุรกิจโรงแรมและบริการ
2. อ่านเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน โรงแรม
3. สนทนาตามสถานการณ์ในงาน โรงแรม
4. กรอกแบบฟอร์มในงาน โรงแรม
5. ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในงาน โรงแรม

คำอธิบายรายวิชา

ปฏิบัติเกี่ยวกับการฟัง-ดู พูด อ่านและเขียนภาษาอังกฤษสำหรับงานโรงแรม การฟัง-ดู เรื่องราวเกี่ยวกับธุรกิจโรงแรมและบริการ การอ่านเอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานโรงแรม สัญลักษณ์ กฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง การสนทนาตามสถานการณ์ในงานโรงแรม การต้อนรับ การให้ข้อมูลสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการในโรงแรม การกรอกแบบฟอร์มในงานโรงแรม การใช้ภาษาตามมารยาททางสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในงานโรงแรม

จากการวิเคราะห์จุดประสงค์รายวิชา สมรรถนะรายวิชา และคำอธิบายรายวิชา สามารถสรุปหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับภาษาอังกฤษสำหรับโรงแรมได้ตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3 ตารางแสดงกำหนดการสอนและการจัดการเรียนรู้

หน่วย ที่	สมรรถนะ รายวิชาที่	ชื่อหน่วย/รายการสอน	ลำดับ ที่	จำนวน ชั่วโมง	สมรรถนะประจำหน่วย
1	1,5	ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับ โรงแรม (Basic knowledge of hotel) - ประเภทของโรงแรมและ ห้องพัก (Type of hotel & rooms)	1	2	1. บอกความหมายของ สัญลักษณ์ และศัพท์ที่ เกี่ยวข้องกับงาน โรงแรม 2. ออกเสียงคำศัพท์ได้ ถูกต้อง 3. ตอบคำถามจากข้อมูล ที่ได้ฟังหรือดู

ตารางที่ 3 (ต่อ)

หน่วย ที่	สมรรถนะ รายวิชาที่	ชื่อหน่วย/รายการสอน	สัปดาห์ ที่	จำนวน ชั่วโมง	สมรรถนะประจำหน่วย
1 (ต่อ)	1,5	- สิ่งอำนวยความสะดวก ในโรงแรม (Facilities in hotel)	2	2	
		- พนักงานโรงแรม (Hotel staffs & duties)	3	2	
		- ตัวอย่างโรงแรมยอดนิยม (Famous hotel information)	4	2	
2	3,5	บทสนทนาในงานโรงแรม (Conversation in Hotel)			1. ออกเสียงวลี และ ประโยคต่าง ๆ ได้ ถูกต้อง
		- การจองห้องพักทาง โทรศัพท์ (Room reservation)	5	2	2. ใ้รู้ประโยชน์การ สื่อสารถูกต้องตามหลัก ไวยากรณ์
		- การเข้าที่พักในโรงแรม (Check-in)	6	2	3. ฟังบทสนทนาและ ตอบคำถามตามข้อมูลที่ ได้ยิน
		- การแนะนำสิ่งอำนวยความสะดวก ภายในโรงแรม (Hotel facilities)	7	2	4. ฟัง และโต้ตอบใน สถานการณ์ที่กำหนด
		- การแนะนำสถานที่ โดยรอบโรงแรม (Direction to local places)	8	2	
		- การแก้ปัญหาให้ลูกค้า (Dealing with complaints)	10	2	
- การแจ้งออกจากโรงแรม (Check-out)	11	2			

ตารางที่ 3 (ต่อ)

หน่วย ที่	สมรรถนะ รายวิชาที่	ชื่อหน่วย/รายการสอน	สัปดาห์ ที่	จำนวน ชั่วโมง	สมรรถนะประจำหน่วย
3	2,4,5	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับงาน โรงแรม (Documents in Hotel Work)			1. กรอกแบบฟอร์มใน งานแผนกต้อนรับ และ แผนกแม่บ้าน
		- ฟอร์มในแผนกต้อนรับ (Front office form)	12	2	2. อ่านรายงานจาก แผนกต้อนรับ และ
		- รายงานในแผนกต้อนรับ (Front office reports)	13	2	แผนกแม่บ้าน และตอบ คำถาม
		- ฟอร์มในแผนกแม่บ้าน (Housekeeping forms & reports)	14	2	
		- เอกสารการรีวิวของแขก (Guest's book)	15	2	
		- การเขียนจดหมายขอโทษ ลูกค้า (Letter of apologies)	16	2	

จากตารางแสดงกำหนดการสอนและการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยเลือกหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องบทสนทนาในงานโรงแรม (Conversation in hotel) ประกอบด้วย 6 หัวข้อ คือ 1) การจองห้องพักทางโทรศัพท์ (Room reservation) 2) การเข้าที่พักในโรงแรม (Check-in) 3) การแนะนำสิ่งอำนวยความสะดวกภายในโรงแรม (Direction to hotel facilities) 4) การแนะนำสถานที่โดยรอบโรงแรม (Direction to local places) 5) การแก้ปัญหาให้ลูกค้า (Dealing with complaints) 6) การแจ้งออกจากโรงแรม (Check-out) จำนวน 6 สัปดาห์ 12 ชั่วโมง มาทำการวิจัยในครั้งนี้เพราะเป็นหน่วยการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษได้อย่างชัดเจน

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับอาชีวศึกษา

แนวคิดการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับอาชีวศึกษาในช่วงต้น

การจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจะเป็นแบบฐานสมรรถนะ (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2551) เริ่มต้นอย่างชัดเจนในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2551 ซึ่งมุ่งให้ผู้เรียนมีทักษะที่จำเป็นเพื่อให้สามารถใช้ชีวิตอยู่ในสังคมการทำงาน และการประกอบอาชีพ ประกอบด้วย

1. ทักษะด้านการสื่อสาร (Communication skills)
2. ทักษะในการคิด (Thinking skills)
3. ทักษะการแก้ปัญหา (Problem solving skills)
4. ทักษะทางสังคม (Social skills)
5. ทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ (Interpersonal skills)
6. ทักษะการวิจัยเบื้องต้น (Research skills)
7. การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (Information technology)

การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของอาชีวศึกษาในช่วงต้น

การพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของสถานศึกษา (School-based curriculum development) ควรคำนึงถึงความจำเป็นในการใช้ภาษา (สุจิตรา ปทุมลังการ, 2550) ซึ่งในกรอบหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดให้เรียน ไม่น้อยกว่า 8 หน่วยกิต สถานศึกษาควรจัดให้ผู้เรียนได้เรียนภาษาอังกฤษทุกภาคเรียน และจัดให้เรียนเพิ่มในวิชาเลือกเสรี ตามความจำเป็นของแต่ละสาขาวิชา

หลักการของการพัฒนาหลักสูตร ควรทำอย่างต่อเนื่องและครบวงจร ดังนี้

1. การวิเคราะห์ความจำเป็น (Needs analysis) อาจทำก่อนสอน ระหว่างสอน หรือหลังจากทำการสอนแล้ว โดยรวบรวมข้อมูลที่เป็น เพื่อนำไปพัฒนาตามความจำเป็นของผู้เรียนแต่ละประเภทสาขาวิชา เพื่อใช้ในการตัดสินใจและกำหนดเป้าหมาย ขอบข่ายของเนื้อหาในรายวิชา (Syllabus design) ซึ่งควรพิจารณาในสิ่งต่อไปนี้

- 1.1 เป็นผู้เรียนประเภทวิชาสาขาวิชาใด ประสบการณ์และความรู้เดิม ทักษะคิดและความจำเป็นในการเรียนภาษาอังกฤษ

- 1.2 ระดับความสามารถทางภาษา

- 1.3 ทักษะทางภาษา เนื้อหา และการบูรณาเนื้อหากับวิชาชีพตามวัตถุประสงค์ที่

ต้องการและจำเป็น

1.4 ช่องว่างระหว่างผู้เรียนว่าสามารถทำอะไร (What students are able to do) และ
สิ่งที่ผู้เรียนจำเป็นต้องทำให้ได้ (What they need to be able to do)

1.5 ความต้องการที่จำเป็นในปัจจุบัน และ อนาคต

2. การวิเคราะห์สถานการณ์ (Situation analysis) โดยพิจารณาถึงผู้เกี่ยวข้อง ได้แก่
ผู้บริหารสถานศึกษา คณะวิชาต่าง ๆ สถานประกอบการ นักการศึกษาในท้องถิ่น ครูผู้สอน
สาขาวิชาต่าง ๆ และ ทักษะของผู้เรียนสภาพของชุมชนท้องถิ่นกับการจัดการศึกษาด้านภาษา
ปัจจัยของสถานศึกษาที่เอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาและเปลี่ยนแปลงนวัตกรรม
เรียนการสอนภาษา ปัจจัยด้านครูผู้สอน ได้แก่ สมรรถนะทางภาษา ทักษะและประสบการณ์การ
สอน คุณวุฒิ คุณธรรม จริยธรรม แรงจูงใจ ความเชื่อเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

3. การกำหนดเป้าหมาย จุดประสงค์ และ ผลการเรียนรู้

3.1 เป้าหมาย (Goals) - เขียนวัตถุประสงค์ทั่วไปของหลักสูตร

3.2 จุดประสงค์ (Objectives) - รายละเอียดของเป้าหมาย

3.3 ผลการเรียนรู้ (Learning outcomes) - ผู้เรียนเรียนรู้อะไร และสามารถทำอะไรได้
ซึ่งได้มาจากการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น สถานการณ์ และการเรียนการสอน

อนึ่ง การกำหนดเป้าหมายและจุดประสงค์ ควรให้แนวทางในเรื่องภาษา กลวิธี เนื้อหา
การสอนและประสบการณ์ต่าง ๆ แก่ครูผู้สอน ผู้เขียนเอกสารการสอน ผู้เขียนแบบทดสอบ ผู้เรียน
และให้กรอบแนวทางการจัดการเรียนการสอน และการประเมินผล

4. การจัดหลักสูตรและการวางแผนการสอน (Syllabus design and course planning) ซึ่ง
หลักสูตรเป็นหัวใจสำคัญของการสอนเพราะหลักสูตรจะเป็นตัวกำหนดหรือประมวลความรู้
ประสบการณ์ และกิจกรรมทั้งหลายที่จัดให้กับผู้เรียนตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ การจัดหลักสูตร
ควรเน้นหน้าที่ในการสื่อความหมาย (Communicative functions) เพื่อให้ผู้เรียนรู้ว่าจะใช้ภาษาอะไร
ในการสื่อสาร (What) และใช้ภาษาเพื่อที่จะอธิบาย หรือแสดงออกมาว่าใช้ภาษาอย่างไร (How) ใช้
ภาษาเมื่อไหร่ (When) และ ที่ไหน (Where)

ซึ่งมีลักษณะที่สำคัญดังนี้ (สมิตรา อังวัฒนกุล, 2539)

1. เน้นสิ่งที่ผู้พูดต้องการสื่อสาร
2. มีการวิเคราะห์ความจำเป็นของผู้เรียนที่จะใช้ภาษาในการแสดงความคิดหรือ
ความหมายใด ๆ
3. เน้นภาษาในแง่วัตถุประสงค์ในการใช้ภาษา หรือความตั้งใจของผู้พูด
4. ให้ความสำคัญกับสถานการณ์ (Settings) ที่ใช้ภาษา

5. ไวยากรณ์ยังเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ เพราะเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้ใช้ภาษาในการสื่อสารได้

กล่าวโดยสรุปคือ การพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของสถานศึกษา (School-based curriculum development) ควรคำนึงถึงความจำเป็นในการใช้ภาษา และต้องทำอย่างต่อเนื่องและครบวงจร โดยคำนึงถึงลักษณะที่สำคัญของการใช้ภาษาให้มากที่สุด

รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับอาชีวศึกษาในช่วงต้น

การจัดการเรียนการสอนภาษาควรพิจารณาจากเป้าหมาย จุดประสงค์ และผลการเรียนรู้ ในกรอบมาตรฐานสมรรถนะกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ (English competency standards and outcomes) หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2551 เพื่อนำมากำหนด

1. โครงสร้างรายวิชา (Course structure) ภายใต้กรอบหลักสูตรแบบฐานสมรรถนะที่กำหนด
2. แผนการเรียน (Course syllabus) รายปี รายภาค ตามประเภทวิชา หรือ สาขาวิชา
3. เนื้อหารายวิชา (Course content) หรือ คำอธิบายรายวิชา (Course description) ขอบข่ายเนื้อหาที่จะสอนในประเภทวิชา หรือ สาขาวิชาต่าง ๆ
4. การประยุกต์กรอบเนื้อหาประเภทวิชาต่าง ๆ (Adaptation of different syllabus frameworks) ว่าจัดการเรียนการสอนแบบใด เช่น เน้นไวยากรณ์ (Grammatical) เน้นทักษะ (Skills-based) เน้นกิจกรรม (Task based) เน้นเนื้อหา (Content-based) หรือเน้นสถานการณ์ (Situation-based) เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร การกำหนดขอบข่ายหลักสูตร (Course syllabus) ควรระบุว่าสอนอะไร จะสอนเมื่อไหร่ และ สอนอย่างไร เพื่อเป็นแนวทางการสอน การเขียนเอกสารประกอบการสอน และการสร้างข้อสอบ และ เป็นแนวทางแก่ผู้เรียนด้วย

โดยหลักสูตรแบบฐานสมรรถนะกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษภาษาต่างประเทศอื่น (Competency - based curriculum for English language and other foreign languages) นั้นมีเป้าหมาย ดังนี้

1. เพื่อให้มีทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวัน และการทำงาน โดยการฟัง พูด อ่าน และเขียนในสถานการณ์ต่าง ๆ ตามมารยาทสังคม
2. เพื่อใช้ภาษาเป็นพื้นฐานในการศึกษาวิชาชีพ และ การปฏิบัติงานในอาชีพต่าง ๆ
3. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
4. เพื่อให้สามารถใช้สื่อและเทคโนโลยีที่หลากหลายในการแสวงหาความรู้และการพัฒนาตนเอง

5. เพื่อให้เกิดเจตคติที่ดี เห็นประโยชน์และคุณค่าของการเรียนรู้ภาษา และมีจุดประสงค์ ดังนี้

1. ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารทางสังคมในบริบทต่าง ๆ (To use English in social settings) เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการฟัง พูด อ่านและ เขียน เพื่อการปฏิสัมพันธ์ในสังคม (Social interaction) ในบริบทต่าง ๆ

2. ใช้ภาษาเพื่อการศึกษาวิชาชีพและปฏิบัติงาน (To use English to achieve academically in vocational areas and participate in work interaction) เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ทางวิชาชีพ โครงสร้างภาษา คำศัพท์ สำนวน ศัพท์เทคนิคในสาขาอาชีพต่าง ๆ สามารถใช้ภาษาในการหางาน (Job seeking language) การปฏิบัติงาน (On-the-job language) การปฏิบัติตามคำสั่ง (Instructional language) การสาธิต (Demonstration) กึ่งการนำเสนอ (Semi - presentation)

3. ใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมตามสภาพสังคมและวัฒนธรรม (To use English in socially and culturally appropriate ways) เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้และเข้าใจวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา การใช้อวัจนภาษา (Non - verbal language) เพื่อสามารถสื่อสารได้เหมาะสมกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

4. ใช้เทคโนโลยีและการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต (To use information technology and learning management appropriately for life-long learning) เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง เพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต

หลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ กำหนดสมรรถนะทางภาษา (Language competence) โดยแยกเป็นสมรรถนะหลัก (Core competence) สมรรถนะย่อย (Units of competencies) และตัวบ่งชี้ในการแสดงออกทางภาษา (Performance indicators) การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษหลักสูตรฐานสมรรถนะ ได้กำหนดรหัสมาตรฐานสมรรถนะของกลุ่มวิชาภาษา เพื่อการตรวจสอบการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาต่าง ๆ ให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้ตามสมรรถนะด้านต่าง ๆ ที่กำหนดในหลักสูตร โดยรหัสมาตรฐานสมรรถนะ ใช้หมายเลข 5 หลัก เช่น ตัวอย่างเช่น 21.121 หมายถึง กลุ่มวิชาภาษาทักษะพูด ตัวบ่งชี้ที่ 21 สมรรถนะย่อยที่ 1 23. 303 หมายถึง กลุ่มวิชาภาษาทักษะอ่าน สมรรถนะย่อยที่ 3 ตัวบ่งชี้ที่ 03 เป็นต้น ซึ่งรหัสเหล่านี้ ประกอบด้วย สมรรถนะหลัก สมรรถนะย่อย และตัวบ่งชี้ที่กำหนด โดยกำหนดรหัสมาตรฐานสมรรถนะ ดังนี้

ตัวเลขลำดับที่ 1 หมายถึง กลุ่มวิชาภาษาใช้หมายเลข 2

ตัวเลขลำดับที่ 2 หมายถึง สมรรถนะหลัก

ตัวเลขลำดับที่ 3 หลังจุด (.) หมายถึง สมรรถนะย่อย

ตัวเลขลำดับที่ 4 - 5 หมายถึง ตัวบ่งชี้
โดยมีรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4 ตารางแสดงสมรรถะหลัก สมรรถนะย่อย ตัวบ่งชี้ของการจัดการเรียนการสอน
ภาษาอังกฤษในระดับอาชีวศึกษา มาตรฐานสมรรถนะที่ 1 ทักษะพูด

สมรรถนะหลัก	สมรรถนะย่อย	รหัส	ตัวบ่งชี้การแสดงออกทางภาษา
21	1. สนทนาในบริบทต่าง ๆ ทางสังคม (Social interaction)	21.101	ทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ
		21.102	แสดงความยินดี แสดงความเสียใจ
		21.103	อวยพรใน โอกาสต่างๆ
		21.104	ดึงดูดความสนใจผู้อื่น (Attract attention)
		21.105	ขัดจังหวะผู้อื่น (Interrupting)
		21.106	ขอความกระจ่าง เมื่อไม่เข้าใจหรือได้ยินไม่ชัดเจน (Ask for clarification)
		21.107	ขอให้อธิบาย (Ask for explanation)
		21.108	ขอและให้ความช่วยเหลือผู้อื่น (Ask for, offer assistance)
		21.109	ขออนุญาต (Ask permission)
		21.110	ตอบรับ หรือ ปฏิเสธ การช่วยเหลือ (Accept / refuse assistance)
		21.111	ตอบรับและตอบปฏิเสธการขอร้อง (Accept and decline requests)
		21.112	ให้คำแนะนำ (Give suggestion)
		21.113	แสดงความรู้สึก ความชอบและไม่ชอบ และบอกเหตุผล (Express like / dislike and explain reasons)
		21.114	แสดงความเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย (Express agreement and disagreement)

ตารางที่ 4 (ต่อ)

สมรรถนะหลัก	สมรรถนะย่อย	รหัส	ตัวบ่งชี้การแสดงผลออกทางภาษา
21	1. สนทนาในบริบทต่าง ๆ ทางสังคม (Social interaction)	21.115	แสดงความคิดเห็น (Giving opinions)
		21.116	ต่อว่า เสนอแนะการแก้ไขปัญหา (Make complaints)
		21.117	บอกปัญหาที่เกิดขึ้น และ เสนอการ แก้ไข (Identify problems, offering solutions)
		21.118	แสดงความสามารถ /ไม่สามารถ (Express ability /inability)
		21.119	ถามและตอบให้ข้อมูล เช่น ข้อมูลส่วนบุคคล แนะนำตนเอง และผู้อื่น ฯลฯ
		21.120	ถามและตอบคำถาม เช่น เกี่ยวกับ ครอบครัว และการทำงาน และกิจวัตร (daily schedules) การเดินทางสภาพอากาศ สุขภาพ สิ่งบันเทิง การท่องเที่ยว ธุรกิจ อาชีพ
		21.121	เตือนเกี่ยวกับความปลอดภัย (Give safety warnings)
		21.122	บอกกฎระเบียบข้อบังคับ (Give rules and regulations)
		21.123	ถาม บอกทางและตำแหน่งที่ตั้ง (Ask / give directions and locations)
		21.124	บรรยาย เปรียบเทียบ ลักษณะคน สิ่งของ (ขนาด เส้น สี รูปร่าง ลักษณะ)
		21.125	ถาม ตอบวัน เวลา ใช้ตัวเลขจำนวน นับ / ลำดับที่ (Ask about and tell time and date)
		21.126	สนทนาทางโทรศัพท์ รับฝากข้อความสั้น ๆ

ตารางที่ 4 (ต่อ)

สมรรถนะหลัก	สมรรถนะย่อย	รหัส	ตัวบ่งชี้การแสดงผลออกทางภาษา
21	1. สนทนาในบริบทต่าง ๆ ทางสังคม (Social interaction)	21.127	นัดหมาย และเปลี่ยนแปลงการนัดหมาย (Make and change appointment)
		21.128	บรรยาย ได้ตอบ เรื่องราว เหตุการณ์ต่าง ๆ ในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต
21	2. ใช้ภาษาในการให้คำสั่งและบอกขั้นตอนการปฏิบัติงาน (Instructions)	21.201	ให้คำสั่งที่ใช้ในชีวิตประจำวันอย่างง่าย
		21.202	บอกขั้นตอนการปฏิบัติที่ใช้ในชีวิตประจำวัน และในงานอาชีพ โดยใช้ศัพท์ ทัวไปและศัพท์เทคนิค
		21.203	ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติในงานอาชีพ
21	3. ใช้ภาษาในการหางานและปฏิบัติงาน (Job seeking and On-the-job language)	21.301	ได้ตอบ ให้ข้อมูลส่วนตัว การศึกษา ความสามารถ และประสบการณ์
		21.302	ได้ตอบคำถามการสัมภาษณ์งานแบบง่าย ๆ (Job Interview)
		21.303	ขอความกระจ่างเกี่ยวกับงาน
		21.304	เจรจาต่อรอง (Negotiation)
		21.305	ถาม และ ตอบหน้าที่ ความรับผิดชอบของงาน
		21.306	ในอาชีพ
			บอกกิจการของที่ทำงาน (Describe companies)
		21.307	รับ และ ฝากข้อความทางโทรศัพท์ หรือ กล่องรับฝากข้อความ (Take and leave telephone message /voicemail)
21.308	นำเสนอข้อมูล (Present information)		

ตารางที่ 4 (ต่อ)

สมรรถนะหลัก	สมรรถนะย่อย	รหัส	ตัวบ่งชี้การแสดงผลออกทางภาษา
21	4. ใช้ภาษาในการ	21.401	บอกชื่อผลิตภัณฑ์ วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้
	สาธิต	21.402	บอกประโยชน์ของผลิตภัณฑ์ / การบริการ
	กึ่งนำเสนอ	21.403	บอกรายละเอียดเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ / การบริการ
	(Demonstration and	21.404	บอกวิธี / ขั้นตอนการทำ ประมาณ 4 - 6 ขั้นตอน
	se-mi presentation)		โดยใช้ศัพท์ทั่วไป และศัพท์เทคนิคในสาขาอาชีพต่าง ๆ
		21.405	สอบถามความต้องการและให้ข้อมูลบริการในงานอาชีพ

ตารางที่ 5 ตารางแสดงสมรรถนะหลัก สมรรถนะย่อย ตัวบ่งชี้ของการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษในระดับอาชีวศึกษา มาตรฐานสมรรถนะที่ 2: ทักษะการฟัง การดู

สมรรถนะหลัก	สมรรถนะย่อย	รหัส	ตัวบ่งชี้การแสดงผลออกทางภาษา
22	1. โต้ตอบบทสนทนา	22.101	บอกใจความสำคัญ รายละเอียดจากบทสนทนาที่ฟัง
	หรือ ดู (Social interaction)	22.102	ระบุสำนวนที่ใช้สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ บอกสถานการณ์ อารมณ์ ความรู้สึกของผู้พูด จากน้ำเสียง หรือ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูด
22	2. จับใจความจาก	22.201	ระบุคำ ตัวเลข คำสำคัญ จากเรื่องที่ ฟัง หรือ ดู
	เรื่องที่ฟังหรือดู (Information)	22.202	ระบุใจความสำคัญบอกรายละเอียดและความหมาย
22	3. ปฏิบัติตามคำสั่ง (Instructions)	22.301	ปฏิบัติตามคำสั่ง คำเตือน ให้ทำ ไม่ให้ทำ (Positive and negative command and warnings)

ตารางที่ 5 (ต่อ)

สมรรถนะหลัก	สมรรถนะย่อย	รหัส	ตัวบ่งชี้การแสดงผลออกทางภาษา
22	3. ปฏิบัติตามคำสั่ง (Instructions)	22.302	ปฏิบัติตามลำดับขั้นตอนจากเรื่องที่ฟัง
		22.303	จัดลำดับขั้นตอนการปฏิบัติงานโดยใช้คำบอกลำดับขั้นตอน (Words of sequence: First, Second, Next.)
		22.304	ปฏิบัติตามการบอกทิศทาง ตำแหน่งในแผนที่ แผนภาพ รูปภาพ ฯลฯ

ตารางที่ 6 ตารางแสดงสมรรถนะหลัก สมรรถนะย่อย ตัวบ่งชี้ของการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษในระดับอาชีวศึกษา มาตรฐานสมรรถนะที่ 3 : ทักษะการอ่าน

สมรรถนะหลัก	สมรรถนะย่อย	รหัส	ตัวบ่งชี้การแสดงผลออกทางภาษา
23	1. อ่านข้อความทางสังคมในโอกาสต่าง ๆ (Social interaction text)	23.101	บอกความหมายคำศัพท์ สำนวนที่พบในบทอ่าน
		23.102	บอกใจความสำคัญ ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่อย่างไร จากข้อความ หรือ จดหมายที่อ่าน
		23.103	บอกรายละเอียดจากข้อความ หรือ เรื่องที่อ่าน
23	2. อ่านคู่มือ และ ขั้นตอนการปฏิบัติงาน (Manuals/nstructions)	23.201	จัดลำดับ ปฏิบัติตามขั้นตอน ที่อ่าน จากคู่มือ ปฏิบัติงานที่พบทั่วไป และในงานอาชีพต่าง ๆ
		23.202	บอกความหมายคำศัพท์ทั่วไป และ คำศัพท์เทคนิคที่พบในคู่มือ /ปฏิบัติงานในอาชีพต่าง ๆ

ตารางที่ 6 (ต่อ)

สมรรถนะหลัก	สมรรถนะย่อย	รหัส	ตัวบ่งชี้การแสดงผลทางภาษา
23	3. อ่านเรื่องทั่วไป และ เรื่องทางธุรกิจ และ บริการในอาชีพต่าง ๆ (Positive and negative command and warnings)	23.301	บอกใจความสำคัญ และรายละเอียดในเอกสารทั่วไป และ เอกสารทางธุรกิจต่าง ๆ เช่น แบบฟอร์ม (Forms) ตาราง (Tables) แผนที่ (Maps) กำหนดการ (Schedules) คู่มือปฏิบัติงาน (Directories/ Manuals) แผ่นพับ (Brochures) แผ่นปลิว (Flyers) ประกาศ (Notices) ป้ายเตือน (Warning signs) กฎระเบียบข้อบังคับ (Rules and Regulations) จดหมายต่าง ๆ (Letters) แผนภาพ (Diagrams) แผนภูมิ (Graphs) ภาพประกอบ (Illustrations)
		23.302	บอกใจความสำคัญ และรายละเอียดจากข้อความหรือ เรื่องที่อ่านจากสื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ เช่น ประกาศรับสมัครงาน โฆษณาทางธุรกิจ
		23.303	บอกความหมายของคำศัพท์ทั่วไป และคำศัพท์เทคนิคในงานอาชีพต่าง ๆ
		23.304	ออกเสียงได้ถูกต้องตามหลักการอ่านออกเสียง

ตารางที่ 7 ตารางแสดงสมรรถนะหลัก สมรรถนะย่อย ตัวบ่งชี้ของการจัดการเรียนการสอน
ภาษาอังกฤษในระดับอาชีวศึกษา มาตรฐานสมรรถนะที่ 4 : ทักษะการเขียน

สมรรถนะหลัก	สมรรถนะย่อย	รหัส	ตัวบ่งชี้การแสดงผลทางภาษา
24	1. เขียนโต้ตอบทางสังคม ในโอกาสต่าง ๆ	24.101	เขียนข้อความสั้น ๆ ในโปสการ์ด หรือจดหมายสั้น ๆ ถึงบุคคลต่าง ๆ โดยใช้ภาษา เนื้อหา (Social interaction) เหมาะสมกับโอกาส บุคคล และ สังคม

ตารางที่ 7 (ต่อ)

สมรรถนะหลัก	สมรรถนะย่อย	รหัส	ตัวบ่งชี้การแสดงผลทางภาษา
		24.102	เขียนจดหมายสั้น ๆ ถึงบุคคลที่รู้จักเล่าเรื่องต่าง ๆ
24	2. จดบันทึกข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับบุคคล ข้อความทางธุรกิจ และบริการ (Information texts and business /service texts)	24.201	คัดลอกข้อมูลบุคคล
		24.202	คัดลอกข้อมูลจากคู่มือ ตาราง ประกาศ ขั้นตอนการปฏิบัติตามจุดประสงค์เฉพาะที่ต้องการ
		24.203	คัดลอกข้อมูลเกี่ยวกับ การบริการ ผลิตภัณฑ์ จากแผ่นพับ โบปปลิว โฆษณารายการสินค้าต่าง ๆ
		24.204	จดบันทึกข้อความทางโทรศัพท์ หรือกล่องบันทึกเสียง (Voice mailbox)
		24.205	กรอกข้อมูลลงในแบบฟอร์มต่าง ๆ เช่น แบบฟอร์มทางธุรกิจ แบบฟอร์มการปฏิบัติงาน ใบสมัครงาน ใบสมัครสมาชิกประเภทต่าง ๆ เขียนจดหมายธุรกิจ เช่น จดหมาย สอบถาม จดหมายสั่งซื้อ ใบสมัครสมาชิกต่าง ๆ
24	3. เขียนให้ข้อมูล (Presenting information)	24.301	เติมคำ วลี ลงในเรื่องต่าง ๆ หรือ จดหมายเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ต้องการ
		24.302	เขียนข้อมูลส่วนตัว และครอบครัว
		24.303	เขียนบรรยายกิจวัตร หรือเรื่องที่คุ้นเคย
		24.304	เขียนบรรยายภาพ บุคคล ผลิตภัณฑ์
		24.305	เขียนจดหมายสมัครงาน
		24.306	เขียนประวัติย่อ
		24.307	ถ่ายโอนข้อมูลจาก สัญลักษณ์ แผนภาพ แผนภูมิ ตาราง ภาพประกอบที่เกี่ยวข้องกับงานอาชีพ หรือเรื่องทั่วไปเป็นคำ ข้อความ ประโยคที่มีโครงสร้างไม่ซับซ้อน

ตารางที่ 8 ตารางแสดงสมรรถะหลัก สมรรถนะย่อย ตัวบ่งชี้ของการจัดการเรียนการสอน
ภาษาอังกฤษในระดับอาชีวศึกษา มาตรฐานสมรรถนะที่ 5 : ใช้ภาษากับวัฒนธรรม

สมรรถนะหลัก	สมรรถนะย่อย	รหัส	ตัวบ่งชี้การแสดงผลออกทางภาษา
25	1. ใช้ภาษาเหมาะสมกับวัฒนธรรม	25.101	ใช้ภาษาที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการเหมาะสมกับสถานการณ์
		25.102	บอกอารมณ์ และความรู้สึกของผู้พูด
		25.103	บอกความหมายของภาษาท่าทาง ที่แสดงออกทางสีหน้า การสบตา ระยะห่างที่เหมาะสมในการยืน การนั่ง
		25.104	โต้ตอบต่อคำชม คำร้องเรียน การต่อว่า การแสดงความเสียใจ ด้วยภาษาสุภาพ
		25.105	ออกเสียงขึ้นลง สูงต่ำ ใช้ระดับเสียงได้เหมาะสม
		25.106	บอกสำเนียงของชาวต่างชาติที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 9 ตารางแสดงสมรรถะหลัก สมรรถนะย่อย ตัวบ่งชี้ของการจัดการเรียนการสอน
ภาษาอังกฤษในระดับอาชีวศึกษา มาตรฐานสมรรถนะที่ 6 : ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

สมรรถนะหลัก	สมรรถนะย่อย	รหัส	ตัวบ่งชี้การแสดงผลออกทางภาษา
26	1. ใช้ ICT เป็นแหล่งการเรียนรู้ด้วยตนเอง หรือฝึกฝนกับเพื่อน	26.101	เลือกสื่อเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับการพัฒนาตนเอง เช่น CD-ROMs, Visual dictionaries, online dictionaries, Internet sites about news, magazines, e-books electronic greeting cards
		26.101	สืบค้นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับอาชีพ เหตุการณ์ปัจจุบัน หรืองานเทศกาลต่าง ๆ ทั้งของไทยและต่างชาติ

ตารางที่ 9 (ต่อ)

สมรรถนะหลัก	สมรรถนะย่อย	รหัส	ตัวบ่งชี้การแสดงผลออกทางภาษา
2. ใช้ ICT พัฒนาทักษะการพูด	ใช้ ICT พัฒนาทักษะการพูด	26.201	เลือกสื่อเทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อพัฒนาทักษะการพูด เช่น Interactive CD-ROMs, software for oral interaction, audio, video recording
		26.202	ใช้ power point presentation ในการนำเสนอองาน
3. ใช้ ICT พัฒนาทักษะการฟัง	ใช้ ICT พัฒนาทักษะการฟัง	26.301	เลือกสื่อเทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง เช่น Sound recording software, websites with audio components
		26.401	เลือกสื่อเทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน เช่น Computer-based reading
4. ใช้ ICT พัฒนาทักษะการอ่าน	ใช้ ICT พัฒนาทักษะการอ่าน	26.401	เลือกสื่อเทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน เช่น Computer-based reading
5. ใช้ ICT พัฒนาทักษะการเขียน	ใช้ ICT พัฒนาทักษะการเขียน	26.501	เขียน e-mail เขียนรายงานต่าง ๆ เขียนโต้ตอบ (Interactive Story) โดยใช้ Word-processing software

กล่าวโดยสรุปคือรูปแบบรูปการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับอาชีวศึกษาในช่วงต้นนั้นจะเป็นการเน้นสมรรถนะในการใช้ภาษา โดยมีสมรรถนะหลัก สมรรถนะย่อย และข้อบ่งชี้ ซึ่งรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในรูปแบบเน้นสมรรถนะก็ยังคงใช้ต่อเนื่องมา แต่ได้พัฒนาให้สอดคล้องตามยุคสมัย และระบุสมรรถนะลงไปรายวิชาแต่ละวิชาเพื่อกำหนดผลลัพธ์ของการจัดการเรียนรู้ที่ชัดเจน

การส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับอาชีวศึกษาในปัจจุบัน

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) จะต่างจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) คือ จะสอนภาษาอังกฤษเพื่อไปใช้ในวิชาชีพ หรือใช้เพื่อการศึกษาขั้นสูงต่อไป โดยในส่วนนี้ต้องมีการจัดทำหลักสูตร หนังสือ และหนังสือประกอบ ซึ่งการเปลี่ยนกระบวนการเรียนการสอนต้องคำนึงถึงความพร้อมของแต่ละสถานศึกษาด้วย โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อผลิตผู้ที่จบระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้จำนวนมากขึ้น ดังนั้นจึงได้มีนโยบายแนวทางการสอนภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาอาชีวศึกษา โดยเน้นสื่อสารเพื่อวิชาชีพ

ซึ่งจะแตกต่างจากหลักสูตรของ สพฐ. ในขณะเดียวกันก็มีการปรับกลยุทธ์สอนตามธรรมชาติ คือ การปรับจุดเน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนรู้ จะต้องเน้น การสื่อสารที่เริ่มจากการฟัง พูด อ่าน และเขียน ตามลำดับนั้น นอกจากนี้ ยังเน้นการฝึกอบรมครูในเรื่อง การสอนภาษาอังกฤษแบบใหม่ และต้องยกระดับความสามารถของครูในการสื่อสารด้วย ภาษาอังกฤษ และการเพิ่มเวลาเรียน จัดตารางสอนใหม่ ส่งเสริมให้มีการเรียนสนทนาแบบเข้มข้น และใช้เวลาที่มาก (ไทยรัฐออนไลน์, 2557)

นอกจากนี้ จากนโยบายและจุดเน้นของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สุเทพ แก่งสันเทียะ, 2563) นั้นได้มุ่งขับเคลื่อนอาชีวศึกษา ตามกรอบนโยบาย 3 ป. กล่าวคือ “ปลดล็อก” หลักเกณฑ์ต่าง ๆ ที่เป็นอุปสรรค “ปรับเปลี่ยน” หลักสูตร และการจัดการเรียนการสอนให้มีความ ทันสมัย “เปิดกว้าง” ให้สถานประกอบการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน โดยผู้ที่มีความ เชี่ยวชาญในสาขาวิชาชีพ และตามนโยบาย “อาชีวศึกษา ยกกำลังสอง สร้างคุณภาพ นำปริมาณ” ซึ่ง ประกอบด้วย

1. พัฒนาวิทยาลัยเพื่อความเป็นเลิศและความเชี่ยวชาญเฉพาะ
2. ยกระดับศักยภาพทุนมนุษย์ของประเทศ (Re-skills , Up-skills , New-skills)
3. ยกระดับความร่วมมือและเพิ่มบทบาทในการจัดการศึกษากับภาคเอกชนอย่างเข้มข้น
4. พัฒนาหลักสูตรให้มีความทันสมัยและมุ่งตอบโจทย์ความต้องการของประเทศ
5. พัฒนาสื่อการเรียนรู้ออนไลน์ (On-site, On-air , Online ,On-demand)
6. พัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะ ในศตวรรษที่ 21(สมรรถนะทางวิชาชีพ ภาษาอังกฤษ/จีน

ดิจิทัล)

7. การพัฒนาคุณภาพ อาชีวศึกษายกกำลังสอง ภายใต้อายุ 5 กรอบ คือ
  - 7.1 สร้าง “อาชีวะใหม่” ให้ประชาชน
  - 7.2 เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสายอาชีพเพิ่มขึ้นในทุกภูมิภาคด้วย “ห้องเรียนอาชีวะใน

สปฐ.”

- 7.3 พัฒนาสถานศึกษาให้เป็น Excellence center
- 7.4 พัฒนาสถาบันการอาชีวศึกษาให้มีความ เข้มแข็ง
- 7.5 ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการอาชีวศึกษาเอกชน

กล่าวโดยสรุปคือ จากนโยบายต่าง ๆ ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษานั้น ใน การพัฒนานักเรียนอาชีวศึกษาให้เข้าสู่ตลาดแรงงานอย่างมีประสิทธิภาพนั้น ภาษาอังกฤษเป็น ประเด็นสำคัญที่ถูกหยิบยกขึ้นมา และได้รับการส่งเสริมพัฒนาอยู่เสมอ โดยเป็นการจัดการเรียนการ สอนที่เน้นสมรรถนะ และเชื่อมโยงกับวิชาชีพของนักเรียนแต่ละสาขาโดยแท้จริง ดังจะเห็นได้จาก

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 ที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบันนั้นก็เน้นให้เกิดสมรรถนะทางด้านภาษา

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

Harmer (2015, p. 60) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task-based learning) หมายถึง การสร้างงานที่มีความหมายหรือมีความสำคัญให้ เป็นศูนย์กลางของกระบวนการเรียนรู้ โดยมุ่งเน้นไปยังความสำเร็จของงานซึ่งเป็นการเรียนที่มุ่งเน้นการเรียนภาษามากพอ ๆ กับรูปแบบของภาษา ซึ่งผู้เรียนจะได้รับมอบภาระงานให้ปฏิบัติ และภาระงานที่ปฏิบัติสำเร็จแล้วจะถูกนำมาอภิปรายในประเด็นของรูปแบบภาษาที่ถูกใช้ ตลอดจนการดำเนินการแก้ไข หรือปรับให้เหมาะสมในระดับที่น่าพึงพอใจ

Richards and & Rodgers (2001, p. 223) ให้ความหมายของการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงาน (Task-based language teaching) ไว้ว่าเป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ใช้ภาระงานเป็นหลักในการวางแผนและกำหนดขั้นตอนในการสอนภาษาโดยใช้กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารจริง ๆ ใช้เพื่อนำเสนอภาระงานที่มีความสำคัญ และมีความหมายต่อผู้เรียน เพื่อให้กิจกรรมเหล่านี้ช่วยสนับสนุนกระบวนการเรียนรู้

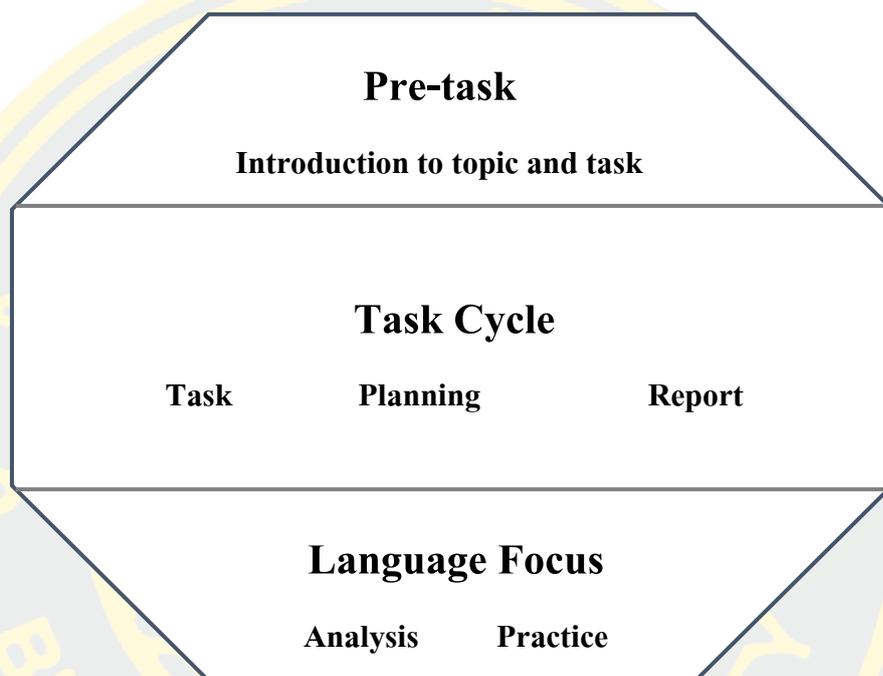
Willis and & Willis กล่าวถึง การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task-based learning) ว่าหมายถึง กิจกรรมที่มุ่งเน้นเป้าหมายโดยมีจุดประสงค์ที่ชัดเจน การปฏิบัติตามภาระงานด้านการสื่อสารนั้นเกี่ยวข้องกับการบรรลุตามเป้าหมาย และผลลัพธ์ที่ต้องการ ตัวอย่างเช่น การรวบรวมรายการเหตุผล คุณลักษณะ หรือสิ่งที่ต้องทำภายใต้สถานการณ์เฉพาะ เปรียบเทียบรูปภาพหรือข้อความสองภาพเพื่อค้นหาความแตกต่าง และแก้ปัญหาหรือออกแบบ โบรชัวร์ ซึ่งจะมี 3 องค์ประกอบ คือ "pre-task," "task cycle," และ "language focus." ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้ได้รับการออกแบบมาอย่างพิถีพิถันเพื่อสร้างเงื่อนไขที่เหมาะสมสำหรับการเรียนรู้ภาษา

กล่าวโดยสรุปคือ การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task-based learning) หมายถึง รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ใช้ภาระงานเป็นหลักในการวางแผนและกำหนดขั้นตอนในการสอนภาษาโดยใช้กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารจริง ๆ โดยมุ่งเน้นไปยังความสำเร็จของงาน

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task-based learning) (Harmer, 2015, p. 61)

ประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอนหลัก ตามแผนภาพ The Willis TBL framework (Willis 2012 : e-book อ้างถึงใน Harmer, 2015) ดังภาพ

ภาพที่ 2 กรอบแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานของวิลลิส (The Willis TBL Framework)

จากแผนภาพดังกล่าว สามารถอธิบายถึงขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Harmer, 2015) ได้ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 Pre-task stage คือ ขั้นตอนการปฏิบัติภาระงาน ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ผู้สอนจะกล่าวถึงหัวข้อการเรียนกับผู้เรียน โดยอาจจะมีการเน้นคำศัพท์หรือวลีสำคัญ ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าใจกระบวนการของภาระงาน เช่น พังข้อมูลของกลุ่มอื่นที่มีภาระงานลักษณะเดียวกัน เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับ Willis (อ้างถึงใน Richards & Rodgers, 2001, p. 239) ที่แนะนำกิจกรรมในขั้นนี้ว่า ผู้สอนจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจรูปแบบและวัตถุประสงค์ของงานด้วยการระดมความคิด ใช้ภาพละครใบ้ หรือประสบการณ์ส่วนตัวในการแนะนำ โดยในระหว่างที่นักเรียนปฏิบัติในขั้นนี้ผู้สอนจะแนะนำศัพท์สำนวนที่สำคัญ ๆ โดยที่ผู้เรียนจะมีเวลาคิดว่าจะทำภาระงานใด อย่างไรก็ตาม Willis (อ้างถึงในอรุณี วิริยะจิตรรา และคณะ, 2555, หน้า 52) แนะนำว่าไม่มีความจำเป็นเพราะจะทำให้

ผู้เรียนทราบคำตอบของชิ้นงานทำให้ขาดแรงจูงใจในการทำชิ้นงานนั้น ๆ โดยในขั้นนี้ไม่ควรยาวนาน กิจกรรมที่ทำ เช่น การจำแนกประเภทคำและวลี (Classifying words and phrases) การหาสิ่งที่ไม่เข้าพวก (Odd one out) การจับคู่ภาพกับข้อความ (Matching phrases to pictures) เกมปริศนา ความจำ (Memory challenge) การระดมสมอง (Brainstorming) และ การจัดทำผังความคิด (Mind mapping)

ขั้นตอนที่ 2 Task cycle stage คือ ขั้นตอนดำเนินงานตามตามวงจรของการปฏิบัติการงานซึ่งในขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะต้องปฏิบัติการงานเป็นคู่ หรือกลุ่มเล็ก ๆ โดยที่ผู้สอนจะเป็นผู้ตรวจสอบในระยะไกล ผู้เรียนต้องวางแผนถึงกระบวนการที่จะนำเสนอต่อผู้เรียนคนอื่น ๆ ในชั้นที่กำลังทำอะไร และทำแล้วเป็นอย่างไร จากนั้นจึงนำเสนอภาระงานที่ได้รับมอบหมายไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบของการเขียน การพูดปากเปล่า หรือการเปรียบเทียบข้อมูล ซึ่งในขั้นตอนนี้แบ่งออกได้เป็น 3 ขั้นตอนย่อย (อรุณี วิริยะจิตรา และคณะ, 2555, หน้า 52) คือ

ขั้น Task ผู้เรียนจะฝึกความคล่องคล่องในการใช้ภาษาในการทำชิ้นงาน ในขั้นนี้จะเป็นเรื่องการสื่อความหมายในเวลาที่จะเจอ ดังนั้นจึงไม่ต้องคำนึงถึงความถูกต้องทางไวยากรณ์มากนัก ซึ่งในขั้นนี้ Willis (อ้างถึงใน Richards & Rodgers, 2001, pp. 239-240) ได้อธิบายเพิ่มเติมไว้ว่า ผู้เรียนจะทำกิจกรรมเป็นคู่หรือกลุ่มโดยใช้ภาษาตามแบบฉบับของผู้เรียนเอง จากนั้นผู้สอนจะเดินตรวจสอบโดยรอบและกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาเป้าหมาย และวางแผนสิ่งที่นักเรียนต้องพูดแต่ไม่ต้องแก้ไขข้อผิดพลาดทางภาษา แต่เน้นการพูดคุยเชิงสำรวจอย่างเป็นธรรมชาติ และเสริมสร้างความมั่นใจ ตลอดจนกระตุ้นให้นักเรียนบรรลุภาระงานตามเป้าหมาย

ขั้น Planning เป็นขั้นที่ให้เวลาและช่วยให้ผู้เรียนใช้ภาษาอย่างถูกต้องในการนำเสนอชิ้นงาน เป็นการทำงานเป็นกลุ่มร่วมกับผู้สอน ขั้นนี้เป็นขั้นพัฒนาภาษา ดังนั้นจึงเป็นขั้นที่สำคัญที่สุด โดย Willis (อ้างถึงใน Richards & Rodgers, 2001, p. 239) กล่าวว่า นักเรียนต้องเตรียมตัวที่จะนำเสนอภาระงานของตนเอง โดยการร่าง และฝึกซ้อม ในระหว่างนี้ผู้สอนจะให้คำแนะนำในรูปแบบของภาษาที่ถูกต้อง

ขั้น Report เป็นขั้นที่ผู้เรียนต้องคิดถึงทั้งรูปแบบของภาษาและความหมาย ทั้งความแม่นยำของภาษาและความคล่องของการใช้ภาษา ผู้เรียนจะมีความภูมิใจที่ได้ใช้ภาษานำเสนอตนเอง เป็นช่วงเวลาที่ผู้เรียนจะได้อ่านหรือฟังสิ่งที่ทำ ซึ่งจะเป็นช่วงที่ผู้เรียนรับข้อมูลทางภาษาเพิ่มเติมด้วย ในขั้นนี้ Willis กล่าวว่าผู้สอนจะให้ผู้เรียนนำเสนอภาระงานของตนเอง และให้ข้อเสนอแนะ

ซึ่งผู้สอนจะมีบทบาทในแต่ละขั้นตอนแตกต่างกัน กล่าวคือ ในขั้น Task ผู้สอนจะสนับสนุนให้ผู้เรียนทำงานอย่างมีอิสระ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของชิ้นงาน ในขั้น Planning

ผู้สอนจะต้องช่วยเตรียมในเรื่องของภาษาเพื่อการนำเสนอ และในขั้น Report ผู้สอนจะเป็นประธานในการรับฟังผลงานของผู้เรียน

ขั้นตอนที่ 3 Language focus stage ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะทดสอบ และอภิปรายถึงประเด็นต่าง ๆ โดยเฉพาะจากข้อมูลที่ได้อ่านหรือฟังซึ่งมาจากภาระงานที่พวกเขาได้มองเห็น หรือผู้สอนอาจจะมีอธิบายเกี่ยวกับรูปแบบภาษาจากภาระงาน และมีการแก้ไขออฟไลน์ (Offline Correction) ซึ่งเป็นการให้ผลสะท้อนกลับ (feedback) ภายหลังจากจบกิจกรรมไปแล้วเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำข้อผิดพลาดไปพัฒนาต่อไปในอนาคตได้ ซึ่งในกรณีนี้ผู้สอนจะมีการบันทึกข้อมูลถึงข้อผิดพลาดที่นักเรียนได้นำเสนอเพื่อการให้คำแนะนำภายหลัง หรือใช้การบันทึกเสียงหรือวิดีโอช่วยได้ ซึ่งในขั้นตอนนี้จะแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอนย่อย (อรุณี วิริยะจิตรา และคณะ, 2555) คือ

ขั้น Analysis คือ ขั้นที่ให้ผู้เรียนสะท้อนความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับภาระงานที่ได้ทำไป โดย Willis (อ้างถึงใน Richards & Rodgers, 2001, p. 240) ได้ระบุว่าในขั้นนี้ผู้สอนต้องมุ่งเน้นไปที่ทงของภาระงานไม่ว่าจะเป็นจากข้อความที่อ่าน หรือการถอดเสียงข้อความที่ผู้เรียนได้ฟังไป เช่น การหา Simple past จากสิ่งที่ฟัง หรือขีดเส้นใต้และจำแนกคำถามจากสิ่งที่ได้ฟัง โดยผู้สอนอาจจะเขียนสิ่งที่วิเคราะห์เป็นลิสต์เพื่อให้ผู้เรียนจดบันทึกก็ได้

ขั้น Practice คือ ขั้นการอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจถึงรูปแบบของภาษาในชิ้นงาน เพื่อให้ผู้เรียนจะได้จำคำ วลี และรูปแบบภาษาโดยอาจจะให้ผู้เรียนเสนอชิ้นงานที่ทำอีกครั้ง ในขั้นนี้ Willis (อ้างถึงใน Richards & Rodgers, 2001, p. 240) กล่าวว่าผู้สอนจะดำเนินการฝึกผู้เรียนอีกครั้งจากสิ่งที่สรุปไว้ เช่น การทวนซ้ำข้อมูล การเล่นเกมจากสิ่งที่สรุปไว้แล้ว เป็นต้น

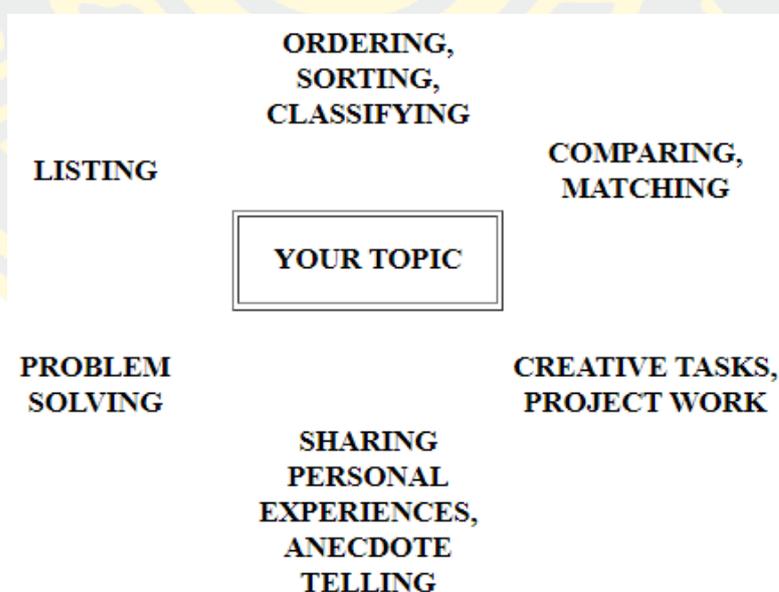
โดย Harmer (2015, p. 68) ได้กล่าวถึงขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานนั้นมีความคล้ายคลึงกับขั้นตอนของรูปแบบบูมเมอแรง (Boomerang procedure) ที่ผู้สอนจะมอบหมายงาน เช่น งานเขียน เกมสื่อสาร หรือบทบาทสมมุติ เมื่อจบกิจกรรมแล้วจึงจะมาศึกษาภาษาในด้านต่าง ๆ ที่ยังบกพร่อง หรือผิดพลาด

กล่าวโดยสรุป ขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานนั้นสามารถฝึกให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเป้าหมายในการปฏิบัติภาระงานให้ประสบความสำเร็จ โดยมีลำดับขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และผู้สอนเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวก และผู้สนับสนุนให้การปฏิบัติภาระงานสำเร็จ อีกทั้งมีการให้ผลสะท้อนกลับต่อภาระงานที่ผู้เรียนได้ปฏิบัติไปแล้วทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาการใช้ภาษาของตนเองได้อย่างต่อเนื่องต่อไป การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้ขั้นตอนของ Willis ซึ่งประกอบไปด้วย 1) Pre-task stage ขั้นก่อนการปฏิบัติภาระงาน 2) Task cycle stage ขั้นดำเนินงานตามตามวงจรของการปฏิบัติภาระงาน 3) Language focus stage ขั้นฝึกฝนและตรวจสอบการใช้ภาษา

ลักษณะของภาระงาน

Richards, & Platt Weber (1985, อ้างถึงใน Zan Mao, 2012) ให้คำนิยามของภาระงานว่า หมายถึง กิจกรรมหรือชิ้นงานที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติด้วยความเข้าใจ สามารถเชื่อมโยงข้อมูลหรือมีปฏิสัมพันธ์ในการใช้ภาษา ซึ่งเน้นการสื่อความหมายมากกว่ารูปแบบทางภาษา นอกจากนี้ต้องเป็นกิจกรรมที่มีเป้าหมาย ขั้นตอนที่ชัดเจนและต่อเนื่อง ตัวอย่างเช่นการวาดภาพขณะฟังเพลงและฟังคำสั่งแล้วปฏิบัติตาม โดยทั่วไปผู้สอนต้องพิจารณาความสมบูรณ์ของชิ้นงาน และงานจะต้องมีความหลากหลายซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์มากกว่าการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเพียงอย่างเดียว

Willis (อรุณี วิริยะจิตรา และคณะ, 2555, หน้า 48) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงานนั้น คือ การให้ผู้เรียนใช้ภาษาเพื่อทำภาระงานให้สำเร็จ ดังนั้น ไม่ควรให้นักเรียนทำภาระงานหนึ่ง และกระโดดไปภาระงานใหม่ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนจะได้แค่ทักษะในการทำภาระงานต่าง ๆ และจะใช้ภาษาได้คล่องเท่านั้น แต่จะไม่แม่นยำในการใช้ภาษา โดยลักษณะของภาระงานที่ Willis นำเสนอไว้มี 6 แบบ ตามรูปภาพ Typology for TBL Task Design (Willis & Willis) ด้านล่าง คือ

ภาพที่ 3 ประเภทของภาระงานในการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

จากรูปภาพดังกล่าว สามารถอธิบายถึงลักษณะของภาระงานได้ดังนี้

1. Listing คือ การทำรายการ เป็นภาระงานที่ออกแบบมาเพื่อให้ผู้เรียนระดมสมองกันทำกิจกรรม หรือให้หาข้อเท็จจริงโดยผู้สอนจะกำหนดหัวข้อให้ และผู้เรียนสามารถช่วยกันสืบค้นข้อมูลจากช่องทางที่หลากหลาย เช่น อินเทอร์เน็ต หนังสือ หรือการสอบถามผู้อื่นได้ และนำเสนอในชั้นเรียนต่อไป

2. Ordering and sorting คือ การจัดลำดับและหมวดหมู่ เป็นภาระงานที่ผู้สอนจะกำหนดข้อมูลให้ผู้เรียน หรือผู้เรียนต้องสืบเสาะหาข้อมูลจากเพื่อนในชั้นเรียนเพื่อนำเรียงลำดับเหตุการณ์ก่อนหลัง หรือจัดอันดับ จัดหมวดหมู่ถูกต้อง

3. Comparing คือ การเปรียบเทียบ เป็นภาระงานที่ผู้สอนจะกำหนดหัวข้อให้ผู้เรียนจับกลุ่มกันแสดงความคิดเห็นในลักษณะภาระงานจับคู่ของสองสิ่งที่มีความสัมพันธ์กัน หรือการหาความเหมือนและความแตกต่างของของสองสิ่ง

4. Problem solving คือ การแก้ปัญหา เป็นภาระงานที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนนำเสนอแนวทางแก้ไขปัญหามาตามหัวข้อที่ผู้สอนกำหนด และนำเสนอหน้าชั้นเรียน

5. Sharing personal experience คือ การแบ่งปันประสบการณ์ เป็นภาระงานที่เน้นพัฒนาความสามารถในการพูดให้กับผู้เรียนด้วยการแบ่งปันประสบการณ์ เล่าเรื่องหรือเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน

6. Creative tasks คือ การทำชิ้นงานสร้างสรรค์ หรือ โครงงาน เป็นภาระงานแบบคู่หรือกลุ่มเพื่อให้สร้างสรรค์ชิ้นงานขึ้นมา เช่น แผ่นพับ โปสเตอร์ โครงงานโดยผู้สอนกำหนดระยะเวลาและเกณฑ์ต่าง ๆ

Pica, Kangy, and Falodum (1993 อ้างถึงใน Richards & Rodgers, 2011) ได้แบ่งภาระงานออกเป็น 5 ประเภท คือ

1. Jigsaw task คือ ให้ผู้เรียนนำข้อมูลที่แยกชิ้นมารวมกัน เช่น ให้ผู้เรียน 3 คน หรือ 3 ทีม ได้ข้อมูลเนื้อเรื่องที่แตกต่างกันไปคนละส่วนและนำมารวมกัน

2. Information-gap task คือ ให้กลุ่มที่หนึ่งมีข้อมูลส่วนหนึ่ง และอีกกลุ่มมีข้อมูลที่แตกต่างกัน ทั้งสองกลุ่มต้องพูดคุยเจรจากันเพื่อเติมข้อมูลให้สมบูรณ์

3. Problem-solving tasks คือ ให้ผู้เรียนหาข้อมูลเพื่อใช้ในการแก้ปัญหา คดขย่ายที่สุด ต้องเลือกผลลัพธ์ในการแก้ปัญหามาเพียงข้อเดียวเท่านั้น

4. Decision-making task คือ ผู้เรียนจะได้รับข้อมูลของปัญหาซึ่งจะมีแนวทางการแก้ไขที่หลากหลายให้ร่วมกันอภิปรายและตัดสินใจ

5. Opinion exchange task คือ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันโดยไม่ให้เป็นความขัดแย้ง

จากตัวอย่างของภาระงานต่าง ๆ สามารถสรุปได้ว่า ภาระงาน (Task) ถือเป็นเครื่องมือที่มีความสำคัญมากในการพัฒนาทักษะภาษาตามเป้าหมายของผู้เรียน โดยภาระงาน หมายถึง กิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่มีเป้าหมายมุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาเพื่อฝึกฝนและพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาสื่อสารอย่างมีความหมาย และบรรลุผลสำเร็จในการทำกิจกรรมการเรียนรู้นั้น ๆ ดังนั้น ผู้เรียนต้องใช้ความรู้ทางภาษา ทักษะการคิด การแก้ปัญหา เพื่อทำให้เกิดความเข้าใจและสร้างผลผลิตทางภาษาขึ้นมา นอกจากนี้ภาระงานยังเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นในใช้ภาษาเพื่อสื่อสารในสถานการณ์การสื่อสารจริงด้วย

การประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

การประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานของผู้เรียนสามารถดำเนินการได้ 3 รูปแบบ คือ

1. การประเมินตามผลลัพธ์ หมายถึง การประเมินโดยเน้นที่ผลลัพธ์ของภาระงาน
2. การประเมินเชิงวิเคราะห์ภาษา หมายถึง การประเมินโดยเน้นการวิเคราะห์ภาษาของผู้เรียน เช่น ความคล่องแคล่ว ความถูกต้อง และความหลากหลายของภาษา
3. การประเมินโดยใช้แบบประเมิน หมายถึง การประเมินตามเกณฑ์ที่ผู้สอนกำหนด เช่น FSI (อัจฉรา วงศ์โสธร, 2539) ได้กำหนดเกณฑ์การประเมินการพูดไว้ 4 ด้าน คือ สำเนียง ไวยากรณ์ ศัพท์ ความคล่องแคล่วทางภาษา หรือแบบของ B.J. Carroll ที่กำหนดระดับการแสดงออกในการสื่อสารรับสารทางภาษาไว้ 9 ระดับ เป็นต้น

นอกจากนี้ (Ellis, 2003) กล่าวว่า การประเมินผลเชิงประจักษ์ประกอบไปด้วย 2 ประเภท ดังนี้

1. การประเมินผลแบบจุลภาค (Micro-evaluation of tasks) หมายถึง ผู้สอนประเมินภาระงานหลังที่ผู้เรียนดำเนินการเสร็จในแต่ละครั้ง เพื่อระบุจุดแข็งและจุดบกพร่อง เพื่อนำจุดบกพร่องไปใช้ปรับปรุงภาระงานในครั้งต่อไป ซึ่งการประเมินผลในรูปแบบนี้ประกอบไปด้วย 3 รูปแบบย่อย ดังนี้

1.1 การประเมินผลโดยผู้เรียน คือ การสอบถามทัศนคติหรือความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อภาระงาน

1.2 การประเมินผลตามหัวข้อการสอน คือ การประเมินผู้เรียนในขณะปฏิบัติการงาน และประเมินผลงานของ โดยเน้นความตรงประเด็น และความถูกต้องตามหัวข้อที่สอน

1.3 การประเมินผลตามผลการเรียนรู้ คือ การวัดประเมินผลตามผลการเรียนรู้ เช่น คะแนนสอบก่อน-หลังเรียน

2. การประเมินผลแบบมหภาค (Macro-evaluation of tasks) หมายถึง ผู้สอนวัดประเมินการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานว่าประสบผลสำเร็จหรือไม่ เพื่อนำผลที่ได้ไปพัฒนาการจัดการเรียนรู้รูปแบบนี้ในครั้งต่อไป

โดยในการประเมินการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานนี้ ผู้วิจัยได้ประเมินตามแนวคิดของ Ellis คือประเมินจากคะแนนสอบหลังเรียน และประเมินตามหัวข้อการสอน

วิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ

ความหมายของบทบาทสมมติ

การจัดการเรียนรู้โดยการใช้บทบาทสมมติเป็นการสร้างสถานการณ์หรือเหตุการณ์สมมติให้คล้ายกับสถานการณ์จริงเพื่อให้ผู้เรียนได้สวมบทบาท และเข้าใจเนื้อหาการเรียนได้อย่างถ่องแท้ โดยมีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของบทบาทสมมติไว้ ดังนี้

Ments (1999, p. 16) กล่าวว่า บทบาทสมมติเป็นกิจกรรมที่กลุ่มผู้เรียนจัดขึ้น เพื่อสร้างประสบการณ์ในการเรียนรู้ที่จะช่วยพัฒนาความรู้ความเข้าใจความคิดและพฤติกรรมของบุคคลในสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งจะ เป็นประโยชน์กับผู้เรียนในการที่จะสามารถปฏิบัติตนได้ถูกต้องเหมาะสมเมื่อเผชิญกับสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกัน

Ladousse (1987, p. 226) กล่าวว่า บทบาทสมมติเป็นกิจกรรมทางการสื่อสารที่ผู้เรียนได้แสดงบทบาทเป็นคนอื่นตามสถานการณ์ที่กำหนด โดยสามารถปรับเปลี่ยนบทบาทได้ตามสถานการณ์ที่สามารถพบเจอได้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งการนำกิจกรรมบทบาทสมมติมาใช้ในการเรียนการสอนสามารถทำได้โดยจัดเตรียมบทบาทภายใต้สถานการณ์ที่มีความหลากหลายและจากง่ายไปยาก และในขณะที่ผู้เรียนได้แสดงบทบาทสมมตินั้น พวกเขาจะได้ฝึกการใช้ภาษา การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า การออกทางพฤติกรรมทางสังคม การพูดเพื่อจุดประสงค์ทางสังคมได้อีกด้วย

ทิสนา เขมมณี (2562, หน้า 358) กล่าวว่า บทบาทสมมติ หมายถึง รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ผู้สอนใช้การแสดงเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยการให้ผู้เรียนสวมบทบาทต่าง ๆ ในสถานการณ์ที่มีความใกล้เคียงกับความเป็นจริง และพบได้ในชีวิตประจำวัน โดยผู้เรียนสามารถแสดงออกตามความรู้สึกนึกคิดของตน และนำเอาการแสดงออกของผู้แสดง ทั้งทางด้านความรู้ ความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมที่แสดงออกมาใช้เป็นข้อมูลในการอภิปรายผลการทำกิจกรรม เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างแท้จริง

กล่าวโดยสรุปคือ บทบาทสมมติ หมายถึง กิจกรรมที่ผู้เรียนแสดงบทบาทที่ได้รับตามสถานการณ์ของบริบทและบทบาททางสังคมที่หลากหลายซึ่งครูผู้สอนเป็นผู้กำหนดให้เป็น

สถานการณ์ที่ผู้เรียนอาจพบเจอในชีวิตประจำวัน เป็นกิจกรรมที่มีความยืดหยุ่นสูง ผู้เรียนได้มีโอกาสในการฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง

ประเภทของบทบาทสมมติ

บทบาทสมมติสามารถจำแนกออกได้หลายลักษณะขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ ระดับภาษา และขอบเขตของบทบาทหรือสถานการณ์ที่ผู้เรียนได้รับ โดยทั่วไปจำแนกได้เป็น 3 ประเภทหลัก ได้แก่

1. บทบาทสมมติแบบปิด (Closed role playing) ผู้สอนจะกำหนดบทสนทนาและเนื้อหาสถานการณ์ไว้อย่างชัดเจน ซึ่งผู้เรียนต้องดำเนินบทสนทนาตามบทหรือแนวคำพูดที่ได้รับมา จึงเหมาะสำหรับผู้เรียนระดับต้น เพราะสามารถช่วยลดความวิตกกังวล และเพิ่มความมั่นใจในการฝึกทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษได้ อย่างไรก็ตาม บทบาทสมมติลักษณะนี้มีข้อจำกัดด้านความยืดหยุ่น และไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดสร้างสรรค์ด้านภาษา (Huang, 2008)

2. บทบาทสมมติแบบเปิด (Open role playing) ผู้เรียนจะได้รับเพียงบริบทหรือ โครงสร้างเรื่อง ของสถานการณ์อย่างคร่าว ๆ โดยผู้เรียนคิดบทพูดเอง รวมถึงสามารถโต้ตอบและประยุกต์ภาษาได้อย่างอิสระ เหมาะสำหรับผู้เรียนระดับกลางถึงสูงที่มีทักษะการใช้ภาษาในระดับหนึ่งแล้ว ลักษณะของบทบาทสมมติประเภทนี้ช่วยส่งเสริมความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา และการสื่อสารที่เป็นธรรมชาติ (Ladousse, 1987)

3. บทบาทสมมติแบบกึ่งเปิด (Semi-open role playing) จะมีลักษณะผสมระหว่างแบบปิดและแบบเปิด โดยผู้เรียนจะได้รับแนวทางหรือประโยคตัวอย่างจากผู้สอน เพื่อเป็นกรอบในการสนทนา แต่สามารถปรับเปลี่ยนบทสนทนาตามสถานการณ์ได้ ซึ่งเป็นการพัฒนาทักษะการสื่อสาร โดยไม่สร้างแรงกดดันมากนัก เหมาะสำหรับการฝึกฝนผู้เรียนระดับต้นถึงกลางในการก้าวสู่การใช้ภาษาจริง (Littlewood, 2004)

นอกจากนี้ ยังสามารถจัดจำแนกบทบาทสมมติตามลักษณะการใช้งานได้อีก ดังนี้

1. บทบาทสมมติจำลอง (Simulation role play) คือ การจำลองสถานการณ์ในชีวิตจริง เช่น การสัมภาษณ์งาน การเจรจาธุรกิจ หรือการประชุม

2. บทบาทสมมติจากประสบการณ์ (Experience-based role play) คือ สถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับชีวิตประจำวันของผู้เรียน เช่น การซื้อของ การถามทาง

3. บทบาทสมมติเชิงวิเคราะห์ (Analytical role play) เป็นบทบาทที่ส่งเสริมการใช้ความคิดอย่างมีวิจารณญาณ เช่น การอภิปรายเชิงวิชาการ หรือการเจรจาเพื่อแก้ไขปัญหา

การเลือกประเภทของบทบาทสมมติจึงควรพิจารณาตามวัตถุประสงค์ทางการเรียนรู้ ระดับความสามารถของผู้เรียน และบริบทของห้องเรียน เพื่อให้สามารถส่งเสริมทักษะการสื่อสาร ภาษาอังกฤษได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพสูงสุด

องค์ประกอบของบทบาทสมมติ

ทิตนา แชมมณี (2562, หน้า 358) กล่าวว่า องค์ประกอบสำคัญของการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทบาทสมมติมีดังนี้

1. มีผู้สอนและผู้เรียน
2. มีสถานการณ์สมมติและบทบาทสมมติ
3. มีการแสดงบทบาทสมมติ
4. มีการอภิปรายเกี่ยวกับความรู้ ความคิด ความรู้สึกและพฤติกรรมที่แสดงออกของผู้แสดงและสรุปการเรียนรู้ที่ได้รับ

5. มีผลการเรียนรู้ของผู้เรียน

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2546, หน้า 54) กล่าวว่า องค์ประกอบสำคัญของบทบาทสมมติ ได้แก่

1. การกำหนดสถานการณ์สมมติ
2. การกำหนดบทบาทสมมติพร้อมรายละเอียด
3. การแสดงบทบาทสมมติ
4. การกำหนดกติกาการแสดงบทบาทสมมติ
5. การอภิปรายที่หลังเสร็จสิ้นการแสดงบทบาทสมมติ
6. การสรุปผลการเรียนรู้

กล่าวโดยสรุป องค์ประกอบสำคัญของการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทสมมติ ประกอบด้วย ผู้สอนและผู้เรียน สถานการณ์สมมติ การแสดงบทบาทสมมติภายใต้กฎกติกา การอภิปรายผล และการสรุปผลการเรียนรู้

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทบาทสมมติ

ทิตนา แชมมณี (2562, หน้า 358-359) กล่าวว่า ขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทบาทสมมติมีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้สอนนำเสนอสถานการณ์สมมติและบทบาทสมมติ
2. ผู้สอนเลือกผู้แสดงตามบทบาท
3. ผู้สอนเตรียมผู้สังเกตการณ์
4. ผู้เรียนแสดงบทบาท และสังเกตพฤติกรรมที่แสดงออก

5. ผู้สอนและผู้เรียนอภิปรายเกี่ยวกับความรู้ ความคิด ความรู้สึกและพฤติกรรมที่แสดงออกของผู้แสดง

6. ผู้สอนและผู้เรียนสรุปการเรียนรู้ที่ได้รับ

7. ผู้สอนประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน

สุคนธ์ สิ้นพานนท์ และคณะ (2554, หน้า 159-161) กล่าวว่า การแสดงบทบาทสมมติมีขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นเตรียมการ

1.1 การวิเคราะห์ปัญหา หรือประเด็นที่จะนำสู่การแสดง

1.2 กำหนดสถานการณ์และบทบาทสมมติ

2. ขั้นแสดง

2.1 การอุ่นเครื่อง เป็นการกระตุ้นผู้เรียนไปสู่เรื่องที่จะเรียน เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน โดยจะต้องมีวิธีการเล่าที่เร้าใจผู้เรียนให้เกิดความรู้สึกและร่วมกันอภิปรายเพื่อนำไปสู่การแสดงบทบาทสมมติต่อไป

2.2 การเลือกตัวผู้แสดง อาจให้ผู้สอนเลือก หรือผู้เรียนมีส่วนในการเลือกกว่าแสดงบทบาทใด ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของการแสดงและการสอนเป็นสำคัญ เช่น เลือกผู้แสดงที่มีลักษณะใกล้เคียงกับบท เลือกผู้เรียนที่อาสาสมัคร ผู้สอนจะเป็นผู้พิจารณาตามความเหมาะสมของการคัดเลือกผู้แสดง

2.3 การจัดฉากตัวแสดง จะต้องจัดให้ใกล้เคียงความเป็นจริงตามสภาพการณ์ที่เหมาะสม

2.4 การเตรียมผู้สังเกตการณ์ ผู้สอนจะต้องแบ่งผู้เรียนให้เป็นผู้สังเกตการณ์และแนะนำให้รู้จักการสังเกตและวิเคราะห์เหตุการณ์

2.5 การเตรียมความพร้อมก่อนแสดง

2.6 การแสดง เมื่อทุกคนพร้อมแล้วก็ให้เริ่มการแสดงตามบทที่ได้รับมอบหมาย

3. การวิเคราะห์และอภิปรายผล จะเป็นการอภิปรายร่วมกันระหว่างผู้แสดง ผู้ชม หรือผู้สังเกตการณ์ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์

4. ขั้นแสดงเพิ่มเติม เป็นขั้นที่นำผลการอภิปราย ข้อเสนอแนะมาทำการแสดงเพิ่มเติม

5. ขั้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์และสรุปเป็นหลักการ เป็นการสรุปเรื่องที่เรียนว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับชีวิตจริงและสามารถสรุปหาข้อยุติหรือ ความคิดรวบยอดได้จากการเรียนในเรื่องนั้น เป็นต้น

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2546, หน้า 54-56) กล่าวว่า การแสดงบทบาทสมมติมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ขั้นเตรียมการ ในขั้นตอนนี้ผู้สอนต้องกำหนดวัตถุประสงค์ให้ชัดเจน สร้างสถานการณ์ หรือกำหนดบทบาทสมมติ ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 วิธี คือ
  - 1.1 การแสดงบทบาทสมมติแบบไม่มีบท รูปแบบนี้ไม่มีการฝึกซ้อมก่อนที่จะแสดง ให้แสดงทันทีตามความรู้สึกนึกคิดของตนเองให้สอดคล้องกับเนื้อเรื่องที่เรียนในตอนนั้น
  - 1.2 การแสดงบทบาทสมมติแบบเตรียมบทไว้พร้อม รูปแบบนี้ผู้สอนจะเตรียมบทไว้ล่วงหน้า และอธิบายความคิดรวบยอด และบทบาทให้ผู้เรียนทราบ ซึ่งผู้เรียนอาจแสดงตามบทที่กำหนดทั้งหมด หรืออาจคิดบทบาทขึ้นเองตามความคิด ความพอใจของผู้เรียนก็ได้ แต่บทบาทสมมตินั้นต้องตรงกับเนื้อหาที่กำหนดให้
  - 1.3 การแสดงบทบาทสมมติแบบแสดงละคร โดยผู้สอนกำหนดบทบาทไว้แล้วผู้เรียนจะต้องฝึกซ้อมและแสดงตามบทที่ผู้สอนกำหนดขึ้น
2. ขั้นเริ่มบทเรียน ผู้สอนควรกระตุ้นความสนใจให้ผู้เรียนคิดและอยากติดตามเรื่องราวต่าง ๆ โดยใช้วิธีการต่าง ๆ ดังนี้
  - 2.1 การเชื่อมโยงประสบการณ์ใกล้ตัวผู้เรียน
  - 2.2 การเชื่อมโยงประสบการณ์ที่ผู้เรียนได้รับในอดีต
  - 2.3 การเล่าเรื่องราวหรือสถานการณ์สมมติที่เตรียมมาแล้วและทิ้งท้ายด้วยปัญหา
  - 2.4 การชี้แจงให้เห็นประโยชน์จากการเข้าร่วมแสดงและแก้ปัญหา
  - 2.5 การใช้คำถามนำในประเด็นที่ต้องการกระตุ้นให้เกิดการคิด
3. ขั้นเลือกผู้แสดง การเลือกผู้แสดงนั้นขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน โดยวิธีการเลือกผู้แสดงมีรูปแบบต่าง ๆ กัน ดังนี้
  - 3.1 เลือกผู้แสดงที่มีลักษณะเหมาะสมกับบทบาทเพื่อให้การแสดงเป็นไปอย่างราบรื่นตามวัตถุประสงค์
  - 3.2 เลือกผู้แสดงที่มีลักษณะตรงข้ามกับบทบาทที่กำหนดให้เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ใหม่ เกิดความเข้าใจในความรู้สึก และพฤติกรรมของผู้ที่มีลักษณะแตกต่างไปจากตน
  - 3.3 เลือกผู้แสดงจากอาสาสมัครหรือความสมัครใจที่ผู้เรียนแต่ละคนสนใจ
  - 3.4 เลือกผู้แสดงแบบจำเพาะเจาะจง เพื่อให้บุคคลนั้นเกิดการเรียนรู้ ได้ข้อคิดจากบทบาทที่ได้รับ ซึ่งเมื่อเลือกผู้แสดงครบถ้วนโดยวิธีการใดวิธีการหนึ่ง แล้วควรให้เวลาในการเตรียมการแสดงและการฝึกซ้อมพอสมควร

4. ขึ้นกำหนดตัวผู้สังเกตการณ์หรือผู้ชม ผู้สอนควรซ้อมความเข้าใจกับผู้ชมหรือผู้สังเกตการณ์ว่าการแสดงบทบาทสมมติที่จัดขึ้นนั้นมีจุดประสงค์หลักที่มุ่งให้เกิดการเรียนรู้แก่ผู้แสดง และผู้ชมนอกเหนือไปจากเพื่อความสนุกสนาน และความบันเทิง ดังนั้นผู้ชมควรสังเกตและมีแบบบันทึกการสังเกตเพื่อสะดวกในการเก็บข้อมูลต่าง ๆ ได้อย่างครบถ้วน

5. ขึ้นแสดง ในการแสดงจะต้องเป็นไปตามเวลาที่กำหนด ไม่ควรใช้เวลาชืดชืดยาวมากเกินไปหรือแสดงออกนอกเรื่อง หรือวอกไปมา จนผู้ชมเกิดความรำคาญหรือความสับสน ไม่สามารถจับประเด็นตามที่ต้องการได้ นอกจากนี้หากการแสดงควรให้ดูสมจริง แต่คำนึงถึงการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์คุ้มค่าด้วยการใช้วัสดุอุปกรณ์ประกอบการแสดงที่สามารถซ้ำ (Reuse) นำกลับมาใช้ใหม่ (Recycle) หรือซ่อมแซมใช้ (Recycle) ได้

6. ขึ้นวิเคราะห์และอภิปรายผลการแสดง ซึ่งขั้นตอนนี้ถือว่าเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ เทคนิคที่สำคัญ คือ การสัมภาษณ์ความรู้สึกของผู้แสดงและการจดบันทึก รวมถึงการสัมภาษณ์ผู้ชม ผู้สังเกตการณ์ต่าง ๆ จากนั้นนำข้อมูลเหล่านั้นมาเป็นประเด็นในการอภิปรายสะท้อนความคิดเห็นและสรุปประเด็นสำคัญในการเรียนรู้ โดยผู้สอนต้องระมัดระวังในการคุมประเด็นการอภิปราย โดยเน้นผู้ร่วมอภิปรายทุกคนให้ตระหนักถึงวัตถุประสงค์ของการแสดงบทบาทสมมติ ประเด็นสำคัญผู้ร่วมอภิปรายไม่ควรไปวิจารณ์การแสดงรายบุคคลเช่น แสดงได้ดี-ไม่ดีเพียงไร เหมาะสมกับบทบาทหรือไม่การแต่งกายถูกต้องเหมาะสมหรือไม่รูปร่างหน้าตาดีหรือไม่ดีเพียงไร ฯลฯ

7. ขึ้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์และสรุป หลังวิเคราะห์และอภิปรายผลของการแสดงแล้วผู้สอนจะเป็นผู้กระตุ้นให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ต่าง ๆ เพื่อให้เกิดแนวคิดกว้างขวางขึ้น โดยเน้นย้ำให้เห็นว่าสิ่งที่แสดงบทบาทสมมตินั้น เป็นสิ่งที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับความเป็นอยู่ในชีวิตประจำวัน

ข้อดีของการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทบาทสมมติ

ทิสนา แคมมณี (2562, หน้า 361) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้บทบาทสมมติมีข้อดีดังนี้

1. เป็นวิธีสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจความรู้สึกและพฤติกรรมของผู้อื่น ตลอดจนได้เรียนรู้การเอาใจเขามาใส่ใจเรา ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้นในบทเรียน
2. เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจและเกิดการเปลี่ยนแปลงด้านเจตคติและ พฤติกรรมของตนเองได้
3. เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยพัฒนาทักษะในการเผชิญสถานการณ์ในการตัดสินใจ และแก้ปัญหาเกี่ยวกับสถานการณ์เฉพาะหน้าได้

4. เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยให้การเรียนการสอนมีความใกล้เคียงกับสภาพความเป็นจริง

5. เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนมากขึ้น ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างสนุกสนาน และการเรียนรู้มีความหมายสำหรับผู้เรียน เพราะข้อมูลมาจากผู้เรียนโดยตรง

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553, หน้า 167) กล่าวถึง ข้อดีของการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทบาทสมมติ ไว้ดังนี้

1. ส่งเสริมให้บทเรียนมีความน่าสนใจและผ่อนคลายความเครียดจากการเรียนได้
2. สะท้อนให้เห็นถึงความรู้สึกรวมทั้งอารมณ์ และเจตคติของผู้เรียน ได้เป็นอย่างดี
3. สร้างเสริมความสามัคคีและช่วยให้เข้าใจได้ดีขึ้น
4. ช่วยฝึกฝนทักษะการแก้ปัญหาและการตัดสินใจของผู้เรียน
5. ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในบทเรียนได้ชัดเจนลึกซึ้งมากขึ้น
6. ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการปรับหรือเปลี่ยนเจตคติและพฤติกรรม รวมถึงการปฏิบัติตนในสังคม ได้อย่างเหมาะสม

กล่าวโดยสรุป คือ การสอนโดยใช้บทบาทสมมติ สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในบทเรียนได้มากยิ่งขึ้น ตลอดจนตัวผู้เรียนเองสามารถเข้าใจถึงพฤติกรรม อารมณ์ และความรู้สึกของผู้อื่น ได้ดีขึ้น และยังเป็น การช่วยฝึกทักษะการคิด การตัดสินใจ และการแก้ปัญหา รวมไปถึงช่วยเพิ่มความสัมพันธ์และการมีส่วนร่วมในการทำงานอีกด้วย

ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทสมมติกับทักษะภาษา

กิจกรรมบทบาทสมมติถือว่าเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะทางภาษาอย่างรอบด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริบทของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (EFL) เนื่องจากบทบาทสมมติเอื้อให้ผู้เรียนมีโอกาใช้ภาษาในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริง และเป็นการฝึกปฏิบัติภาษาผ่านการมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง (Harmer, 2015) โดยกิจกรรมบทบาทสมมติสามารถพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในแต่ละด้าน ได้ดังนี้

ด้านทักษะการพูด (Speaking skill) บทบาทสมมติช่วยพัฒนาทักษะการพูดอย่างเป็นธรรมชาติ เนื่องจากผู้เรียนต้องแสดงบทบาทผ่านการสนทนา การเจรจา หรือการแสดงความรู้สึกตามบริบทของสถานการณ์ การมีปฏิสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องช่วยเพิ่มคลังคำศัพท์ ความคล่องแคล่ว ความถูกต้องทางไวยากรณ์ และการออกเสียง ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของการพูดภาษาอังกฤษ (Huang, 2008)

ด้านทักษะการฟัง (Listening skill) ในกระบวนการแสดงบทบาทสมมติ ผู้เรียนต้องฟังคู่สนทนาอย่างตั้งใจเพื่อทำความเข้าใจข้อมูลและตอบสนองอย่างเหมาะสม ทักษะการฟังจึงได้รับการพัฒนาอย่างเป็นธรรมชาติ โดยเฉพาะการฟังภาษาในรูปแบบไม่เป็นทางการ สำเนียงหลากหลาย และรูปแบบประโยคที่เปลี่ยนแปลงตามบริบท (Littlewood, 2004)

ด้านทักษะการอ่าน (Reading skill) กิจกรรมในบทบาทสมมติ เช่น การเตรียมบทบาท การศึกษาจากสถานการณ์ หรือการรับบทจากเอกสารที่จัดเตรียมไว้ สามารถส่งเสริมทักษะการอ่านได้เป็นอย่างดี โดยผู้เรียนจะต้องอ่าน ทำความเข้าใจ และตีความข้อมูลเพื่อใช้ในการแสดงบทบาท (Richards & Rodgers, 2001)

ด้านทักษะการเขียน (Writing skill) กิจกรรมในบทบาทสมมติ เช่น การเขียนบทสนทนา การเขียนบันทึกเหตุการณ์ การเขียนบทสรุปหลังการแสดงบทบาท หรือแม้แต่การเขียนโครงร่างสถานการณ์ สามารถส่งเสริมทักษะการเขียนเพราะเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียบเรียงภาษา การใช้โครงสร้างประโยค และความสามารถในการสื่อสารด้วยลายลักษณ์อักษร (Harmer, 2015)

กล่าวโดยสรุป บทบาทสมมติเป็นกิจกรรมที่บูรณาการทักษะทั้ง 4 ด้านมาเพื่อสนับสนุนการพัฒนาทักษะภาษา ผู้เรียนสามารถฝึกฝนภาษาในสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย สนุกสนาน และมีความหมาย ซึ่งช่วยส่งเสริมแรงจูงใจ ความกล้าแสดงออก และความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ

จากแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องสามารถกล่าวโดยสรุปเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ ได้ ดังนี้

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task-based learning) หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในภาระงาน ที่มีความหมายและใกล้เคียงกับการใช้ภาษาจริง (Harmer, Richards & Rodgers, Willis) โดยมีองค์ประกอบหลักการปฏิบัติภาระงานตามกรอบแนวทางการจัดการเรียนรู้แบบใช้ภาระงานของ Willis (Willis TBL Framework) ดังนี้

1. Pre-task หมายถึง ขั้นเตรียม ซึ่งเป็นการแนะนำหัวข้อและภาระงาน พร้อมให้ข้อมูลและแนวทางเบื้องต้น เน้นเตรียมความพร้อมด้านเนื้อหาและคำศัพท์
2. Task cycle หมายถึง วงจรภาระงาน หรือการปฏิบัติงานจริง ซึ่งผู้เรียนทำภาระงานร่วมกัน โดยแบ่งเป็น (1) Task คือ การทำงานหรือลงมือทำภาระงาน (2) Planning คือ การวางแผนหรือเตรียมการนำเสนอผลลัพธ์ (3) Report คือ การรายงานหรือนำเสนอผลงานต่อชั้นเรียน
3. Language focus หมายถึง การวิเคราะห์ภาษาและฝึกฝนเพิ่มเติม โดยมุ่งเน้นไปที่ภาษาด้วยการศึกษารูปแบบและการใช้ภาษา วิเคราะห์ประโยคที่เป็นประโยชน์ และฝึกฝนการใช้

ลักษณะของภาระงาน (Willis & Richards) นั้นจะมุ่งเน้นไปที่การฝึกฝนภาษา ได้แก่ (1) Listing คือ การระดมความคิดหรือรวบรวมข้อมูล (2) Ordering / Sorting คือ การจัดลำดับหรือการจำแนก เป็นการจัดลำดับความสำคัญ หรือจัดกลุ่มข้อมูลตามเกณฑ์ (3) Comparing คือ การเปรียบเทียบโดยเปรียบเทียบสิ่งของ ความคิดเห็น หรือประสบการณ์ (4) Problem-solving คือ การแก้ปัญหาหรือสถานการณ์ (5) Sharing personal experience คือ การแบ่งปันประสบการณ์ส่วนตัว โดยการพูดคุยหรือเขียนข้อมูล และ (6) Creative tasks ภาระงานเชิงสร้างสรรค์ คือ การสร้างสิ่งใหม่ เช่น การแต่งเรื่อง การออกแบบโปสเตอร์ หรือการแต่งเพลง

โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สามารถวัดและประเมินผลได้หลายรูปแบบ (Ellis, 2003) เช่น วัดผลรายงาน ผลลัพธ์ ความคิดเห็นผู้เรียน หรือวัดความสำเร็จของทั้งหลักสูตร โดยใช้เกณฑ์วัดต่าง ๆ เช่น ความถูกต้องทางภาษา ความคล่องแคล่ว และการส่งสาร เป็นต้น

วิธีการสอนโดยใช้บทบาทสมมติ (Role-playing) หมายถึง กิจกรรมที่จำลองสถานการณ์ เพื่อพัฒนาความคิดและพฤติกรรม ผ่านการสวมบทบาทเป็นบุคคลอื่นในสถานการณ์ต่าง ๆ ใกล้ชีวิตจริง แล้วอภิปรายเชิงสะท้อนผลการเรียนรู้ โดยบทบาทสมมตินี้มีองค์ประกอบสำคัญ (ทิสนา แซมณี, 2562) คือ ผู้สอนและผู้เรียน สถานการณ์หรือบทบาท การแสดงบทบาท และการอภิปรายผลการเรียนรู้โดยมีขั้นตอนการจัดกิจกรรม ดังนี้ (1) เตรียมสถานการณ์และบทบาท (2) คัดเลือกผู้แสดงและผู้สังเกต (3) เตรียมฉากอุปกรณ์ (4) แสดงบทบาท (5) วิเคราะห์และอภิปราย และ (6) แลกเปลี่ยนประสบการณ์และสรุปประเมินผล

ซึ่งจากแนวคิดดังกล่าวสามารถสรุปออกมาได้ดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ข้อมูลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ

ประเด็น	การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task-Based Learning)	วิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ (Role Playing)
แนวคิดหลัก	เน้นการทำงานหรือปฏิบัติภาระงานให้สำเร็จ โดยใช้ภาษาเชิงสื่อสาร	เน้นการสวมบทบาทในสถานการณ์จำลองเพื่อฝึกภาษา และทักษะทางสังคม
โครงสร้าง แบ่งชั้น	Pre-task → Task cycle (Task-Planning-Report) → Language focus (Analysis-Practice)	เตรียมสถานการณ์ → แสดง → วิเคราะห์/อภิปราย → ประเมินผล
ลักษณะภาระงาน	กิจกรรมหลากหลายรูปแบบ	สถานการณ์ใกล้เคียงชีวิตประจำวันและการทำงาน

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ประเด็น	การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task-Based Learning)	วิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ (Role Playing)
บทบาท ของครู	เน้นการควบคุมในขั้น Task stage และ สนับสนุนให้มีการสะท้อนความคิด (feedback)	วางแผนฉากหรือสถานการณ์ จัดการ อภิปราย และให้สะท้อนความคิด (feedback) หลังการแสดง
จุดเด่น	กระตุ้นทักษะการแก้ปัญหา การ วิเคราะห์ เหมาะสำหรับการวัดผลการ ใช้ภาษา	เพิ่มแรงจูงใจ และเปิดโอกาสแสดงออก ฝึก สื่อสารทางสังคม และลดความวิตกกังวลใน การสื่อสาร

จากการศึกษาและการสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยจึงสรุป
ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ ประกอบไปด้วย
3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 Pre-task stage คือ ขั้นก่อนการปฏิบัติการงานซึ่งจะกล่าวถึงหัวข้อการเรียนรู้ โดย
มีการเน้นคำศัพท์หรือวลีสำคัญ ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าใจกระบวนการของภาระงาน

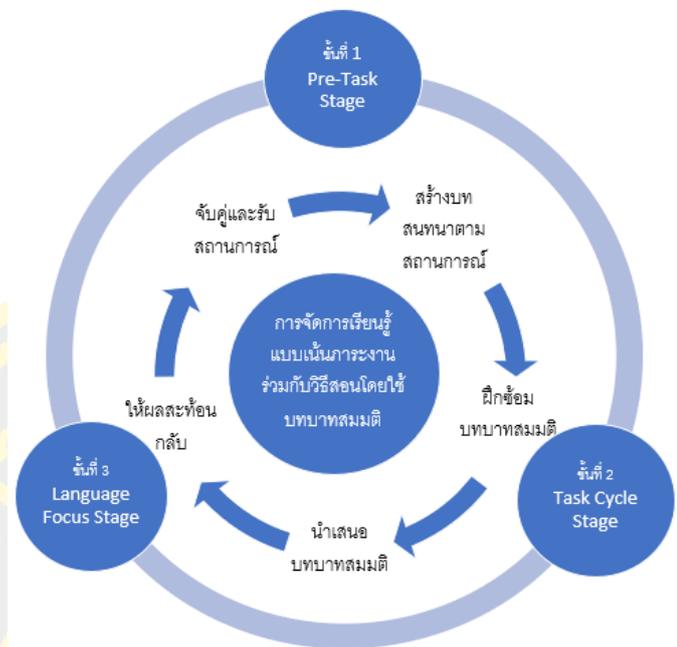
ขั้นที่ 2 Task cycle stage คือ ขั้นดำเนินงานตามตามวงจรของการปฏิบัติการงาน โดย
กำหนดให้ใช้บทบาทสมมติเป็นภาระงานหลัก และกำหนดขั้นตอนการทำกิจกรรม ดังนี้

2.1 Task เป็นการทบทวนข้อมูลตามหัวข้อการเรียนรู้เพื่อฝึกความคล่องคล่วในการใช้
ภาษาการทำภาระงาน

2.2 Planning เป็นการพัฒนาภาษาโดยให้เวลาและช่วยให้ผู้เรียนใช้ภาษาอย่างถูกต้อง
ในการนำเสนอชิ้นงาน โดยกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติการงาน ดังนี้ (1) ผู้เรียนจับคู่และรับ
สถานการณ์ที่แตกต่างกัน (2) สร้างบทสนทนาตามสถานการณ์โดยผู้สอนคอยช่วยเหลือด้านความ
ถูกต้องของศัพท์สำนวนและการออกเสียง (3) การฝึกซ้อมบทบาทสมมติ

2.3 Report – ผู้สอนให้ผู้เรียนนำเสนอบทบาทสมมติ

ขั้นที่ 3 Language focus stage คือ ขั้นฝึกฝนและตรวจสอบการใช้ภาษา โดยผู้สอน และ
ผู้เรียนร่วมกันสรุปผลการทำกิจกรรม Role Play และสรุปเนื้อหาร่วมกัน

ภาพที่ 4 รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ

กล่าวโดยสรุป คือ การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการสอนโดยใช้บทบาทสมมติเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่สามารถพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษโดยเฉพาะด้านการสื่อสาร การฟังและการพูดภาษาอังกฤษ เพราะทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมอย่างจริงจังในการทำภาระงาน และการสวมบทบาทในบริบทที่มีความหมาย และใกล้เคียงสถานการณ์จริง โดยมีผู้สอนกำกับการใช้ภาษา สะท้อนผลการเรียนรู้ และสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ภาษาอย่างแท้จริง ดังนั้นการบูรณาการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเข้ากับบทบาทสมมติจึงเป็นแนวทางที่เสริมกันอย่างลงตัว

ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

ความหมายของทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

การฟังนับว่าเป็นทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวันนั้นสำคัญ และใช้กันมาก ทักษะการฟังจึงเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนรู้ทักษะอื่น ๆ เพราะผู้พูดจะต้องฟังให้เข้าใจเสียก่อนจึงจะสามารถพูดโต้ตอบ อ่านหรือเขียนได้ ดังนั้นในการเรียนการสอนนักเรียนจึงควรได้รับการฝึกฝนทักษะการฟังอย่างเพียงพอและจริงจัง

นพแก้ว ณ พัทลุง (2548, หน้า 22) ได้ให้ความหมายของทักษะการฟัง หมายถึง ความสามารถในการจับประเด็นใจความหลักจากสิ่งที่ฟังได้อย่างถูกต้องและครบถ้วนซึ่งเป็น

กระบวนการที่สลับซับซ้อน เพราะผู้เรียนต้องเข้าใจสาระสำคัญจากสิ่งที่พูดอารมณ์และความ
 คิดเห็นของผู้พูดและสามารถตอบสนองระบุมความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดหรือบริบทของการพูดได้
 อย่างเพียงพอและจริงจัง

บัญชา อิงสกุล (2545, หน้า 63) ได้ให้ความหมายของการฟังว่า การฟังคำพูดหรือฟังเสียง
 มิใช่มุ่งเฉพาะความหมายอย่างเดียวการที่ผู้ฟังฟังคำพูดหรือเสียงและเข้าใจความหมายในสิ่งที่ผู้พูด
 ทำให้เป็น ผู้ฟังที่ดีคือเข้าใจว่าผู้พูดพูดอะไรและพูดเกี่ยวกับอะไร

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2539) กล่าวไว้สรุปได้ว่า การฟังเป็นทักษะรับสารที่สำคัญทักษะ
 หนึ่ง เป็นทักษะที่ใช้กันมากและเป็นทักษะแรกที่ต้องทำการสอน เพราะผู้พูดจะต้องฟังให้เข้าใจ
 เสียก่อนจึงสามารถพูดโต้ตอบ อ่านหรือเขียนได้

พรสวรรค์ สีป้อ (2550, หน้า 151) กล่าวแสดงความเห็นไว้ว่าการฟังคือทักษะการรับสาร
 ประกอบด้วยผู้ส่งสาร ตัวสาร และผู้รับสาร ผู้รับสารต้องประมวลข้อมูลที่ได้รับ โดยใช้ความรู้เดิม
 และความรู้ด้านภาษา ต้องมีความสามารถในการแยกแยะและเข้าใจสิ่งที่ผู้อื่นพูดซึ่งต้องเข้าใจ
 สำเนียงหรือออกเสียง ไวยากรณ์ คำศัพท์ของผู้พูดพร้อมจพบความหมาย

Harmer (2015) ได้กล่าวเกี่ยวกับหลักการฟังไว้ว่า

1. ควรส่งเสริมให้นักเรียนได้ฟังบ่อย ๆ และมากที่สุดเท่าที่จะทำได้
2. ช่วยนักเรียนเตรียมตัวที่จะฟัง
3. การฟังครั้งเดียวอาจจะไม่เพียงพอ
4. ส่งเสริมนักเรียนให้ได้ตอบต่อเนื้อหาเรื่องที่ฟังด้วย ไม่ใช่แค่คำนี้ถึงตัวภาษา
5. ขั้นตอนการฟังที่แตกต่างกัน ย่อมต้องการภาระงานการฟังแตกต่างกัน
6. ครูที่ดีต้องนำบทสำหรับฝึกฟังไปใช้ประโยชน์ให้ได้มากที่สุด

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่าการฟัง หมายถึง การรับปัจจัยป้อนเข้ามาด้วยการได้
 ยินบ่อย ๆ ซ้ำ ๆ จนกระทั่งเกิดความเข้าใจและสามารถปฏิบัติหรือแสดงเพื่อสื่อถึงความเข้าใจอย่าง
 ถูกต้องตามความหมาย และอารมณ์ที่ผู้ส่งสารสื่อสารออกมาได้

ความสำคัญของทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

David Pual (2004, p. 71) ได้กล่าวว่าเป็นเรื่องสำคัญมากที่เด็ก ๆ จะต้องฟังภาษาอังกฤษ
 ที่เหมาะกับระดับของตนให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ภาษาควรจะง่ายสำหรับเด็กและอยู่ในระดับ
 ปัจจุบันหรือเหนือระดับที่เข้าใจได้แล้วเล็กน้อย ถ้าระดับยากเกินไปเด็กอาจสูญเสียความมั่นใจและ
 ทักษะทางด้านบวกไปก็ได้ หากเด็กได้เรียนภาษาอังกฤษหลายครั้งต่อสัปดาห์จะช่วยได้มากถ้าให้ทำ
 แบบฝึกหัดการฟังอย่างสม่ำเสมอจากเทป หรือครูผู้ให้ข้อมูลแบบฝึกหัดควรจัดระยะเวลาให้ห่างเท่าๆกัน
 ในบทต่าง ๆ แทนที่จะทำพร้อมกันในช่วงโมงเรียนถ้าหากเรียนหนึ่งหรือสองครั้งต่อสัปดาห์เราไม่

ควรคาดหวังว่าความสามารถในการฟังของเด็กจะดีขึ้นมากจากการทำแบบฝึกหัดการฟังในชั้นเรียนที่สำคัญมากก็คือให้ทำแบบฝึกหัดการฟัง อย่างสม่ำเสมอในช่วงที่ไม่ได้เรียนเราอาจสนับสนุนให้เด็กและผู้ปกครองฟังเทปในรถที่บ้านหรือสนับสนุนให้เด็กดูวีดิทัศน์หรือใช้โปรแกรมภาษาอังกฤษ สิ่งที่สามารถทำได้นั้นสิ่งหนึ่งขึ้นอยู่กับสถานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวเด็กและเวลาที่เด็กทุ่มเทให้ภาษาอังกฤษ แต่อย่างน้อยเราสามารถเน้นกับเด็กและผู้ปกครองว่าเด็กจะได้ประโยชน์อย่างสูงจากการได้ฟังภาษาอังกฤษมาก ๆ ซึ่งไม่ได้หมายความว่าควรหลีกเลี่ยงการใช้เทปในชั้นเรียนเพียงแต่เราไม่ควรคาดหวังว่าการฟังเทปหนึ่งหรือสองครั้งต่อสัปดาห์จะทำให้ความสามารถในการฟังของเด็กดีขึ้นมากนัก เทปยังมีประโยชน์มากในการทำให้อินทรีย์ของตัวละคร เสียงของเจ้าของภาษา ที่ช่วยสร้างความหลากหลายในวิธีที่เด็กจะได้พบเป้าหมายทางภาษาให้แบบอย่างในการออกเสียงและช่วยแนะนำฝึกร้องเพลงอีกด้วย

จุดมุ่งหมายการฟังภาษาอังกฤษ

Helgesen and Brown (1995) ได้กล่าวถึง จุดมุ่งหมายของการฟังไว้ 3 ประเภท ดังนี้

1. การฟังเพื่อทราบเนื้อหาโดยรวม (Listening for the main idea)
2. การฟังเพื่อทราบข้อมูลเฉพาะ (Listening for details)
3. การฟังเพื่อสรุปถึงสถานการณ์แวดล้อม (Listening between line)

Tanner and Green (1998) ได้สรุปแนวคิดเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของทักษะการฟังไว้ ดังนี้

1. การฟังเพื่อหาสาระสำคัญ (Listening for the main idea/gist)
2. การฟังเพื่อทราบข้อมูลเฉพาะ (Listening for specific information)
3. การฟังเพื่อตรวจสอบคำตอบ (Listening to check if your answers are right or not)
4. การฟังเพื่อตรวจสอบข้อผิดพลาด (Listening to check for mistakes)
5. การฟังเพื่อการสะกดคำ (Listening for dictation)
6. การฟังเพื่อเรียงลำดับเหตุการณ์ของบทสนทนา (Listening to re-order a jumbled)
7. การฟังเพื่อการจดบันทึก (Listening to take note)
8. การฟังเพื่อเติมรูปภาพให้สมบูรณ์ (Listening to complete a picture)
9. การฟังเพื่อจับคู่ภาพกับคำบรรยาย (Listening to match pictures with descriptions)

Harris (1969, pp.32-40) ได้สรุปจุดมุ่งหมายของการฟังโดยได้จำแนกความสามารถในการฟังภาษาต่างประเทศเป็น 2 ระดับ รวมทั้งให้ตัวอย่างลักษณะของความสามารถ ในการฟังระดับต่าง ๆ ไว้ดังนี้

1. ความสามารถในการจำแนกเสียง ประกอบด้วย
  - 1.1 ความสามารถในการจำแนกเสียงคำโดด โดยสามารถจำแนกเสียงว่าเหมือน หรือ

ต่างกันอย่างไร หรือคำใดออกเสียงต่างไปจากคำอื่น ๆ ที่ได้ยิน

1.2 ความสามารถในการจำแนกคำที่มีอยู่ในข้อความ โดยสามารถจำแนกได้ว่า คำใดที่ได้ยินในประโยค หรือข้อความนั้นตรงกับรูปภาพใด หรือประโยคใด

2. ความสามารถในการเข้าใจข้อความที่ฟัง ประกอบด้วย

2.1 ความสามารถในการปฏิบัติตามประโยคคำสั่งที่ให้ผู้ฟังปฏิบัติตาม

2.2 ความสามารถในการเลือกคำตอบให้ตรงกับข้อความที่ได้ฟัง

2.3 ความสามารถในการเข้าใจบทสนทนา ที่จำลองสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน

2.4 ความสามารถในการสรุปสาระสำคัญของเรื่องที่กำหนด

กล่าวโดยสรุปคือ จุดมุ่งหมายของการสอนทักษะการฟัง เพื่อให้ผู้เรียนนักเรียนเกิดความเข้าใจในใจความสำคัญ การจับใจความเฉพาะ และในรายละเอียด โดยจะเน้นหนักไปที่การฟังเพื่อจับเสียง หน่วยเสียง คำ และ ประโยค ทั้งนี้ผู้เรียนจะได้รับการฝึกทักษะการฟังเป็นลำดับขั้นไปจากง่ายไปหายาก ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูผู้สอนควรจัดกิจกรรมหลากหลายรูปแบบตามจุดมุ่งหมายเฉพาะที่ต้องการฝึก

กิจกรรมการสอนฟังภาษาอังกฤษ

ตามกรอบอ้างอิง CEFR (สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน) กำหนดว่าผู้สำเร็จการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ม.6 / ปวช.) ต้องเป็นผู้ใช้ภาษาขั้นอิสระ (B1) ซึ่งผู้เรียนต้องสามารถพูด เขียน และจับใจความสำคัญของข้อความทั่ว ๆ ไปถ้าเป็นหัวข้อที่คุ้นเคยหรือสนใจ เช่น การทำงาน โรงเรียน เวลาว่าง ฯลฯ สามารถจัดการกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างการเดินทางในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษได้ สามารถบรรยายประสบการณ์ เหตุการณ์ ความคิดฝัน ความหวัง พร้อมให้เหตุผลสั้น ๆ ได้ โดยมีรายละเอียดทักษะการฟังแต่ละด้านดังภาพต่อไปนี้

คำอธิบายกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR)			
	การฟังโดยรวม (OVERALL LISTENING)	การฟังคู่สนทนา (LISTEN TO INTERLOCUTOR)	การฟังการอภิปราย (LISTEN IN DISCUSSION)
B1	สามารถเข้าใจประเด็นหลักคำพูดหรือ ถ้อยคำที่เป็นมาตรฐานเกี่ยวกับ เรื่องราวในชีวิตประจำวันที่คุ้นเคย อาจจะขอฟังซ้ำเพื่อความชัดเจน	สามารถเข้าใจสิ่งที่คู่สนทนาพูดใน ชีวิตประจำวัน แต่บางครั้งต้องขอให้คู่ สนทนาให้ความกระจ่างในรายละเอียด	สามารถเข้าใจประเด็นหลักของการ อภิปรายในหัวข้อที่คุ้นเคยเกี่ยวกับ สถานการณ์ในชีวิตประจำวันเมื่อผู้พูด พูดอย่างชัดเจน แต่บางครั้งจำเป็นต้อง ขอรายละเอียดต่าง ๆ เพิ่มเติมเพื่อความ เข้าใจ
	การฟังในฐานะผู้ฟัง / ผู้ชม (LISTEN IN AUDIENCE)	การฟังจากโทรทัศน์หรือภาพยนตร์ (LISTEN TO TV, FILM)	การฟังประกาศ (LISTEN TO ANNOUNCEMENT)
	สามารถเข้าใจถ้อยคำในบทสนทนา สั้น ๆ ที่มีความหมายชัดเจนโดยตรง ในหัวข้อที่คุ้นเคย	สามารถเข้าใจประเด็นหลักในรายการ โทรทัศน์ในหัวข้อที่คุ้นเคยเมื่อรายการ นั้นถ่ายทอดอย่างช้า ๆ และชัดเจน	สามารถเข้าใจข้อมูลทางเทคนิคเฉพาะที่ ง่าย ๆ เช่น การปฏิบัติตามคำแนะนำใน การใช้อุปกรณ์ชนิดต่าง ๆ ที่คุ้นเคย

ภาพที่ 5 คำอธิบายกรอบอ้างอิงทางภาษาของยุโรปด้านการฟังระดับ B1

การออกแบบกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง ควรคำนึงถึงสถานการณ์หรือบริบท โดยเลือกเนื้อหา และออกแบบกิจกรรมที่หลากหลาย น่าสนใจ มีข้อควรพิจารณา 2 ประการ คือ

1. สถานการณ์ในการฟัง สถานการณ์ที่ก่อให้เกิดการฟังภาษาอังกฤษได้นั้น ควรเป็น สถานการณ์ของการฟังที่เกิดขึ้นในชีวิตจริง สถานการณ์จริง หรือสถานการณ์จำลองในห้องเรียน ซึ่งอาจเป็นการฟังคำสั่งครู การฟังเพื่อนสนทนา การฟังบทสนทนาจากบทเรียน การฟังรายการวิทยุ โทรทัศน์ วิทยุทัศน์

2. กิจกรรมในการสอนฟัง แบ่งเป็น 3 กิจกรรม คือ กิจกรรมก่อนการฟัง (Pre-listening) กิจกรรมระหว่างการฟัง หรือ ขณะที่สอนฟัง (While-listening) และกิจกรรมหลังการฟัง (Post-listening) แต่ละกิจกรรมอาจใช้เทคนิค ดังนี้

2.1 กิจกรรมก่อนการฟัง (Pre-listening) ผู้เรียนจะฟังข้อความได้อย่างเข้าใจ ควรต้องมี ข้อมูลบางส่วนเกี่ยวกับข้อความที่ฟัง โดยครูผู้สอนอาจใช้กิจกรรมนำให้ผู้เรียนได้มีข้อมูลบางส่วน เพื่อช่วยสร้างความเข้าใจในบริบท ก่อนการรับฟังสารที่กำหนดให้ เช่น การใช้รูปภาพ อาจให้

ผู้เรียนดูรูปภาพที่เกี่ยวกับเรื่องที่จะฟัง สนทนา อภิปราย หรือหาคำตอบเกี่ยวกับภาพนั้น ๆ การเขียนรายการคำศัพท์ อาจจะทำให้ผู้เรียนจัดทำรายการคำศัพท์เดิมที่รู้จัก โดยใช้วิธีการเขียนบันทึกคำศัพท์ที่ได้ยินขณะรับฟังสาร หรือการขีดเส้นใต้ หรือวงกลมล้อมรอบคำศัพท์ในสารที่อ่านและฟังไปพร้อมกัน การอ่านคำถาม อาจให้ผู้เรียนอ่านคำถามที่เกี่ยวข้องกับเรื่องราวในสารที่จะฟัง เพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบแนวทางว่าจะได้ฟังเกี่ยวกับเรื่องใด เป็นการเตรียมตัวล่วงหน้าเกี่ยวกับข้อมูลประกอบการฟัง และค้นหาคำตอบที่จะได้จากสารที่ฟังนั้น ๆ การทบทวนคำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง อาจทบทวนคำศัพท์จากความรู้เดิมที่มีอยู่แล้ว ซึ่งจะปรากฏอีกในสารที่จะได้ฟัง เป็นการช่วยทบทวนข้อมูลส่วนหนึ่งของสารที่จะได้เรียนรู้ใหม่จากการฟัง

2.2 กิจกรรมระหว่างการฟัง หรือกิจกรรมขณะที่สอนฟัง (While-listening) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติในขณะที่ฟังสารนั้น ๆ กิจกรรมนี้มีใช้การทดสอบการฟัง แต่เป็นการฝึกทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจ

2.3 กิจกรรมหลังการฟัง (Post-listening) เป็นกิจกรรมที่มุ่งให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาภายหลังจากที่ได้ฝึกปฏิบัติกิจกรรมระหว่างการฟังแล้ว เช่น อาจฝึกทักษะการเขียน สำหรับผู้เรียนระดับต้น โดยให้เขียนตามคำบอก (Dictation) ประโยคที่ได้ฟังมาแล้ว เป็นการตรวจสอบความรู้ความถูกต้องของการเขียนคำศัพท์ สำนวน โครงสร้างไวยากรณ์ ของประโยคนั้น ๆ หรือฝึกทักษะการพูด สำหรับผู้เรียนระดับสูง โดยการให้อภิปรายเกี่ยวกับสารที่ได้ฟัง หรืออภิปรายเกี่ยวกับอารมณ์หรือเจตคติของผู้พูด

Jeremy Harmer (Harmer, 2015) ได้เสนอตัวอย่างกิจกรรมการสอนทักษะการฟังที่น่าสนใจไว้ดังนี้ คือ

1. กิจกรรมการฟังจากบนลงล่าง (Top-down listening activities) โดยให้นักเรียนคาดเดาเนื้อหาของกิจกรรมการฟัง บางครั้งอาจเป็นการใช้ข้อมูลเกี่ยวกับหัวข้อ (topic) หรือสถานการณ์ (situation), ภาพวาด, หรือคำสำคัญ โดยการเน้นให้นักเรียนใช้ความรู้เกี่ยวกับหัวข้อมาทำความเข้าใจเนื้อหา เช่น การเรียงภาพวาด หรือเรียงเหตุการณ์ให้เป็นลำดับ ฟังบทสนทนา และเดาว่าเกิดขึ้นที่ไหน, อ่านข้อมูลเกี่ยวกับหัวข้อ ต่อมาจึงฟัง และให้หาว่าประเด็นที่เคยอ่านถูกนำเสนอในการฟังนั้นหรือไม่ หรือเดา (infer) ถึงความสัมพันธ์ระหว่างผู้คนในบทสนทนานั้น

2. กิจกรรมการฟังจากล่างขึ้นบน (Bottom-up listening activities) เป็นกิจกรรมการสอนที่จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจองค์ประกอบทางภาษาศาสตร์ที่เพียงพอในประโยคที่ได้ยิน ต่อมาจึงสามารถใช้กระบวนการแบบบนลงล่างเพื่อที่ฟังให้เข้าใจได้ เช่น ครูจะอ่านประโยค และขอให้นักเรียนเป็นคนเขียนให้อยู่ในรูปแบบเขียน

3. กิจกรรมการฟังแบบคร่าว ๆ (Extensive listening) คือกิจกรรมการฟังคร่าว ๆ เพื่อจับใจความสำคัญ โดยครูอาจจะกระตุ้นนักเรียนด้วยการให้นักเรียนฟัง แล้วตอบคำถาม หรือฟังแล้วอ่านผสมผสานกันไป

4. การฟังข่าวสดต่าง ๆ (Live listening) ซึ่งอาจจะเป็นการฝึกฟังจากเรื่องเล่าต่าง ๆ บทสนทนา หรือบทสัมภาษณ์ต่าง

จากวิธีการสอนการฟังตามแนวคิดของนักศึกษาที่กล่าวมานั้น ผู้วิจัยได้เลือกแนววิธีการฟังตามแนวการสอนที่ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนหลัก (Hedge, 2000, pp. 56-57) คือ ขั้นก่อนฟัง (pre-listening) ขั้นระหว่างฟัง (while-listening) และขั้นหลังฟัง (post-listening)

การทดสอบ และการประเมินผลทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

Bacheman (1991, pp. 671-704) กล่าวถึง ประเด็นที่ควรนำมาพิจารณาในการทดสอบความสามารถทางภาษาว่ามีวัตถุประสงค์สำคัญในการทดสอบ 2 ประการ คือ

1. เพื่อนำผลของการทดสอบมาใช้อ้างอิงถึงความสามารถทางภาษาของผู้เข้ารับการทดสอบ
2. เพื่อคาดเดาถึงความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อทำกิจกรรมต่าง ๆ ในอนาคตนอกสถานการณ์การทดสอบ

ในการสร้างแบบสอบจึงควรสร้างแบบสอบที่สามารถดึงเอาสมรรถที่แท้จริงของผู้ทดสอบออกมาให้มากที่สุด บาคแมน (Bacheman, 1991, pp. 671-704) กล่าวถึง แบบสอบที่ดีมีศักยภาพว่าต้องมีความสอดคล้อง 2 ประการ คือ

1. ความสอดคล้องระหว่าง ความสามารถทางภาษาที่แบบสอบวัดกับแบบสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาในชีวิตจริง
2. ความสอดคล้องระหว่างกิจกรรมในการทดสอบกับกิจกรรมในการใช้ภาษาในสถานการณ์การใช้ภาษาเป้าหมาย

ศิริพร พงษ์สุรพิพัฒน์ (2549, p. 283) กล่าวถึง องค์ประกอบสำคัญในการกำหนดลักษณะข้อทดสอบทักษะการฟังไว้ดังนี้

1. รูปแบบอาจจะใช้ประโยคที่เป็นประโยคคำถาม-คำตอบ หรือใช้บทสนทนา แล้วมีคำถาม คำตอบ หรือบทพูดคนเดียวแล้วมีคำถามคำตอบเกี่ยวกับบทพูดนั้น
2. ประเภทของคำถาม อาจใช้คำถามในลักษณะ ต่อไปนี้
  - 2.1 คำถามข้อมูล ใคร อะไร เมื่อไร ทำไม อย่างไร ที่ไหน
  - 2.2 คำถามตอบรับหรือปฏิเสธ
  - 2.3 คำถามให้เลือกตอบ

3. ระดับความยากง่าย

3.1 คำถามเรียงลำดับความยากง่าย จากง่าย ปานกลาง และยาก

3.2 คำถามตรงไปตรงมา หรือคำถามประเภทตีความ

4. ข้อควรปฏิบัติ พอสรุปได้ดังนี้

4.1 เว้นระยะให้ผู้สอบมีเวลาคิดและตอบทันเวลา

4.2 ภาษาที่ใช้ควรเป็นภาษาพูด ไม่ใช่ภาษาเขียน

4.3 ให้ปริบทเพียงพอสำหรับการตอบ

4.4 เรียงลำดับข้อความตามที่ปรากฏในการฟัง

4.5 เรียงคำถามทั่วไปไว้ท้ายสุด

รูปทอง กว้างสวาสดี (2549) ได้กล่าวถึงทักษะการฟังในขั้นก่อนพูดและขั้นเริ่มต้นใช้ภาษา เน้นให้ผู้เรียนฟังคำศัพท์และข้อความสั้น ๆ ที่สำคัญ เพื่อนำไปสู่การเดาความหมายผู้สอนอาจใช้รูปภาพคน สิ่งของ และสถานการณ์ที่หลากหลาย เทคนิคง่ายที่สุดคือการใช้ภาพประกอบในขณะที่พูด หลังจากนั้นผู้เรียนตอบคำถามง่าย ๆ ในขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) ผู้สอนทดสอบความเข้าใจในการฟังที่ซับซ้อนกว่าขั้นแรก โดยใช้ข้อมูลจากหลาย ๆ แหล่งและหลาย ๆ สถานการณ์ เช่น ฟังบทสนทนา การมีส่วนร่วมในการสนทนา การรับข้อมูล การพูด โทรศัพท์การฟังขั้นตอนและวิธีปฏิบัติต่าง ๆ (How to) การฟังวิทยุ (ข่าวและรายการต่าง ๆ) การฟังเพลง การดูโทรทัศน์รายการต่าง ๆ รวมถึงโฆษณา การฟังบรรยาย การดูหนัง เป็นต้น

โดยมีประเภทของแบบทดสอบทักษะการฟัง ได้แก่

1. แบบเลือกตอบ (Multiple choice, True/False)

2. การตอบคำถามแบบสั้น (Short answer)

3. การถ่ายโอนข้อมูลที่ได้จากการฟังในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การเติมคำหรือข้อมูลในแผนภูมิ หรือรูปภาพ การเติมคำลงในแบบฟอร์ม การลากเส้นแสดงทิศทางที่ได้จากการฟัง เป็นต้น

4. การจดบันทึกข้อความ (Notetaking) และการเขียนตามคำบอกเฉพาะบางส่วนหรือเฉพาะคำที่เว้นว่าง (Partial or Cloze dictation)

รูปทอง กว้างสวาสดี (2558, หน้า 41-58) ได้กล่าวถึงการออกแบบกิจกรรมการสอนฟังว่าจำเป็นต้องมีความสอดคล้องในการเลือกเนื้อหาให้เหมาะสมกับผู้เรียน สามารถถ่ายโอนประยุกต์ใช้กับผู้เรียนกลุ่มอื่น ๆ และภาระงานต้องมีความหลากหลายตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหลักสูตร ดังตัวอย่างกิจกรรมสอนฟังดังนี้ (อ้างถึงใน Halliwell, 2000)

1. กิจกรรมการสอนฟังที่ใช้สื่อตารางเดียว (Single grid) โดยทำกิจกรรมฟังแล้วกาเครื่องหมายลงในช่องที่ตรงกับข้อความที่ฟัง

2. กิจกรรมฟังขั้นตอนการปฏิบัติแล้วเรียงลำดับ (Listen and work out the order) โดยมีบัตรคำ หรือบัตรภาพให้นักเรียนฟังแล้วเรียงลำดับตามขั้นตอน

3. กิจกรรมฟังแล้วปฏิบัติตามคำสั่ง

4. กิจกรรมฟังแล้วพูดตาม (Listening and repeating)

5. กิจกรรมฟังแล้วตอบคำถามเพื่อความเข้าใจ (Listening and answering comprehension)

6. ฟังแล้วทำภาระงาน (Task listening)

โดยตัวอย่างกิจกรรมการฟังต่าง ๆ เหล่านี้เป็นการจัดกิจกรรมเพื่อตอบสนองจุดประสงค์การสอนฟัง 5 ประเด็น ดังนี้คือ

1. ฟังแล้วแสดงท่าทางหรือปฏิบัติตามได้
2. ฟังแล้วสามารถถ่ายโอนข้อมูลผ่านการเขียนหรือพูดได้
3. ฟังแล้วสามารถแก้ปัญหาได้
4. ฟังแล้วสามารถประเมินและจัดกระทำข้อมูลได้
5. ฟังแบบมีปฏิสัมพันธ์ด้วยการใช้กลวิธีเจรจาได้

จากหลักการทดสอบ และการประเมินผลทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยเลือกใช้การประเมินที่หลากหลายตามจุดมุ่งหมาย กล่าวคือ มีการประเมินกิจกรรมฟังแล้วตอบคำถามเพื่อความเข้าใจ (Listening and answering comprehension) และฟังแล้วทำภาระงาน (Task listening) ซึ่งจะใช้รูปแบบการวัดทั้งแบบแบบเลือกตอบ (Multiple choice, True/False) และตามเกณฑ์ที่กำหนด

ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ความหมายของทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของความสามารถในการพูดดังนี้

แจ๊ค ซี ริชาร์ด และริชาร์ด ดับเบิลยู ชมิทท์ (Jack C. Richards & Richard W. Schmidt, 2013) ได้กล่าวว่า การพูดจะต้องประกอบด้วยความสามารถในการสื่อสารรวมทั้งความรู้ทางด้านไวยากรณ์ รวมทั้งมีความรู้ในเรื่องหลักเกณฑ์การพูด ตัวอย่างเช่น จะเมื่อไรว่าเป็นเวลาที่เหมาะสมเริ่มการสนทนา และจะใช้หัวข้อใดในการสนทนาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ จะใช้คำกล่าวแบบใดในสถานการณ์นั้น ๆ

ดอน เบิร์น (Donn Byrne, 1948, p. 8) กล่าวคือความสามารถในการพูด หมายถึงความสามารถในการแสดงบทบาท ของผู้พูด และผู้ฟังด้วย โดยผู้พูดสามารถส่งรหัสข้อความภาษาที่

เหมาะสมไปยังผู้ฟัง ในขณะที่ผู้ฟังสามารถถอดรหัสคำพูดออกมา ผู้พูดจะมีการเน้นเสียง ออกกิริยาท่าทางพร้อมกับความหมายของคำพูด

การพูดเป็นการสื่อสารความคิด ประสบการณ์ และความต้องการของผู้พูดไปสู่ผู้ฟัง เพื่อสื่อความหมายให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจ โดยอาศัยน้ำเสียง ภาษา และกิริยาท่าทาง อย่างมีประสิทธิภาพ และถูกต้องตามจรรยาบรรณและประเพณีนิยมของสังคม ให้ผู้ฟังรับรู้และเกิดการตอบสนอง เป็นทักษะที่สำคัญสำหรับบุคคลในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ในการประกอบอาชีพธุรกิจต่าง ๆ ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ

จากความหมายของนักวิชาการข้างต้นสรุปได้ว่า ความสามารถทางการพูด หมายถึง สามารถใช้คำศัพท์สำนวน ไวยากรณ์ ตลอดจนการใช้กิริยาท่าทางที่เหมาะสมกับสถานการณ์ได้อย่างเหมาะสม

ความสำคัญของทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ประสงค์ ราชณ์สุข ได้กล่าวถึงความสำคัญของการพูดสรุปได้ว่า การพูดมีความสำคัญต่อบุคคลมากเป็นทักษะที่มนุษย์เราจะต้องใช้อยู่เสมอและจะหลีกเลี่ยงไม่ได้ ไม่ว่าจะเป็นในด้านธุรกิจ การงาน หรือด้านมนุษยสัมพันธ์ ผู้ที่พูดที่ดี จะรู้จักเลือกการใช้คำพูดให้ถูกต้องตามกาลเทศะจะประสบผลสำเร็จในตัวเองรวมทั้งอาชีพในหน้าที่การงาน และก่อให้เกิดผลดีต่อสังคม

สุมิทยา อังวัฒนกุล (2539) กล่าวว่า ทักษะการพูดเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นอย่างมาก เพราะผู้พูดสามารถฟังผู้อื่นพูดได้เข้าใจและช่วยทำให้เข้าใจในการอ่านและเขียนง่ายขึ้น

จากข้อมูลข้างต้นนี้ จึงสรุปได้ว่า การพูดมีความสำคัญมาก ถือว่าเป็นเครื่องมือชนิดหนึ่งของมนุษย์ที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร และประกอบอาชีพ อีกทั้งยังแสดงทัศนคติความคิดต่าง ๆ จากของผู้พูดที่ได้มีการแสดงออก

องค์ประกอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

เดวิท ที แฮริส ได้มีการแบ่งองค์ประกอบของความสามารถในการพูดไว้ดังนี้

1. การออกเสียง (Pronunciation) ซึ่งรวบรวมเสียงสระ พยัญชนะ การเน้นเสียง ระดับเสียงสูงต่ำ ในวลีของประโยค รวมทั้งจังหวะในการพูด
2. ไวยากรณ์ (Grammar) รู้กฎเกณฑ์ไวยากรณ์ และนำไปใช้
3. คำศัพท์ (Vocabulary) เป็นองค์ประกอบของตัวภาษาช่วยทำให้เกิดการพูด
4. ความคล่องแคล่ว (Fluency) พูดได้คล่อง และมีความเร็วที่เหมาะสม
5. ความสามารถที่จะทำให้เกิดความเข้าใจ (Comprehensibility) สามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้อย่างมีปริมาณและคุณภาพ

แมรี ฟินอคเซียโร และคริสโตเฟอร์ บรูมฟิต ได้เน้นถึงความสามารถในการพูดว่า นอกจากผู้พูดจะต้องมีความรู้ เรื่องเสียงคำศัพท์ และวัฒนธรรมทางภาษา และยังต้องคำนึงถึง ความคิดที่ผู้พูดต้องการแสดงให้รู้ไม่ว่าจะเริ่มการสนทนา หรือการตอบการสนทนา ผู้พูดต้องคอย เปลี่ยนตำแหน่งของอวัยวะที่ใช้ในการออกเสียง เช่น ลิ้น ริมฝีปาก และขากรรไกร เพื่อทำให้เกิด เสียงที่ถูกต้อง อีกทั้งยังต้องคำนึงถึงความเหมาะสมของรูปประโยคตามลักษณะกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ ตัวภาษาอีกทั้งวัฒนธรรมของภาษา การปรับเปลี่ยนสำเนียงภาษา ให้เหมาะสมกับสถานการณ์และผู้ ที่พูดด้วย คำนึงถึงปฏิกริยาโต้ตอบของกลุ่มสนทนา เพื่อปรับเปลี่ยนแนวคิดในการสื่อสารให้เหมาะสม การพูดเป็นการสื่อสารแบบเผชิญหน้า (Face To Face Communication) ระหว่างบุคคล ดังนั้นการพูดจะประสบความสำเร็จย่อมต้องมียุทธศาสตร์ประกอบดังต่อไปนี้

1. ผู้พูด (Speaker) เป็นผู้สื่อสารไปยังผู้ฟัง จึงต้องแสดงความสามารถในการพูดถ่ายทอด ความรู้สึก ข้อคิดเห็น ข้อเท็จจริง ตลอดจนทัศนคติของตน ไปสู่ผู้ฟังให้ดีที่สุดเท่าที่ทำได้ โดยการ รู้จักใช้ภาษา เสียง อากัปกิริยา และรู้จักสะสมความคิดอ่านที่มีคุณค่า มีประโยชน์ และรวบรวมการ เตรียมความคิดต่าง ๆ เหล่านั้นให้เป็นระเบียบ เพื่อถ่ายทอดให้ผู้ฟังทราบ ผู้ฟังก็จะเข้าใจได้ง่าย แจ่ม แจ็ง และรวดเร็ว

2. สารหรือเนื้อเรื่องที่พูด (Speech) ผู้พูดควรจะพูดเรื่องที่ตนถนัดและมีความรู้ในด้าน นั้น มีการเตรียมลำดับและการดำเนินเรื่องที่ดี และถูกต้อง

3. ผู้ฟัง (Audience) การสื่อความหมายเป็นขบวนการติดต่อทางสังคมที่มีผู้พูดเป็นผู้ให้ ผู้ฟังเป็นผู้รับ ผู้พูดจะสื่อความหมายได้ตรงเป้าหมายยิ่งขึ้นหากรู้จักวิเคราะห์ผู้ฟัง

4. เครื่องมือในการสื่อความหมาย (Communication channel) สิ่งที่จะช่วยถ่ายทอด ความรู้สึกนึกคิดของผู้พูดไปให้คนฟัง เช่นเสียง สีหน้า อากัปกิริยา ท่าทาง และอาจรวมไปถึง โสตทัศนูปกรณ์อื่น ๆ

5. ความมุ่งหมายหรือผลที่เกิดจากการพูด การพูดทุกชนิดจะต้องมีจุดมุ่งหมายหรือผลที่ เกิดขึ้น

จากข้อมูลดังกล่าวสรุปได้ว่า องค์ประกอบความสามารถในการพูด ได้แก่ ความสามารถ ถ่ายทอดภาษาและถ้อยคำได้อย่างถูกต้อง รวมทั้งความสามารถในด้านความรู้ทางวัฒนธรรมทาง ภาษา

กิจกรรมการสอนพูดภาษาอังกฤษ

ตามกรอบอ้างอิง CEFR (สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน) กำหนดว่าผู้สำเร็จการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ม.6 / ปวช.) ต้องเป็นผู้ใช้ภาษาขั้นอิสระ (B1) ซึ่งผู้เรียนต้องสามารถพูด เขียน และจับใจความสำคัญของข้อความทั่ว ๆ ไปได้เป็นหัวข้อที่คุ้นเคยหรือสนใจ เช่น การทำงาน โรงเรียน เวลาว่าง ฯลฯ สามารถจัดการกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างการเดินทางในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษได้ สามารถบรรยายประสบการณ์ เหตุการณ์ ความคิดฝัน ความหวัง พร้อมให้เหตุผลสั้น ๆ ได้

ในการจัดการเรียนการสอนการพูดภาษาอังกฤษควรจัดให้เหมาะสม โดยออกแบบกิจกรรมเพื่อเสริมทักษะการพูดจากง่ายไปหายากเพื่อลดความวิตกกังวลของนักเรียน กิจกรรมควรเป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษาด้วย นักเรียนควรได้รับการส่งเสริมพัฒนาการทางการพูดที่เหมาะสม และได้ฝึกบ่อย ๆ เพื่อการสื่อสารถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดและความต้องการของตนเองให้ผู้อื่นเข้าใจ โดยใช้น้ำเสียง อากัปกิริยาซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ไม่ใช่คำพูดด้วย และพูดให้ถูกต้องและชัดเจนขึ้น การสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษมีขั้นตอนและกิจกรรมต่าง ๆ กัน ดังต่อไปนี้

1. ขั้นบอกจุดประสงค์และขั้นเสนอเนื้อหา ครูควรจะบอกให้นักเรียนรู้ถึงสิ่งที่จะเรียน โดยการตั้งคำถาม เล่าเรื่อง หรือใช้สื่อต่าง ๆ ช่วงหลังจากนำเสนอเนื้อหาซึ่งอยู่ในรูปแบบบท ครูจะต้องให้นักเรียนสังเกตลักษณะของภาษา ความหมายของข้อความที่จะพูด เช่น ผู้พูดเป็นใคร พูดเกี่ยวกับอะไร สถานที่พูด และจุดประสงค์ในการพูด

2. ขั้นการฝึก การฝึกจะกระทำทันทีหลังจากเสนอเนื้อหา อาจจะฝึกพูดพร้อม ๆ กันหรือเป็นคู่ โดยการฝึกเริ่มจากการฝึกโดยมีกรอบหรือการควบคุม ต่อมาก็ลดการควบคุมลงจนนักเรียนสามารถใช้ภาษาได้

3. ขั้นถ่ายโอน เป็นขั้นตอนที่นำความรู้ที่ได้มาใช้ในการใช้ภาษาอย่างอิสระ ใกล้เคียงกับสถานการณ์ที่เป็นจริง เช่น การทำบทบาทสมมติ การนำเสนอ การสาธิต เป็นต้น

Jeremy Harmer (2015, pp. 384-407) ได้เสนอกิจกรรมการสอนพูดไว้ดังนี้

1. กิจกรรมการพูดทวนซ้ำ (Speaking repetition) เช่น ครูผู้สอนเล่าเรื่องมา 1 เรื่องให้นักเรียนเล่าในอีกมุมหนึ่ง หรือเล่าเรื่องคล้ายเดิมในช่วงต้น และคิดใหม่อย่างรวดเร็ว

2. กิจกรรมแสดงบทบาทจากสคริปต์ (Acting from scripted) โดยจุดเน้นคือต้องสร้างให้เกิดความสมจริง

3. กิจกรรมเกมสื่อสาร (Communication game) เช่น พูดบรรยายให้เพื่อนวาดภาพเรียงลำดับ หรือจับคู่ตรงข้าม เป็นต้น

4. การพูดนำเสนอ (Presentation) คือการพูดที่มีการเตรียมตัวล่วงหน้าตามหัวข้อที่ได้รับมอบหมาย

5. บทบาทสมมุติ และสถานการณ์จำลอง (Role play and simulation)

รูปทอง กว้างสวัสดิ์ (2558 หน้า 60-86) ได้เสนอกิจกรรมการสอนพูดไว้หลายกิจกรรม เช่น Tongue Twitter เพื่อฝึกออกเสียงคำที่มีปัญหา Clap the stress เพื่อฝึกการออกเสียงหนักเบา Last letter, First letter เพื่อฝึกการออกเสียงและสะกดคำศัพท์ ซึ่งกิจกรรมการสอนพูดนี้จะเริ่มเรียงลำดับขึ้นไปจากระดับคำ วลี ประโยค เล่าเรื่อง และสนทนา โดยสิ่งที่ครูผู้สอนต้องตระหนักไว้เสมอในการสอนกิจกรรมการพูดคือควรมีการสาธิตให้ผู้เรียนก่อนการทำกิจกรรม

จากกิจกรรมต่าง ๆ ที่นักการศึกษาหลายท่านเสนอเป็นแนวทางไว้ ผู้วิจัยเลือกใช้กิจกรรมที่หลากหลายในการสอนทักษะการพูด เพื่อให้สอดคล้องกับตัวนักเรียน และจุดมุ่งหมายของการพูด กล่าวคือ ได้ใช้กิจกรรมการสอนพูดตามแนวคิดของ Jeremy Harmer (2015, pp. 384-407) คือ กิจกรรมการพูดทวนซ้ำ (Speaking repetition) กิจกรรมแสดงบทบาทจากสคริปต์ (Acting from scripted) กิจกรรมเกมสื่อสาร (Communication game) การพูดนำเสนอ (Presentation) บทบาทสมมุติ และสถานการณ์จำลอง (Role play and simulation)

การทดสอบ และการประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

การทดสอบความสามารถในการพูดแบ่งออกเป็น 2 วิธีหลักคือ

1. การทดสอบความสามารถในการพูดทางตรง ซีรียล เจ เวียร์ (Cyril J. Weir, 1990, pp. 74-83, 1993, pp. 46-63) ได้เสนอรูปแบบการทดสอบความสามารถในการพูดทางตรง ดังต่อไปนี้

1.1 การแต่งเรื่องโดยการพูด (Verbal essay) ผู้พูดจะต้องพูดตามหัวข้อที่กำหนดโดยการทดสอบพูดกับเทป

ข้อดี ผู้รับการทดสอบพูดตามเวลากำหนด พูดตามสถานการณ์

ข้อเสีย การพูดอาจไม่เป็นไปตามธรรมชาติ หรือการพูดกับเทปอาจทำให้ผู้พูดมีความรู้สึกกดดัน

1.2 การนำเสนอเรื่อง โดยการพูด (Oral presentation) ผู้พูดจะพูดตามหัวข้อที่กำหนด อาจมีการเตรียมล่วงหน้ามาก่อน หรือใช้เวลาช่วงสั้น ๆ ไปเตรียมตัวให้พร้อมก่อนการพูดที่จะเริ่มขึ้น

ข้อดี ผู้พูดสามารถพูดเกี่ยวกับตนเองได้ หรือผู้พูดสามารถอ่านข้อความก่อนให้คนอื่นฟังได้

ข้อเสีย ผู้พูดอาจจะใช้การท่องจำมากกว่าการพูดแบบธรรมชาติ

1.3 การนำเสนอแบบกิจกรรมปฏิสัมพันธ์ (Interaction tastes) เป็นการแลกเปลี่ยน

ข้อมูลซึ่งกันและกัน ตามสถานการณ์ที่กำหนด

ข้อดี ผู้พูดจะได้ใช้ความสามารถในการพูดเพื่อสื่อสาร มีอิสระในการเลือกคู่ สนทนาที่ตนเองคุ้นเคย ทำให้อยากพูดด้วยกัน ได้ใช้ภาษาทั้งการถาม การใช้ข้อมูล การขอร้องเหมือนกับการสื่อสารในสถานการณ์ที่เป็นความจริง

ข้อเสีย หากผู้พูดคนหนึ่งมีอิทธิพลเหนือผู้พูดอีกคนหนึ่ง จะทำให้ผู้พูดคนนั้นมีความสามารถในการพูดน้อย

1.4 การใช้ภาพ (Using picture) ภาพมีประโยชน์มากในด้านทักษะการพูด ควรคำนึงถึงการเลือกภาพ เพราะภาพมีผลต่อทักษะการพูด ผู้พูดควรจะดูภาพก่อนประมาณ 3-4 นาที ครูควรคำนึงถึงการใช้ภาพ และสามารถใช้เป็น การทดสอบย่อยได้ สำหรับประเมินผลในส่วนหนึ่งของบทเรียน ได้แก่ บรรยายรูปภาพง่าย ๆ เช่น อธิบายว่า คนในภาพกำลังทำอะไร สิ่งของในภาพอยู่ที่ใด เกิดอะไรขึ้นในภาพ หรือบอกความแตกต่างในภาพของ 2 ภาพ พูดลำดับตามเหตุการณ์ใช้ภาพการพูด หรือใช้แบบที่พูดบอกทิศทาง

แวลเล็ท และดิสซิก (Valette and Disick, 1972, pp. 153-158) ได้จัดระดับความสามารถในการพูด ดังนี้

1. ระดับทักษะกลไก (Mechanical skill) นักศึกษาสามารถพูดเลียนแบบเสียง ระดับเสียง เสียงเน้นหนัก จังหวะการพูด และการออกเสียงเชื่อมคำ ตามรูปแบบของเจ้าของภาพ
2. ระดับความรู้ (Knowledge) นักศึกษาสามารถพูดเกี่ยวกับสิ่งที่เคยเรียนมาแล้ว โดยใช้คำศัพท์ และไวยากรณ์ที่เรียนมาแล้วอย่างเข้าใจความหมาย
3. ระดับถ่ายโอน (Transfer) นักศึกษาสามารถนำกฎไวยากรณ์ที่ได้เรียนมาแล้วสร้างรูปประโยคใหม่ ๆ ได้ตามความต้องการ และสามารถพูดได้ถูกต้องเหมาะสมกับกาลเทศะ
4. ระดับสื่อสาร (Communication) นักศึกษาสามารถแสดงความคิดความต้องการให้ผู้อื่นรู้ได้ โดยเน้นความคล่องแคล่ว ความเข้าใจ ความสามารถในการสื่อความหมาย มากกว่าความถูกต้องทางไวยากรณ์

5. ระดับวิพากษ์วิจารณ์ (Criticism) นักศึกษาจะสามารถวิเคราะห์เหตุการณ์ หรือสถานการณ์ต่าง ๆ สามารถเลือกใช้คำพูด สำนวน น้ำเสียง ตลอดจนลีลาการพูดจากข้อมูลดังกล่าวสรุปได้ว่า ความสามารถในการพูด คือ การนำเอาคำศัพท์ต่าง ๆ มาเรียงเป็นประโยคให้ถูกต้องหลักไวยากรณ์ และสามารถสื่อสารให้ผู้ฟังได้มีความเข้าใจในความหมายและความต้องการของผู้พูด

อัจฉรา วงศ์โสธร (2538, หน้า 81-82) กล่าวว่า กิจกรรมที่ใช้วัดความสามารถทางการพูดสามารถจำแนกได้ตามสัมพันธภาพที่ผู้พูดมีกับตัวกระตุ้น ซึ่งอาจเป็นคำสั่งในการสอบ หรือตัวกระตุ้นที่เป็นข้อคำถามและข้อความที่เป็นประเด็นการสอบ แบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท คือ

1. แบบสัมพันธภาพทงที่ ได้แก่

- 1.1 การบรรยายสิ่งของหรือภาพ
- 1.2 บอกให้คู่สอบวาดภาพ หรือแผนภูมิ
- 1.3 บอกให้คู่ประกอบชิ้นส่วน เครื่องมือหรือกลไกอย่างใดอย่างหนึ่ง
- 1.4 อธิบายหรือบอกคู่สอบวิธีการจัดเรียงสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
- 1.5 บอกทางไปยังสถานที่ใดสถานที่หนึ่ง

2. แบบสัมพันธภาพที่เป็นพลวัต ได้แก่

- 2.1 การเล่าเรื่อง ซึ่งมีการเปลี่ยนบทตัวละคร เวลา สถานที่ตามท้องเรื่อง
- 2.2 การให้ปากคำในฐานะพยานรู้เห็นที่อยู่ในเหตุการณ์ เช่น อุบัติเหตุทางท้องถนน

การลักทรัพย์ การฆาตกรรม ฯลฯ

3. แบบสัมพันธภาพที่เป็นนามธรรม ได้แก่

- 3.1 การแสดงความคิดเห็น
- 3.2 การให้เหตุผลในการปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง

ตัวกระตุ้นในการทดสอบทักษะการพูดที่ใช้จะต้องสอดคล้องกับกิจกรรมที่กำหนดตามรูปแบบการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อความหมายจะใช้การกำหนดที่มีความสมจริงเป็นตามธรรมชาติของการสื่อสาร ตัวกระตุ้นหรือข้อกำหนดในการพูดจะเป็นสิ่งที่ไม่ห่างไกลตัวผู้เรียนหรือยากเกินกว่าระดับ อีกทั้งเป็นสิ่งที่ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ด้วยได้และตัวกระตุ้นจะอยู่ใน โครงสร้างความรู้และผู้เรียนพร้อมที่จะใช้กลวิธีเจลาความหมายเพื่อให้เข้าใจสารได้ดีขึ้น ตัวกระตุ้นในการทดสอบทักษะการพูด แบ่งได้เป็น 4 ประเภท คือ

1. ตัวกระตุ้นที่เป็นข้อความหรือคำพูดที่ให้ผู้เรียนได้อ่านหรือฟัง ซึ่งอาจใช้วิธีส่งสารผ่านเทปหรือมีผู้ดำเนินการสอบมากล่าวให้ฟัง
2. ตัวกระตุ้นที่เป็นภาพ ตาราง แผนผัง แผนภูมิที่ถูกรำเสนอให้ผู้เรียนได้พูดเล่าเหตุการณ์ บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ ให้เหตุผล ทำนายเหตุการณ์หรือได้ใช้จินตนาการ
3. ตัวกระตุ้นที่เป็นสถานการณ์หรือกิจกรรมที่ผู้เรียนได้เห็นหรือมีส่วนร่วม เช่น การเล่นเกม การอภิปราย การโต้วาที หรือกิจกรรมที่ต้องมีการแก้ปัญหา แล้วผู้เรียนต้องนำสถานการณ์นั้น ๆ มากล่าวถึงโดยการกล่าวบรรยาย กล่าวสรุปหรือแสดงความคิดเห็น
4. ตัวกระตุ้นที่เป็นสื่อ เช่น วิทยทัศน์ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ ภาพนิ่ง วิทยุ ฯลฯ ที่นำเสนอเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง หรือเป็นการแสดงที่ให้ผู้เรียนได้เข้าร่วมในสถานการณ์อย่างสมจริง โดยอาจเป็นผู้สังเกตการณ์เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

อัจฉรา วงศ์โสธร (2539) กล่าวถึงการประเมินตามทฤษฎีของ J.L.D. Clark ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ด้านการออกเสียง (Pronunciation)		
1.1 ออกเสียงถูกต้อง พูดได้	4	คะแนน
1.2 ออกเสียงผิดเป็นครั้งคราว	3	คะแนน
1.3 ออกเสียงผิดบ่อยครั้ง พูดแล้วฟังเข้าใจยาก	2	คะแนน
1.4 ยังพูดไม่ได้และโต้ตอบการสนทนาไม่ได้	1	คะแนน
2. ด้านคำศัพท์ (Vocabulary)		
2.1 ใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมกับสถานการณ์	4	คะแนน
2.2 สื่อความหมายได้เป็นส่วนใหญ่ เลือกใช้คำศัพท์ได้อย่างเหมาะสม	3	คะแนน
2.3 ใช้คำศัพท์ผิดบ่อย ๆ แต่ใช้ศัพท์ในสถานการณ์ได้	2	คะแนน
2.4 ใช้คำศัพท์ผิด และโต้ตอบการสนทนาไม่ได้	1	คะแนน
3. ด้านไวยากรณ์ (Grammar)		
3.1 ไม่มีข้อผิดพลาดทั้งเรื่องการเลือกใช้คำศัพท์และโครงสร้างทางภาษา	4	คะแนน
3.2 ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ถูกต้อง มีข้อผิดพลาดเล็กน้อย	3	คะแนน
3.3 ใช้ไวยากรณ์เบื้องต้นผิด วลีถูกต้องบ้าง	2	คะแนน
3.4 ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิด ไม่สามารถสื่อสารได้	1	คะแนน
4. ด้านความคล่องแคล่ว (Fluency)		
4.1 บทสนทนาราวรื่นเป็นธรรมชาติ มีความต่อเนื่องของการสนทนา หยุดได้ถูกจังหวะเช่นเดียวกับเจ้าของภาษา	4	คะแนน
4.2 บทสนทนาราวรื่นเป็นธรรมชาติ แต่ยังติดตะกุกตะกัก	3	คะแนน
4.3 พูดต่อจากที่พูดไม่ได้ แต่พยายามพูดต่อไปโดยการเริ่มต้นใหม่	2	คะแนน
4.4 พูดแล้วหยุดคิดนาน พูดไม่จบประโยค โต้ตอบการสนทนาไม่ได้	1	คะแนน

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2530, หน้า 68-70) ได้ให้หลักเกณฑ์ในการให้คะแนนการพูดของผู้เรียน โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า 6 ระดับ ดังนี้

1. ความคล่องแคล่ว

- 1.1 พูดตะกุกตะกักและไม่ปะติดปะต่อกันจนไม่สามารถสนทนากัน
- 1.2 พูดช้ามากและไม่สม่ำเสมอ ยกเว้นประโยคสั้น ๆ หรือประโยคที่ใช้กันอยู่ประจำ
- 1.3 มีความลังเลบ่อย และพูดตะกุกตะกัก บางประโยคไม่สมบูรณ์
- 1.4 มีความลังเลในการพูดบางครั้งบางครา มีตะกุกตะกักบ้างเพราะพูดประโยคใหม่

และต้องจัดเรียงคำ

1.5 พูดได้อย่างสบายและราบรื่น แต่ยังรู้ว่าไม่ใช่เจ้าของภาษาเมื่อพิจารณาจากความเร็วและความสม่ำเสมอของการพูด

- 1.6 พูดได้ทุกหัวเรื่องอย่างสบายและราบรื่นเหมือนเจ้าของภาษา

2. ความสามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ

- 2.1 ไม่สามารถเข้าใจสิ่งที่ผู้เรียนพูดเลย
- 2.2 เข้าใจเพียงเล็กน้อยที่เป็นส่วนย่อย ๆ หรือคำเดี่ยว ๆ
- 2.3 เข้าใจบางกลุ่มคำหรือบางวลี
- 2.4 เข้าใจเอกัตถประโยค (Simple sentences) ที่สั้น ๆ
- 2.5 เข้าใจคำพูดที่ผู้เรียนพูดเป็นส่วนใหญ่
- 2.6 เข้าใจคำพูดที่ผู้เรียนพูดทั้งหมด

3. ปริมาณของข้อความในการสื่อสาร

- 3.1 ผู้เรียนมิได้นำข้อความที่เกี่ยวข้องมาพูดเลย
- 3.2 ผู้เรียนนำข้อความที่เกี่ยวข้องมาพูดน้อยมาก
- 3.3 ผู้เรียนนำข้อความที่เกี่ยวข้องมาพูดบ้าง
- 3.4 ผู้เรียนนำข้อความที่เกี่ยวข้องมาพูดพอสมควร
- 3.5 ผู้เรียนนำข้อความที่เกี่ยวข้องมาพูดเป็นส่วนใหญ่
- 3.6 ผู้เรียนนำข้อความที่เกี่ยวข้องมาพูดทั้งหมด

4. คุณภาพของข้อความที่นำมาสื่อสาร

- 4.1 คำพูดที่ผู้เรียนพูดไม่ถูกต้องเลย
- 4.2 มีคำพูดที่ถูกต้องตามโครงสร้างน้อยมาก
- 4.3 มีคำพูดที่ถูกต้องบ้าง แต่ยังมีปัญหาด้านโครงสร้างทางภาษาอยู่มาก
- 4.4 มีคำพูดที่ถูกต้องมาก แต่ยังมีปัญหาด้านโครงสร้างทางภาษาอยู่มาก

จากหลักเกณฑ์การวัดและประเมินผล ผู้วิจัยเลือกใช้การประเมินตามทฤษฎีของ J.L.D. Clark (อัจฉรา วงศ์โสธร, 2539) ซึ่งมีการประเมิน 4 ประเด็นคือ 1) ด้านการออกเสียง (Pronunciation) 2) ด้านคำศัพท์ (Vocabulary) 3) ด้านไวยากรณ์ (Grammar) 4) ด้านความคล่องแคล่ว (Fluency)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

ศศิภัชญา บุญนาค (2566) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ด้วยกิจกรรมบทบาทสมมติสำหรับนักศึกษา โปรแกรมวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 43 คน พบว่า ผลการประเมินความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ด้วยกิจกรรมบทบาทสมมติผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 และผลการประเมินความพึงพอใจต่อกิจกรรมการพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ด้วยกิจกรรมบทบาทสมมติมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

พรพิสาข์ จุนขุนทด (2566) ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแนวคิดห้องเรียนกลับด้านและกิจกรรมบทบาทสมมติที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า มีค่าเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความสามารถในการพูดของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อยู่ในระดับคุณภาพดี และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด

อัสมา ทรรสนะมีลาภ (2563) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อลดความกังวลในการพูดภาษาอังกฤษ ของผู้เรียนชาวไทยที่เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ โดยมีกลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 จำนวน 148 คน ผลการวิจัยพบว่าเมื่อเปรียบเทียบผลการประเมินระดับความกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติพบว่า ลดลงอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ทั้งรายด้านและในภาพรวม และกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในการเรียน โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในภาพรวมระดับมากที่สุด

ศิรินันท์ เอื้อนโรสง (2560) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 25 คน โดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ แบบสอบถามความ

คิดเห็น และแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) ซึ่งผลการวิจัยพบว่าทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่ได้รับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติสูงกว่าก่อนได้รับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับ ดี

พิสมัย กิ่งสกุล (2560) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านแม่อุสุวิทยา อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก จำนวน 28 คน ซึ่งผลการวิจัยพบว่า 1) กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task - based learning) และกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากและมีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.54 2) ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก

ณัฐณ์ แยมฉาย (2559) ได้ศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม จำนวน 35 คน ผลการศึกษาพบว่าความสามารถในการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานอยู่ในระดับมากที่สุด

หริศศักดิ์ พลตรี (2559) ได้ศึกษาผลการใช้บทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นต่อความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนน้ำเกลี้ยงวิทยา โดยผู้วิจัยได้ใช้แบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียนเพื่อวัดความสามารถในการฟังพูดภาษาอังกฤษ ผลการวิจัย พบว่า ประสิทธิภาพของบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นต่อความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษมีค่าเท่ากับ 76.30/77.55 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังจากการใช้บทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นสูงกว่าก่อนการใช้บทเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ตลอดจนนักเรียนมีความคิดเห็นต่อบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นต่อความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษผู้วิจัยสร้างอยู่ในระดับดี

งานวิจัยต่างประเทศ

Le Thi Hoa (2024) ได้ศึกษาผลของการเรียนรู้ตามภาระงานต่อทักษะการฟัง การพูด และการเขียนในห้องเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ โดยนักเรียน EFL ระดับกลาง 90 คน แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มควบคุมที่เรียนแบบดั้งเดิม และสองกลุ่มทดลองที่เรียนด้วย TBL โดยระดับความซับซ้อนของภารกิจต่างกัน ผลวิเคราะห์ด้วย MANOVA พบว่ากลุ่ม TBL ทั้งสองมีพัฒนาการชัดเจนในการฟัง (+17%) และการพูด (+21%) โดยกลุ่มที่ใช้ภารกิจระดับสูงได้รับผลดีที่สุด รายงานว่ายิ่งระดับภารกิจซับซ้อน ภาษาอังกฤษพัฒนามากขึ้น

Pacheco, Reyer, & Apaestegui (2020) ได้นำเสนอหัวข้อการใช้บทบาทสมมติเพื่อพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิศวกรรมระดับปริญญาตรี โดยกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนักศึกษา 26 คน และอาจารย์ 4 ท่าน จาก Universidad Nacional de Cañete ประเทศเปรู โดยใช้แบบสอบถามและการสังเกตเพื่อวิเคราะห์เชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ พบว่า เทคนิคบทบาทสมมติส่งผลให้กระบวนการเรียนการสอนมีปฏิสัมพันธ์กันมากขึ้น และเน้นสถานการณ์ที่เหมาะสมยิ่งขึ้น สามารถช่วยส่งเสริมการสื่อสารปากเปล่าในภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น มีความ interactive และมีบริบทที่ชัดเจนยิ่งขึ้น

Fitriani, Wijayati, & Mulyono (2019) ศึกษาเรื่องการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูด: กรณีศึกษาในห้องเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (EFL) โดยใช้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในอินโดนีเซีย พบว่าการใช้บทบาทสมมติช่วยเพิ่มความมั่นใจ ความคล่องแคล่ว และการมีส่วนร่วมของผู้เรียนอย่างเห็นได้ชัด

Mendoza (2018) ได้ศึกษาการใช้บทบาทสมมติเป็นกลยุทธ์ในการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนระดับมัธยมในประเทศฟิลิปปินส์ ซึ่งผลลัพธ์ชี้ให้เห็นว่าบทบาทสมมติสามารถเพิ่มทักษะการใช้ภาษาและลดความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษ

Kuswoyo & Wahyudin (2017) ศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการฟังของนักเรียน โดยใช้แนวทางการเรียนรู้ตามภาระงานในชั้นเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ มีจุดมุ่งหมายเพื่อสำรวจว่าการเรียนแบบ Task-Based Learning สามารถพัฒนาทักษะการฟังของนักเรียน EFL ได้หรือไม่ โดยดำเนินการในโรงเรียนภาษาต่างประเทศในจังหวัด Lampung โดยใช้การแทรกแซงแบบ Classroom Action Research (CAR) ใน 2 รอบเรียนติดกัน พบว่าหลังใช้ภารกิจ Task-Based Learning นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการฟังได้อย่างชัดเจน ทั้งในด้านความแม่นยำและความคล่อง ผลลัพธ์บ่งชี้ว่า TBL มีผลเชิงบวกต่อการสอนฟัง

Ahmed (2016) ได้ศึกษาการใช้การสอนภาษาตามภาระงาน (TBLT) เพื่อพัฒนาทักษะการพูดและการฟัง โดยกลุ่มตัวอย่าง 60 คนถูกแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองซึ่งได้รับการสอนตามแนวทาง TBLT และกลุ่มควบคุมซึ่งเรียนด้วยหลักสูตรแบบเน้นไวยากรณ์แบบดั้งเดิม มีการทดสอบก่อนและหลังการเรียนเพื่อวัดความเข้าใจในการฟังและความคล่องแคล่วในการพูด ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มทดลองมีพัฒนาการที่ดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ทั้งในด้านการฟังและการพูด สรุปได้ว่า TBLT ช่วยส่งเสริมการสื่อสารที่มีความหมาย และเพิ่มความมั่นใจและความสามารถทางภาษาของผู้เรียนได้อย่างชัดเจน

Feng, Liu & Yun, Ding (2009) กล่าวในบทความเรื่อง Role-play in English Language Teaching ว่า บทบาทสมมติเป็นเทคนิคที่มีประสิทธิภาพในการสร้างบรรยากาศการเรียนการสอน โดยงานวิจัยนี้จึงมุ่งเน้นไปที่วิธีการประยุกต์ใช้บทบาทสมมติในชั้นเรียนภาษาอังกฤษอย่างประสบความสำเร็จและให้เกิดประโยชน์สูงสุด ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่ามีปัจจัยสำคัญ 4 ประการที่ส่งผลต่อความสำเร็จ ได้แก่ หัวข้อที่เลือกใช้ควรเป็นเรื่องจริงและเกี่ยวข้องกับผู้เรียน ครูควรช่วยเตรียมภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ ("feed-in") ควรมีการแก้ไขข้อผิดพลาดอย่างเหมาะสม และบทบาทของครูอาจเป็นผู้สนับสนุน ผู้สังเกตการณ์ หรือผู้มีส่วนร่วมก็ได้

Kasap (2005). ได้ศึกษาเรื่องประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานในการพัฒนาทักษะการพูดของผู้เรียน (THE EFFECTIVENESS OF TASK-BASED INSTRUCTION IN THE IMPROVEMENT OF LEARNERS' SPEAKING SKILLS) โดยศึกษาประสิทธิภาพของการสอนตามงาน (TBI) ในการพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนของนักเรียนจำนวน 45 คน รวมถึงการรับรู้ของนักเรียนและครูเกี่ยวกับ TBI ณ โรงเรียนมหาวิทยาลัยอนาโกลูภาควิชาภาษาต่างประเทศ ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่ามุมมองทั่วไปของนักเรียนเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นไปในเชิงบวก และจากการสัมภาษณ์กับครูยังให้ผลลัพธ์ที่เป็นเชิงบวก และนักเรียนมีปฏิกิริยาเชิงบวกต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน และผลการศึกษานี้มีประโยชน์ในการพัฒนาทักษะทางการพูดของนักเรียน และเป็นแรงบันดาลใจให้ครูสอนปรับกิจกรรมในหลักสูตรปกติตามแนวทางที่มุ่งเน้นภาระงานมากขึ้น เพื่อให้ นักเรียนสามารถมีส่วนร่วมในการปฏิบัติทางภาษาอย่างกระตือรือร้น และในทางกลับกันช่วยให้พวกเขาปรับปรุงทักษะในการพูดได้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการ โรงแรม มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการ โรงแรมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน กับเกณฑ์ร้อยละ 60 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการ โรงแรมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน กับเกณฑ์ร้อยละ 60 ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. รูปแบบการวิจัย
4. การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชา อุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการ โรงแรม ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในเครือข่ายภาคเรียน ที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 3 ห้องเรียน จำนวน 80 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชา อุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการ โรงแรม ของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรรวมบางละมุง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 1 ห้องเรียน 19 คน โดยวิธีจับฉลากเลือกห้องเรียนการสุ่มตัวอย่างแบบ กลุ่ม (Cluster random sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้มีดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับงาน โรงแรมที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ เรื่อง บทสนทนาในงานโรงแรม (Conversation in Hotel) จำนวน 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 12 ชั่วโมง
2. แบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแบบทดสอบการฟังเพื่อความเข้าใจ แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ โดยกำหนดให้สามารถตอบคำถามจากเรื่องราวที่ฟังได้ มีเกณฑ์การผ่านที่ร้อยละ 60
3. แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแบบทดสอบหลังเรียน เรื่อง บทสนทนาในงานโรงแรม (Conversation in hotel) โดยใช้รูปแบบสถานการณ์จำลอง จำนวน 8 สถานการณ์ในการทดสอบการพูด หลังจากการดำเนินการฝึกฝนและประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษผ่านใบกิจกรรม Speaking practice และใบมอบหมายภาระงาน Role play ในแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 6 แผน โดยมีเกณฑ์การประเมินการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ โดยจำแนกเป็นประเด็นย่อยคือ 1) ด้านการออกเสียง (Pronunciation) 2) ด้านคำศัพท์ (Vocabulary) 3) ด้านไวยากรณ์ (Grammar) 4) ด้านความคล่องแคล่ว (Fluency) โดยมีเกณฑ์การผ่านที่ร้อยละ 60

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น (Pre-experimental design) ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามแผนการวิจัยแบบ One-shot case study (Fraenkel, Wallen, & Hyun (2015) เพื่อใช้ในการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรม ดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 แบบแผนการวิจัย One-shot Case Study

	X	O
	Treatment	Observation (Dependent Variable)
สัญลักษณ์	X แทน การจัดการกระทำ (Treatment)	O แทน ผลของการจัดการกระทำ หรือตัวแปรตาม (Dependent Variable)

การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับงานโรงแรมที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ

การสร้างแผนการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับงาน โรงแรมที่ใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลสำหรับการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือตามขั้นตอนดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสารหลักสูตร ประกอบไปด้วย

- 1) หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562
- 2) โครงสร้างหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 หมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง กลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ
- 3) จุดประสงค์รายวิชา สมรรถนะรายวิชา และคำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับงาน โรงแรม

1.2 ศึกษาแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task-based learning)

(Richards & Rodgers, 2001) ซึ่งเป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ใช้ภาระงานเป็นหลักในการวางแผนและกำหนดขั้นตอนในการสอนภาษาโดยใช้กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารจริง ๆ ใช้เพื่อนำเสนอภาระงานที่มีความสำคัญ และมีความหมายต่อผู้เรียน เพื่อให้กิจกรรมเหล่านี้ช่วยสนับสนุนกระบวนการเรียนรู้ โดยประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอนหลัก ดังนี้

ขั้นที่ 1 Pre-task stage คือ ขั้นตอนการปฏิบัติภาระงานซึ่งจะกล่าวถึงหัวข้อการเรียนรู้โดยมีการเน้นคำศัพท์หรือวลีสำคัญ ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าใจกระบวนการของภาระงาน

ขั้นที่ 2 Task cycle stage คือ ขั้นตอนดำเนินงานตามตามวงจรของการปฏิบัติภาระงานโดยจะปฏิบัติภาระงานเป็นคู่ หรือกลุ่มเล็ก ๆ โดยที่ผู้สอนจะเป็นผู้ตรวจสอบในระยะไกล ผู้เรียนต้องวางแผนถึงกระบวนการ และนำเสนอภาระงานต่อผู้เรียนในรูปแบบของการพูด ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนย่อย คือ

- 1) Task การฝึกความคล่องคล่วในการใช้ภาษาในการทำงาน
- 2) Planning การใช้เวลาและช่วยผู้เรียนใช้ภาษาอย่างถูกต้องในการนำเสนอ
ชิ้นงาน
- 3) Report การรับข้อมูลทางภาษาเพิ่มเติมทั้งรูปแบบของภาษา ความหมาย ความ
แม่นยำของภาษา และความคล่องของการใช้ภาษา

ขั้นที่ 3 Language focus stage คือ ขั้นฝึกฝนและตรวจสอบการใช้ภาษา ซึ่งจะมีอภิปรายถึงประเด็นต่าง ๆ จากข้อมูลที่ฟังมาจากการภาระงาน และอธิบายเกี่ยวกับรูปแบบภาษาจาก

ภาระงาน พร้อมมีการแก้ไขออฟไลน์ (Offline correction) และให้ผลสะท้อนกลับ (feedback) ภายหลังจากจบกิจกรรม ประกอบด้วย 2 ขั้นตอนย่อย คือ

1) Analysis คือ ขั้นที่ให้ผู้เรียนสะท้อนความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับภาระงานที่ได้ทำไป

2) Practice คือ ขั้นการอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจถึงรูปแบบของภาษาในชิ้นงาน เพื่อผู้เรียนจะได้จำคำ วลี และรูปแบบภาษา

1.3 ศึกษาแนวทางการจัดกิจกรรมบทบาทสมมติตามกรอบของทศนา เขมมณี (2562) ซึ่งเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนแสดงบทบาทที่ได้รับตามสถานการณ์จำลองใกล้เคียงความจริง กับบริบทและบทบาททางสังคมที่หลากหลาย โดยกำหนดขั้นตอนดำเนินกิจกรรมประกอบด้วย (1) การเตรียมการ และกำหนดผู้แสดง (2) กำหนดสถานการณ์ (3) การฝึกซ้อม และการสังเกต (4) การแสดงจริง (5) การสะท้อนผลการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะเชิงสังคมและภาษาของผู้เรียน

1.4 สาระหลักการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 12 ตารางแสดงการสังเคราะห์การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ

ขั้นที่	ภาระงาน	วิธีสอนการฟัง	วิธีสอนการพูด
ขั้นที่ 1 Pre-task stage ขั้นก่อนการ ปฏิบัติภาระงาน	1. listing โดย กำหนดหัวข้อและ ให้ช่วยกันลง รายการศัพท์ สำนวนที่เกี่ยวข้อง 2. Ordering and sorting โดย กำหนดหัวข้อ พร้อมข้อมูลและ จัดลำดับและ หมวดหมู่	กิจกรรมก่อนการฟัง (Pre-listening) โดยใช้ การฟังศัพท์ สำนวนและ ทำการ listing หรือ Ordering and sorting	1. กิจกรรมการพูดทวนซ้ำ (Speaking repetition) โดยฝึก การออกเสียงศัพท์ หรือ สำนวนให้ถูกต้อง 2. กิจกรรมเกมสื่อสาร (Communication game) โดยดู ภาพแล้วพูดคำศัพท์ สำนวน

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ขั้นที่	ภาระงาน	วิธีสอนการฟัง	วิธีสอนการพูด
ขั้นที่ 2	บทบาทสมมติตาม	1. กิจกรรมระหว่างการ	1. ทบทวนข้อมูลตามหัวข้อ
Task cycle	สถานการณ์ของ	ฟัง (While-listening)	การเรียนรู้เพื่อฝึกความคล่อง
stage	หัวข้อการเรียนรู้	2. กิจกรรมหลังการฟัง	คล่องในการใช้ภาษาการทำ
ขั้นดำเนินงาน		(Post-listening) โดยจะ	ภาระงาน
ตามตามวงจร		ฝึกให้ฟังเรื่องราวต่าง ๆ	2. ใช้ภาษาอย่างถูกต้องในการ
ของการปฏิบัติ		ให้คุ้นชินสำนวน และฝึก	นำเสนอชิ้นงาน โดยปฏิบัติ
ภาระงาน		การใช้ภาษาต่อเนื่องโดย	ภาระงาน ดังนี้
2.1 Task		เชื่อมโยงไปที่ทักษะการ	(1) จับคู่และรับสถานการณ์
2.2 Planning		พูด	(2) สร้างบทสนทนาตาม
2.3 Report			สถานการณ์
			(3) ฝึกซ้อมบทบาทสมมติ
			3. นำเสนอบทบาทสมมติ
ขั้นที่ 3	Sharing personal	กิจกรรมหลังการฟัง	1. สรุปผลการนำเสนอบทบาท
Language focus	experience โดยจะ	(Post-listening) โดยให้ดู	สมมติ และสรุปเนื้อหาส่วนร่วมกัน
stage	ขั้นฝึกฝน	ผลงานนำเสนอของ	2. สะท้อนผลการเรียนรู้ต่อพูด
และตรวจสอบ	ความคิดเห็น	ผู้เรียนกลุ่มอื่นอีกครั้ง	นำเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับ
การใช้ภาษา	เกี่ยวกับภาระงานที่	และตอบคำถามเพื่อ	งานนำเสนอของตนเอง และ
	ทำ	แสดงความเข้าใจในสิ่งที่	กลุ่มอื่น
		ได้ฟัง และเชื่อมโยงต่อไป	
		ยังการฝึกทักษะการพูด	

1.5 การวางแผนการจัดการเรียนรู้

- 1) ศึกษาจุดประสงค์รายวิชา สมรรถนะรายวิชา และคำอธิบายรายวิชา
ภาษาอังกฤษสำหรับงาน โรงแรมที่สอดคล้องกับวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน
- 2) คัดเลือกเนื้อหาจากหน่วยการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับแนวคิดในการวิจัย เพื่อใช้
ในการสร้างแผนการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ ได้ดังนี้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 บทสนทนาในงานโรงแรม (Conversation in hotel)

สมรรถนะประจำหน่วยการเรียนรู้ สนทนาตามสถานการณ์ในงานโรงแรมได้ถูกต้องตามรูปแบบโครงสร้างประโยคและการออกเสียง

รายวิชา ภาษาอังกฤษสำหรับงาน โรงแรม รหัสวิชา 20000-1216

ระดับชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567

ตารางที่ 13 โครงสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้	เนื้อหาสาระการเรียนรู้	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	จำนวน ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การจองห้องพักทางโทรศัพท์ (Room reservation)	1. Expressions for receptionist - Answering the phone - Asking about arrival and departure - Giving information about room, price and required information 2. Expressions for guest - Asking about room vacancy and information - Giving personal information	1.1 ตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังได้ 1.2 สนทนาเกี่ยวกับการจองห้องพักโรงแรมตามสถานการณ์จำลองที่กำหนดได้ 1.3 ตั้งใจทำกิจกรรมการเรียนรู้	2
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การเข้าพักในโรงแรม (Check-in)	1. Expressions for receptionist - Asking about reservation - Offering necessary information about room and service	1.1 ตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังได้ 1.2 สนทนาเกี่ยวกับการเข้าพักในโรงแรมตามสถานการณ์จำลองที่กำหนดได้	2

ตารางที่ 13 (ต่อ)

แผนการจัดการเรียนรู้	เนื้อหาสาระการเรียนรู้	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	จำนวน ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ ที่ 2 (ต่อ) เรื่อง การเข้าพักใน โรงแรม (Check-in)	2. Expressions for guest - Showing the confirmation - Asking about required information	1.3 ตั้งใจทำกิจกรรมการ เรียนรู้	
แผนการจัดการเรียนรู้ ที่ 3 เรื่อง การแนะนำสิ่ง อำนวยความสะดวก ภายในโรงแรม (Suggestion on hotel facilities)	1. Expressions for receptionist - Telling information about facilities as the guest required 2. Expressions for guest - Asking information about facilities such a as open- time, location	1.1 ตอบคำถามจากเรื่องที่ ฟังได้ 1.2 สนทนาเกี่ยวกับการ แนะนำสิ่งอำนวยความสะดวก ภายในโรงแรมตาม สถานการณ์จำลองที่ กำหนดได้ 1.3 ตั้งใจทำกิจกรรมการ เรียนรู้	2
แผนการจัดการเรียนรู้ ที่ 4 เรื่อง การแนะนำ สถานที่โดยรอบ โรงแรม (Direction to local places)	1. Expressions for receptionist - Telling direction to guest 2. Expressions for guest - Asking about local places and direction	1.1 ตอบคำถามจากเรื่องที่ ฟังได้ 1.2 สนทนาเกี่ยวกับการ การแนะนำสถานที่ โดยรอบโรงแรม ตามสถานการณ์จำลองที่ กำหนดได้ 1.3 ตั้งใจทำกิจกรรมการ เรียนรู้	2

ตารางที่ 13 (ต่อ)

แผนการจัดการเรียนรู้	เนื้อหาสาระการเรียนรู้	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	จำนวน ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ ที่ 5 เรื่อง การแก้ปัญหาให้ ลูกค้า (Dealing with complaints)	1. Expressions for receptionist - Dealing with all guest's complaint 2. Expressions for guest - Complaining on room, facilities or service	1.1 ตอบคำถามจากเรื่องที่ ฟังได้ 1.2 สนทนาเกี่ยวกับการ แก้ปัญหาให้ลูกค้าตาม สถานการณ์จำลองที่ กำหนดได้ 1.3 ตั้งใจทำกิจกรรมการ เรียนรู้	2
แผนการจัดการเรียนรู้ ที่ 6 เรื่อง การแจ้งออกจาก โรงแรม (Check-out)	1. Expressions for receptionist - Asking for check-out and giving necessary information such as extra expense 2. Expressions for guest - Informing to check out	1.1 ตอบคำถามจากเรื่องที่ ฟังได้ 1.2 สนทนาเกี่ยวกับการ แจ้งออกจากโรงแรมตาม สถานการณ์จำลองที่ กำหนดได้ 1.3 ตั้งใจทำกิจกรรมการ เรียนรู้	2

1.6 การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ตามที่ได้จากการศึกษาเอกสารหลักสูตร ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอน โดยใช้บทบาทสมมติ จุดประสงค์รายวิชา สมรรถนะรายวิชา คำอธิบายรายวิชา หน่วยการเรียนรู้ รายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับงานโรงแรม เรื่อง บทสนทนาในงาน โรงแรม (Conversation in hotel) มาเขียนเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ โดยในแผนการจัดการเรียนรู้จะประกอบไปด้วย 1) สมรรถนะประจำหน่วยการเรียนรู้ 2) จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม 3) เนื้อหาสาระการเรียนรู้ 4) กิจกรรมการเรียนรู้ 5) สื่อและแหล่งการเรียนรู้ 6) การวัดและประเมินผล 7) เอกสารอ้างอิง 8) ใบกิจกรรมและแบบประเมินต่าง ๆ

1.7 การตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

1) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและให้ข้อเสนอแนะด้านเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลประเมินผล

2) นำแผนการจัดการเรียนรู้มาแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำ

3) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่แก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์นำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน

จากนั้น ให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่านตรวจสอบเพื่อประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบประเมินที่มีลักษณะเป็นมาตรส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ของลิเคอร์ท (Likert's Scale) ซึ่งมี 5 ระดับ คือ เหมาะสมมากที่สุด เหมาะสมมาก เหมาะสมปานกลาง เหมาะสมน้อย และเหมาะสมน้อยที่สุด กำหนดเกณฑ์การตัดสินผลการประเมิน ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2543, หน้า 103)

คะแนนเฉลี่ย	แปลความหมาย
4.51 - 5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.51 - 4.50	เหมาะสมมาก
2.51 - 3.50	เหมาะสมปานกลาง
1.51 - 2.50	เหมาะสมน้อย
1.00 - 1.50	เหมาะสมน้อยที่สุด

โดยกำหนดให้คะแนนเฉลี่ยระดับคุณภาพความเหมาะสม 3.51 ขึ้นไปเป็นเกณฑ์พิจารณาแล้วยอมรับว่าเป็นแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสมสามารถนำไปใช้ได้ พบว่า มีความเหมาะสมในระดับเหมาะสมมาก ถึง มากที่สุด ($\bar{X}=4.34-4.84$, $SD = 0.50$)

4) นำแผนการจัดการเรียนรู้มาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

1.8 นำไปทดลอง (Try-out) กับนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ไม่ใช่กลุ่มทดลองเพื่อให้แผนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพที่เหมาะสมด้านเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล ก่อนนำไปใช้จริง ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการ โรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพัทยา จำนวน 30 คน เป็นกลุ่มทดลอง (Try-out) การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ

1.9 นำผลการทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อให้ข้อเสนอแนะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สมบูรณ์

2. แบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

การสร้างแบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ใช้เวลาสอบ 45 นาที มีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

2.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษจากตำราเกี่ยวกับการวัดผลและการเขียนข้อสอบ

2.2 ศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 หมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง กลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ

2.3 สร้างแบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับงานโรงแรม หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 บทสนทนาในงานโรงแรม (Conversation in hotel) แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก (Multiple choice) จำนวน 40 ข้อ เพื่อเลือกใช้ 30 ข้อ โดยให้ครอบคลุมสาระการเรียนรู้ และสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละแผน

2.4 นำแบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ รายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับงานโรงแรม หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 บทสนทนาในงานโรงแรม (Conversation in hotel) ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม คุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) พิจารณาความสอดคล้องระหว่าง ข้อคำถามของแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน โดยพิจารณาความสอดคล้องระหว่าง ข้อคำถามของแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งใช้เกณฑ์การประเมินดังนี้

คะแนน +1 สำหรับข้อคำถามที่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

คะแนน 0 สำหรับข้อคำถามที่ไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

คะแนน -1 สำหรับข้อคำถามที่ไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

2.5 นำแบบวัดที่ได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ IOC (Index of Item of Objective Congruence) (ลิวัน สายยศ และอังคณา ปลายศ, 2538, หน้า 248)

ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ .50 – 1.00 คัดเลือกมาใช้ได้

ข้อคำถามที่มีค่า IOC น้อยกว่า .50 ควรพิจารณาว่าให้ปรับปรุงหรือตัดทิ้งพบว่า มีความเหมาะสมในระดับใช้ได้จำนวน 33 ข้อ และตัดทิ้งจำนวน 7 ข้อ

2.6 นำแบบวัดทักษะการฟังที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการ โรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพัทยาที่ไม่ใช่กลุ่มทดลอง ซึ่งเรียนเนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยแล้ว จากนั้นนำแบบทดสอบมาตรวจคำตอบ โดยให้คะแนน 1 คะแนนสำหรับข้อที่ตอบถูก และให้คะแนน 0 คะแนน สำหรับข้อที่ตอบผิด

2.7 นำคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของข้อสอบแต่ละข้อ แล้วคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.40 - 0.70 ค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.37-0.75 จำนวน 30 ข้อ

2.8 นำแบบวัดที่มีค่าความยากง่าย และ ค่าอำนาจจำแนกอยู่ในเกณฑ์และครอบคลุมเนื้อหาจำนวน 30 ข้อ มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการฟังโดยใช้สูตรการหาความเชื่อมั่นโดยวิธีของโลเวทท์ (Lovett) ค่าความเชื่อมั่นที่ยอมรับ คือตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป (อนันต์ ศรีโสภณ, 2525 หน้า 85) พบว่า มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.93

2.9 จัดพิมพ์แบบวัดทักษะการฟังฉบับสมบูรณ์ แล้วจึงนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรบางละมุง จำนวน 19 คนต่อไป

3. แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและตรวจสอบคุณภาพแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอน โดยใช้บทบาทสมมติ ดังนี้

3.1 ศึกษาการสร้างแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนจากหนังสือการทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

3.2 ศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 หมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง กลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ

3.3 วิเคราะห์สมรรถนะในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ และกำหนดความสำคัญของสมรรถนะและจุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อสร้าง กำหนดเกณฑ์และประเด็นในการประเมินทักษะการพูดตามความเหมาะสม

3.4 สร้างแบบวัดทักษะการพูดของนักเรียน ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบทดสอบหลังเรียน โดยใช้รูปแบบสถานการณ์จำลอง จำนวน 8 สถานการณ์ในการทดสอบการพูด โดยทดสอบการพูดได้ตอบตามสถานการณ์จำนวน 5 คำถาม กับผู้สอนเป็นรายบุคคล หลังจากการดำเนินการฝึกฝนและประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษผ่านใบกิจกรรม Speaking practice และใบมอบหมายภาระงาน Role play ในแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 6 แผน โดยกำหนดเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดแบบอิงเกณฑ์ ที่มีการจำแนกประเด็นในการประเมินออกเป็นประเด็นย่อย ๆ (Analytic score) (อัจฉรา วงศ์โสธร, 2539) ดังนี้

- 1) ด้านการออกเสียง (Pronunciation)
- 2) ด้านคำศัพท์ (Vocabulary)
- 3) ด้านไวยากรณ์ (Grammar)

4) ด้านความคล่องแคล่ว (Fluency)

ซึ่งแต่ละประเด็นย่อยได้กำหนดรายการเกณฑ์การให้คะแนนแบบรูบริก (Scoring rubric) ซึ่งมีการประเมินเป็นข้อความแสดงระดับคุณภาพ 4 ระดับ คือ ดังนี้

ตารางที่ 14 รายการประเมินทักษะการพูดของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเน้น
ภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับ คุณภาพ	คะแนน
ด้านการออกเสียง (Pronunciation)			
1	ออกเสียงถูกต้อง พูดได้	ดีมาก	4
2	ออกเสียงผิดเป็นครั้งคราว	ดี	3
3	ออกเสียงผิดบ่อยครั้ง พูดแล้วฟังเข้าใจยาก	พอใช้	2
4	ยังพูดไม่ได้และโต้ตอบการสนทนาไม่ได้	ปรับปรุง	1
ด้านคำศัพท์ (Vocabulary)			
5	ใช้คำศัพท์ได้เหมาะสมกับสถานการณ์	ดีมาก	4
6	สื่อความหมายได้เป็นส่วนใหญ่ เลือกใช้ศัพท์ได้ อย่างเหมาะสม	ดี	3
7	ใช้คำศัพท์ผิดบ่อย ๆ แต่ใช้ศัพท์ในสถานการณ์ได้	พอใช้	2
8	ใช้คำศัพท์ผิด และโต้ตอบการสนทนาไม่ได้	ปรับปรุง	1
ด้านไวยากรณ์ (Grammar)			
9	ไม่มีข้อผิดพลาดทั้งเรื่องการใช้คำศัพท์และ โครงสร้างทางภาษา	ดีมาก	4
10	ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ถูกต้อง มีข้อผิดพลาด เล็กน้อย	ดี	3
11	ใช้ไวยากรณ์เบื้องต้นผิด วลีถูกต้องบ้าง	พอใช้	2
12	ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิด ไม่สามารถสื่อสารได้	ปรับปรุง	1

ตารางที่ 14 (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับ คุณภาพ	คะแนน
ด้านความคล่องแคล่ว (Fluency)			
13	บทสนทนารับรู้เป็นธรรมชาติ มีความต่อเนื่องของการสนทนา หยุดได้ถูกจังหวะเช่นเดียวกับเจ้าของภาษา	ดีมาก	4
14	บทสนทนารับรู้เป็นธรรมชาติ แต่ยังติดตะกุกตะกัก	ดี	3
15	พูดต่อจากที่พูดไม่ได้ แต่พยายามพูดต่อไปโดยการเริ่มต้นใหม่	พอใช้	2
16	พูดแล้วหยุดคิดนาน พูดไม่จบประโยค โต้ตอบการสนทนาไม่ได้	ปรับปรุง	1

จากตารางแสดงข้อความรายการประเมินทักษะการพูดของด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานนำมาสร้างเกณฑ์การตัดสินคุณภาพได้ดังนี้

ช่วงคะแนน   แปลความหมายระดับคุณภาพ

13-16   ดีมาก

10-12   ดี

8-9   พอใช้

0-7   ปรับปรุง

3.5 นำเกณฑ์การประเมินให้คะแนนที่สร้างขึ้นไปให้กับอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความเหมาะสมของรายการเกณฑ์การประเมิน โดยการหาค่า IOC โดย

ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 – 1.00 คัดเลือกมาใช้ได้

ข้อคำถามที่มีค่า IOC น้อยกว่า 0.50 ควรพิจารณาว่าให้ปรับปรุงหรือตัดทิ้งพบว่า มีค่า IOC ระหว่าง 0.60-1.00 มีความเหมาะสมในระดับใช้ได้

3.6 นำแบบวัดทักษะการพูดของนักเรียน มาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญให้เหมาะสม แล้วนำไปทดสอบ (Try-out) กับนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพัทยา ที่ไม่ใช่กลุ่มทดลอง เพื่อให้แบบวัดทักษะ

การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมีความเหมาะสมด้านเนื้อหา และสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ก่อนนำไปใช้จริง

3.7 นำคะแนนที่ได้หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการฟัง โดยใช้สูตรการหาความเชื่อมั่นโดยวิธีของโลเวทท์ (Lovett) ค่าความเชื่อมั่นที่ยอมรับ คือตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป (อนันต์ ศรีโสภณ. 2525, หน้า 85) พบว่า มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.89

3.8 หลังจากปรับปรุงแก้ไขรายละเอียดแล้ว จัดทำเครื่องมือเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการดำเนินการทดลองผู้วิจัยจะดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยนำเครื่องมือวิจัยเสนอขอพิจารณาจริยธรรมการวิจัย มหาวิทยาลัยบูรพา และได้รับเอกสารรับรองผลจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา ตามรหัสโครงการวิจัย G-HU261/2567(C2) ที่ IRB4-049/2568 ลงวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2568
2. นำเครื่องมือวิจัยที่ผ่านการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยแล้วไปเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยกับนักเรียน
3. ปฐมนิเทศนักเรียนกลุ่มทดลอง คือ นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรรางละมุง จำนวน 19 คน ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ
4. ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นจำนวน 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง เป็นเวลา 12 ชั่วโมง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 โดยดำเนินการประเมินทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษระหว่างการดำเนินการสอนตามแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละแผน จำนวน 6 แผน
5. ทำการทดสอบหลังเรียน (Posttest) ด้วยแบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 บทสนทนาในงาน โรงแรม (Conversation in Hotel) จำนวน 30 ข้อ ใช้เวลา 45 นาที
6. ประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนด้วยแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ รูปแบบสถานการณ์จำลอง
7. เก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดและนำไปวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่ได้จากแบบประเมินทักษะการฟังภาษาอังกฤษ และทักษะการพูดภาษาอังกฤษ หลังจากการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ
2. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 60 โดยใช้ สถิติ One Sample t-test

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ร้อยละ (Percentage) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 104)

$$\text{สูตร } P = f/N \times 100$$

เมื่อ P	แทน	ร้อยละ
f	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
N	แทน	คะแนนเต็ม

1.2 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 43)

$$\text{สูตร } \bar{X} = (\sum x)/N$$

เมื่อ $\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง
N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) มีสูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 66)

$$\text{สูตร } SD = \sqrt{(\sum (x - \bar{x})^2)/(N - 1)}$$

เมื่อ SD	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
------------	-----	-------------------------

X	แทน	คะแนนแต่ละตัว
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนกลุ่มตัวอย่าง
$\sum(x - \bar{x})^2$	แทน	ผลรวมของค่าเบี่ยงเบนของคะแนนแต่ละตัวจากค่าเฉลี่ย
N	แทน	จำนวนสมาชิกในกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาคุณภาพเครื่องมือ

2.1 หาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ และแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Consistency) (ล้วน สายยศ และอังคณา ลายยศ, 2538, หน้า 248)

$$\text{สูตร } IOC = \Sigma R / N$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้อง
	ΣR	แทน	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2 คำนวณหาค่าความยากง่าย (Difficulty : P) โดยการใช้สูตร (สุริพร อนุศาสนนันท์, 2554, หน้า 166)

$$\text{สูตร } p = R / N$$

เมื่อ	p	แทน	ค่าความยากง่ายของข้อสอบ
	R	แทน	จำนวนผู้สอบที่ตอบข้อสอบข้อนั้นถูก
	N	แทน	จำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด

2.3 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตรของ Brennan ดังนี้ (สุริพร อนุศาสนนันท์, 2554, หน้า 167)

$$\text{สูตร } B = U/n1 - L/n2$$

เมื่อ	B	แทน	ดัชนีค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบอิงเกณฑ์
	U	แทน	จำนวนนักเรียนที่ทำข้อสอบถูกของกลุ่มที่สอบผ่านเกณฑ์
	L	แทน	จำนวนนักเรียนที่ทำข้อสอบถูกของกลุ่มที่สอบไม่ผ่านเกณฑ์
	$n1$	แทน	จำนวนนักเรียนที่สอบผ่านเกณฑ์

n_2 แทน จำนวนนักเรียนที่สอบไม่ผ่านเกณฑ์

2.4 วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ โดยวิธีของโลเวทท์ (Lovett) (อนันต์ ศรี โสภกา. 2525 : 85) ดังนี้

$$\text{สูตร } rcc = 1 - \frac{(K \sum X_i - \sum [X_i])^2}{(K-1) \sum (X_i - C)^2}$$

เมื่อ	rcc	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบอิงเกณฑ์
	K	แทน	จำนวนข้อสอบ
	Xi	แทน	คะแนนสอบของนักเรียนแต่ละคน
	C	แทน	คะแนนจุดตัด

3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้ค่าคะแนน หลังเรียนเทียบเกณฑ์ร้อยละ 60 โดยการหาค่า t-test แบบ One Sample t-test คำนวณได้จากสูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2543, หน้า 240)

$$\text{สูตร } t = ((\bar{X} - \mu) / S) / \sqrt{N}$$

เมื่อ df = n-1

t	แทน	ค่าที่จากการคำนวณ
$\bar{X}$	แทน	ค่าของข้อมูลแต่ละตัว
μ	แทน	เกณฑ์ที่คาดหวัง/มาตรฐาน
S	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
N	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรม มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการฟังของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ กับเกณฑ์ร้อยละ 60 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ กับเกณฑ์ร้อยละ 60 โดยผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน (Mean)
SD	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (Sample size)
t	แทน	ค่าที่จากการคำนวณ t (t-value) จากการวิเคราะห์ One-sample t-test
p	แทน	ค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อน (p-value)
*	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรม ตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการฟังภาษาอังกฤษ เรื่อง บทสนทนาในงานโรงแรม (Conversation in hotel) ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ประเภท

วิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ กับเกณฑ์ร้อยละ 60

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เรื่อง บทสนทนาในงานโรงแรม (Conversation in hotel) ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ กับเกณฑ์ร้อยละ 60

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการฟังภาษาอังกฤษ เรื่อง บทสนทนาในงานโรงแรม (Conversation in hotel) ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ กับเกณฑ์ร้อยละ 60 ดังตารางที่ 15-16

ตารางที่ 15 ผลคะแนนทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

คนที่	คะแนน	คนที่	คะแนน
1	19	11	28
2	21	12	24
3	20	13	21
4	20	14	21
5	22	15	24
6	24	16	20
7	21	17	20
8	20	18	22
9	23	19	23
10	22		
รวม		415	
ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)		21.84	
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)		2.14	

จากตารางที่ 15 พบว่า ทักษะการฟังของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรม จำนวน 19 คน ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 21.84 คะแนน หรือคิดเป็นร้อยละ 72.81 ของคะแนนเต็ม และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.14

ตารางที่ 16 ตารางแสดงผลการเปรียบเทียบทักษะการฟังภาษาอังกฤษหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ กับเกณฑ์ร้อยละ 60

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	SD	$\mu_0 \geq 60\%$	t	p
หลังเรียน	19	30	21.84	2.14	18	7.82*	.000

* $p < .05$

จากตารางที่ 16 ผลการเปรียบเทียบทักษะการฟังภาษาอังกฤษหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ กับเกณฑ์ร้อยละ 60 พบว่า ทักษะการฟังของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรม จำนวน 19 คน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 21.84 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ผ่านที่กำหนดไว้ที่ร้อยละ 60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เรื่อง บทสนทนาในงานโรงแรม (Conversation in hotel) ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ กับเกณฑ์ร้อยละ 60 ดังตารางที่ 17-19

ตารางที่ 17 ผลคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

คนที่	คะแนน	คนที่	คะแนน
1	65	11	78
2	70	12	79
3	71	13	64
4	71	14	66
5	74	15	76
6	75	16	71
7	69	17	59
8	56	18	66
9	77	19	68
10	74		
รวม			1329
ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)			69.95
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)			6.26

จากตารางที่ 17 พบว่า ทักษะการพูดของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรม จำนวน 19 คน ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 69.95 คะแนน หรือคิดเป็นร้อยละ 87.43 ของคะแนนเต็ม และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 6.26

ตารางที่ 18 ผลสรุปคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ จำแนกตามรายด้านการประเมิน

รายละเอียดการประเมิน	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)
การออกเสียง (Pronunciation)	17.53	1.84
คำศัพท์ (Vocabulary)	18.16	2.06
ไวยากรณ์ (Grammar)	18.37	1.42
ความคล่องแคล่ว (Fluency)	15.89	2.13

จากตารางที่ 18 พบว่า ทักษะการพูดของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรม จำนวน 19 คน ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้

แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ มีคะแนนเฉลี่ยด้านการออกเสียง (Pronunciation) เท่ากับ 17.53 คะแนน ด้านคำศัพท์ (Vocabulary) เท่ากับ 18.16 คะแนน ด้านไวยากรณ์ (Grammar) เท่ากับ 18.37 คะแนน และด้านความคล่องแคล่ว (Fluency) เท่ากับ 15.89 คะแนน

ตารางที่ 19 ตารางแสดงผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ กับเกณฑ์ร้อยละ 60

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	SD	$\mu_0 \geq 60\%$	t	p
หลังเรียน	19	80	69.95	6.26	48	15.29*	.000

* $p < .05$

จากตารางที่ 19 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ กับเกณฑ์ร้อยละ 60 พบว่า ทักษะการพูดของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรม จำนวน 19 คน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 69.95 คะแนน จากคะแนนเต็ม 80 คะแนน ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ผ่านที่กำหนดไว้ที่ร้อยละ 60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรม มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ กับเกณฑ์ร้อยละ 60 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ กับเกณฑ์ร้อยละ 60

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรม ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในเครือข่ายกรุปซึ่งประกอบไปด้วยวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพัตยา และวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรบางละมุง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 3 ห้องเรียน 80 คน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรม ของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรบางละมุง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 1 ห้องเรียน 19 คน โดยวิธีจับฉลากเลือกห้องเรียนการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster random sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ วิชา ภาษาอังกฤษสำหรับงานโรงแรม รหัสวิชา 20000-1216 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรม มีค่าความเหมาะสมระดับมากถึงมากที่สุด ($\bar{X} = 4.34-4.84, SD=0.50$) 2) แบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ เรื่อง บทสนทนาในงานโรงแรม (Conversation in hotel) วิชา ภาษาอังกฤษสำหรับงานโรงแรม รหัสวิชา 20000-1216 แบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีค่าความยากง่าย (p) ตั้งแต่ 0.40-0.70 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.37-0.75 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ .93 และ 3) แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เรื่อง บทสนทนาในงานโรงแรม (Conversation in hotel) วิชา ภาษาอังกฤษสำหรับงานโรงแรม รหัสวิชา 20000-1216 จำนวน 1 สถานการณ์ 5 คำถาม โดยใช้เกณฑ์การประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 4 ระดับ โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบรูบริกส์ (Rubric)

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น (Pre-experimental design) มีกลุ่มตัวอย่างเพียงกลุ่มเดียวที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ โดยมีการเก็บข้อมูลหลังการทดลอง โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัย One-Shot Case Study วิเคราะห์ข้อมูลโดยเปรียบเทียบทักษะการฟังภาษาอังกฤษ เรื่อง บทสนทนาในงานโรงแรม (Conversation in hotel) ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ กับเกณฑ์ร้อยละ 60 โดยหาค่าร้อยละและการทดสอบค่าที่แบบกลุ่มเดียว (One Sample t-test) วิเคราะห์ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เรื่อง บทสนทนาในงานโรงแรม (Conversation in hotel) ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ กับเกณฑ์ร้อยละ 60 โดยหาค่าร้อยละและการทดสอบค่าที่แบบกลุ่มเดียว (One Sample t-test)

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรม สามารถสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

1) ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ เรื่อง บทสนทนาในงานโรงแรม (Conversation in hotel) ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรมหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ มีคะแนนเฉลี่ย 21.84 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 72.81 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างเกณฑ์กับคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2) ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เรื่อง บทสนทนาในงานโรงแรม (Conversation in hotel) ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรมหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ มีคะแนนเฉลี่ย 69.95 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 87.43 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างเกณฑ์กับคะแนน

สอบหลังเรียนของนักเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียน สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการ โรงแรม สามารถสรุปผลการวิจัย และมีประเด็นการอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ เรื่อง บทสนทนาในงาน โรงแรม (Conversation in hotel) ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการ โรงแรมหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอน โดยใช้บทบาทสมมติ มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ เนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติที่ผู้วิจัยได้ ตั้งเคราะห์ออกมาจากแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานที่มุ่งเน้นไปยังการดำเนินกิจกรรม การเรียนการสอน โดยใช้ภาระงานเป็นหลักในการวางแผนและกำหนดขั้นตอนในการสอนภาษา (Harmer, 2015) โดยใช้กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารจริง ๆ คือ วิธีการสอนโดยใช้บทบาทสมมติที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเข้าใจสถานการณ์จริง เชื่อมโยงความรู้กับชีวิตจริง ตลอดจนฝึกคิด วิเคราะห์ และตัดสินใจได้ (ทศนา แคมณี.2562) มาเป็นภาระงานหลักซึ่งจะมุ่งเน้นไปยังความสำเร็จ ของงาน มาพัฒนาทักษะการฟัง และทักษะการพูด โดยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 Pre-task stage ขึ้นก่อนการปฏิบัติภาระงาน ขั้นที่ 2 Task cycle stage ขึ้นดำเนินงานตามตามวงจรของการ ปฏิบัติภาระงาน โดยการแสดงบทบาทสมมติ และขั้นที่ 3 Language focus stage ขึ้นฝึกฝนและ ตรวจสอบการใช้ภาษา โดยที่การสร้างภาระงานถือเป็นศูนย์กลางของกระบวนการเรียนรู้ซึ่งรูปแบบ การเรียนนี้จะให้ความสำคัญต่อความสำเร็จของภาระงานมากพอ ๆ กับการเรียนรู้รูปแบบของภาษา ผู้เรียนจะได้รับมอบภาระงานให้ใช้ทักษะทางด้านภาษาในปฏิบัติการภาระงานให้สำเร็จในขั้นที่ 1 และ ขั้นที่ 2 และภาระงานที่ปฏิบัติสำเร็จแล้วจะถูกนำมาอภิปรายในประเด็นของรูปแบบภาษาที่ถูกใช้ ตลอดจนการดำเนินการแก้ไข หรือปรับให้เหมาะสมในระดับที่น่าพึงพอใจในขั้นที่ 3 โดยภาระงาน ที่กำหนดขึ้นจะมีความสอดคล้องกับบทเรียนเรื่องบทสนทนาในงาน โรงแรม (Conversation in Hotel) ที่ผู้เรียนสามารถนำไปใช้จริงในชีวิตประจำวันและการทำงานได้ โดยเฉพาะการนำบทบาทสมมติที่เป็นกรนำเสนอสถานการณ์ที่ผู้เรียนอาจพบเจอในชีวิตประจำวันเข้ามาเป็นภาระงานหลักยัง

สามารถช่วยพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่มีความยืดหยุ่นสูง ผู้เรียนได้มีโอกาสในการฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง ส่งผลให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญ และเกิดแรงจูงใจในการปฏิบัติภาระงานให้สำเร็จลุล่วงไปได้ ซึ่งในการฝึกฝนทักษะการฟังผ่านการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ ทั้ง 3 ขั้นตอนนี้เป็นฝึกฝนทักษะการฟังผ่านกิจกรรมกรรมในชั้นเรียน ซึ่งกิจกรรมที่เป็นภาระงานสำหรับการฝึกฝนทักษะแบ่งออกเป็น 3 กิจกรรมดังนี้ กิจกรรมที่ 1 กิจกรรมก่อนการฟัง (Pre-listening) ที่จะใช้กิจกรรมต่าง ๆ เช่น การใช้รูปภาพ การทบทวนคำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง การอ่านคำถามเป็นการนำให้ผู้เรียนได้มีข้อมูลบางส่วนเพื่อช่วยสร้างความเข้าใจในบริบทก่อนการรับฟังสารที่กำหนดให้ กิจกรรมที่ 2 กิจกรรมระหว่างการฟัง หรือ ขณะที่สอนฟัง (While-listening) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการฟังจากบนลงล่าง (Top-down listening activities) กิจกรรมการฟังจากล่างขึ้นบน (Bottom-up listening activities) หรือ กิจกรรมการฟังแบบคร่าว ๆ (Extensive listening) และกิจกรรมที่ 3 กิจกรรมหลังการฟัง (Post-listening) เป็นกิจกรรมที่มุ่งให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาภายหลังที่ได้ฝึกปฏิบัติกิจกรรมระหว่างการฟังแล้ว เป็นการตรวจสอบความรู้ ความถูกต้องของการเขียนคำศัพท์ สำนวน โครงสร้างไวยากรณ์ ของประโยคนั้น ๆ หรือฝึกทักษะการพูด สำหรับผู้เรียนระดับสูงต่อไป และเมื่อนำมาใช้กับบทบาทสมมติ จะทำให้นักเรียนได้ทราบระดับความสามารถทางการฟังของตนเอง และเป็นการกระตุ้นให้ได้ใช้ภาษาอังกฤษ สร้างโอกาสให้ได้คิด ซึ่งจะทำให้นักเรียนสามารถนำเอาทักษะเหล่านี้ไปใช้ได้อัตโนมัติถ้ามีการฝึกปฏิบัติบ่อย ๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ณัฐกานต์ อิงชัยภูมิ (2563) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 ของโรงเรียนวัดแหลมโพธิ์ จำนวน 20 คนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ด้านทักษะการฟังและการพูด โดยผลการวิจัย พบว่า ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ในระดับ มากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ หริศศักดิ์ พลตรี (2559) ที่ได้ศึกษาผลการใช้บทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นต่อความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนน้ำเกลี้ยงวิทยา โดยผู้วิจัยได้ใช้แบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียนเพื่อวัดความสามารถในการฟังพูดภาษาอังกฤษ ผลการวิจัย พบว่า ประสิทธิภาพของบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นต่อความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษมีค่าเท่ากับ 76.30/77.55 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังจากการใช้บทเรียน

ภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นสูงกว่าก่อนการใช้บทเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ตลอดจนนักเรียนมีความคิดเห็นต่อบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นต่อความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษผู้วิจัยสร้างอยู่ในระดับดี

2. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เรื่อง บทสนทนาในงาน โรงแรม (Conversation in hotel) ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรมหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ มีคะแนนเฉลี่ย หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ เนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติที่ผู้วิจัยได้ ตั้งเคราะห์ออกมาเป็น 3 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 Pre-task stage ขั้นก่อนการปฏิบัติการภาระงาน โดยอาจจะ มีการเน้นคำศัพท์หรือวลีสำคัญ ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าใจกระบวนการของภาระงาน ขั้นที่ 2 Task cycle stage ขั้นดำเนินงานตามตามวงจรของการปฏิบัติการภาระงาน ซึ่งในขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะต้อง ปฏิบัติภาระงานเป็นคู่ หรือกลุ่มเล็ก ๆ ซึ่งในขั้นตอนนี้จะแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนย่อย คือ ขั้น Task ผู้เรียนจะฝึกความคล่องคล่วในการใช้ภาษาในการทำชิ้นงาน ในขั้นนี้จะเป็นเรื่องการสื่อความหมาย ในเวลาที่เจาะจง ดังนั้นจึงไม่ต้องคำนึงถึงความถูกต้องทางไวยากรณ์มากนัก ขั้น Planning เป็นขั้นที่ ให้เวลาและช่วยให้ผู้เรียนใช้ภาษาอย่างถูกต้องในการนำเสนอชิ้นงาน เป็นการทำงานเป็นกลุ่ม ร่วมกับผู้สอน และขั้น Report เป็นขั้นที่ผู้เรียนต้องคิดถึงทั้งรูปแบบของภาษาและความหมาย ทั้ง ความแม่นยำของภาษาและความคล่องของการใช้ภาษา ซึ่งในขั้นตอนนี้จะใช้การแสดงบทบาทสมมติ ตามสถานการณ์ที่กำหนดมาเป็นภาระงานหลักในการฝึกทักษะการพูด และขั้นที่ 3 Language focus stage ขั้นฝึกฝนและตรวจสอบการใช้ภาษา ซึ่งจะมี 2 ขั้นตอนย่อย คือ ขั้น Analysis คือ ขั้นที่ให้ผู้เรียนสะท้อนความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับภาระงานที่ได้ทำไป และขั้น Practice คือ ขั้นการ อธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจถึงรูปแบบของภาษาในชิ้นงาน โดยที่การสร้างภาระงานถือเป็นศูนย์กลาง ของกระบวนการเรียนรู้ซึ่งรูปแบบการเรียนรู้นี้จะให้ความสำคัญต่อความสำเร็จของภาระงานมาก พอ ๆ กับการเรียนรู้รูปแบบของภาษา ผู้เรียนจะได้รับมอบภาระงานให้ใช้ทักษะทางด้านภาษาใน ปฏิบัติภาระงานให้สำเร็จในขั้นที่ 1 และขั้นที่ 2 และภาระงานที่ปฏิบัติสำเร็จแล้วจะถูกนำมา อภิปรายในประเด็นของรูปแบบภาษาที่ถูกใช้ ตลอดจนการดำเนินการแก้ไข หรือปรับให้เหมาะสม ในระดับที่น่าพึงพอใจในขั้นที่ 3 ซึ่งจากผลการวัดทักษะการพูด พบว่า ผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยคะแนนการ ใช้ไวยากรณ์ในการพูดได้ดีที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากในทุกขั้นตอนที่กล่าวมามีการทบทวนรูปแบบ ภาษาอย่างสม่ำเสมอ ส่งผลให้ผู้เรียนเลือกใช้รูปแบบไวยากรณ์ที่เหมาะสมกับการสื่อสารในแต่ละ

บริบทได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้ภาระงานที่กำหนดขึ้นจะมีความสอดคล้องกับบทเรียนเรื่องบทสนทนาในงานโรงแรม (Conversation in hotel) ที่ผู้เรียนสามารถนำไปใช้จริงในชีวิตประจำวันและการทำงานได้ โดยเฉพาะการนำบทบาทสมมติที่เป็นการนำสถานการณ์ที่ผู้เรียนอาจพบเจอในชีวิตประจำวันเข้ามาเป็นภาระงานหลักยังสามารถช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่มีความยืดหยุ่นสูง ผู้เรียนได้มีโอกาสในการฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง ส่งผลให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญ และเกิดแรงจูงใจในการปฏิบัติภาระงานให้สำเร็จลุล่วงไปได้ ซึ่งกิจกรรมการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยเลือกใช้กิจกรรมที่หลากหลายในการสอนทักษะการพูด เพื่อให้สอดคล้องกับตัวนักเรียน และจุดมุ่งหมายของการพูด ได้แก่ กิจกรรมการพูดทวนซ้ำ (Speaking repetition) กิจกรรมแสดงบทบาทจากสคริปต์ (Acting from scripted) กิจกรรมเกมสื่อสาร (Communication game) การพูดนำเสนอ (Presentation) บทบาทสมมติ และสถานการณ์จำลอง (Role play and simulation) โดยในการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษนั้น ต้องประเมินทั้งด้านการออกเสียง (Pronunciation) ด้านคำศัพท์ (Vocabulary) ด้านไวยากรณ์ (Grammar) และด้านความคล่องแคล่ว (Fluency) ดังนั้นการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติที่เป็นการสอนที่ให้ความสำคัญเรื่องกระบวนการเรียนรู้ (Process) มากกว่าผลลัพธ์ที่ได้ (Outcome) เพราะภาระงาน (Task) นั้นเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่ฝึกฝนและพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอย่างมีความหมาย ส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นเพื่อใช้ภาษาในการสื่อสารในสถานการณ์จริง การฝึกพูดผ่านกิจกรรมในชั้นเรียนจะทำให้นักเรียนได้ทราบระดับความสามารถทางการพูดของตนเอง และเปิดโอกาสให้ได้ฝึกใช้ทักษะที่เรียนมาทั้งหมด เป็นการกระตุ้นให้ได้ใช้ภาษาอังกฤษ สร้างโอกาสให้ได้คิด ซึ่งจะทำให้นักเรียนสามารถนำเอาทักษะเหล่านี้ไปใช้ได้อัตโนมัติถ้ามีการฝึกปฏิบัติบ่อย ๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศิริพันธ์ เอื้อน ไชยงค์ (2560) ที่ได้ศึกษาเรื่องการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร และพบว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่ได้รับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติสูงกว่าก่อนเรียน และ นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับดี ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกับณัฐณ์ เข้มฉาย (2559) ที่ศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร ซึ่งพบว่าความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง

หลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสูงกว่าก่อนเรียน และกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานอยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ควรสนับสนุนส่งเสริมการนำแนวการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ ไปประยุกต์ใช้ในห้องเรียนภาษาอังกฤษระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากผลการวิจัยพบว่าการจัดกิจกรรมในรูปแบบดังกล่าวสามารถส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ การประยุกต์ใช้กิจกรรมดังกล่าวในหลากหลายระดับชั้นจะช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียนอย่างยั่งยืน

1.2 ผู้สอนควรออกแบบภาระงานที่เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ให้หลากหลายและสอดคล้องกับแนวคิด Task based learning อย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการเลือกหัวข้อของภาระงานที่มีความเหมาะสม ทันสถานการณ์ในปัจจุบัน และเชื่อมโยงกับเนื้อหาในชีวิตประจำวันของผู้เรียน เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพิ่มศักยภาพทักษะภาษาอังกฤษเฉพาะด้านของผู้เรียน

1.3 ควรส่งเสริมสร้างบรรยากาศในห้องเรียนที่เน้นการฝึกฝนทักษะในการพูดสื่อสารตามสถานการณ์ต่าง ๆ ที่จำเป็นในสาขางานของตนเอง เพื่อสร้างความมั่นใจที่จะใช้ภาษาอังกฤษที่ฝึกฝนในชั้นเรียนไปใช้สื่อสารในสถานการณ์จริง มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษอันจะทำให้ผู้เรียนสามารถนำไปต่อยอดในการเรียนภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาของตนเองอื่น ๆ ได้ดีต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

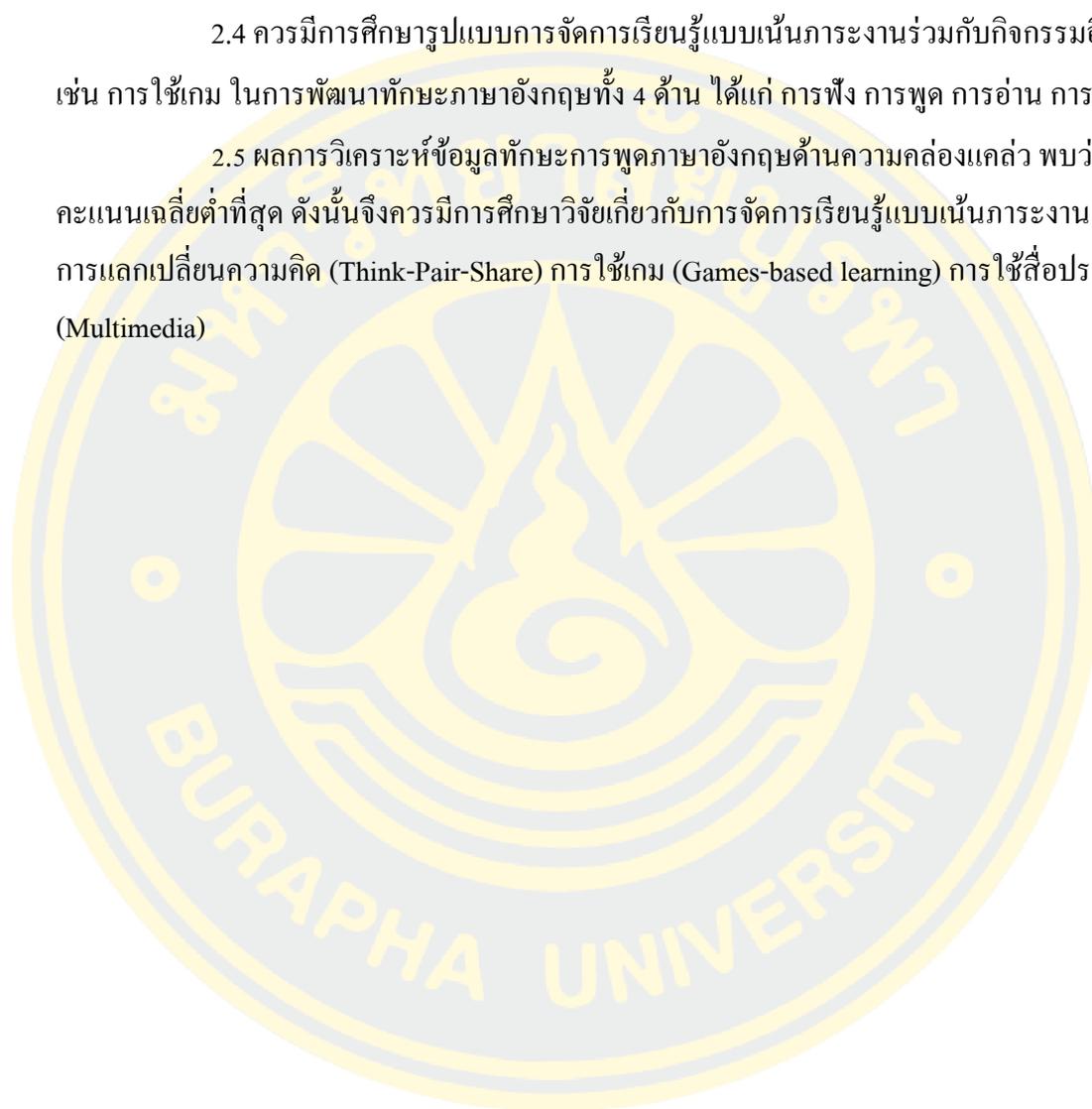
2.1 จากผลการวิจัยทักษะในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดหลังจากได้รับการเรียนรู้ ดังนั้นจึงควรมีการวิจัยศึกษาการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะการสื่อสารด้านอื่น ๆ เช่น ทักษะการอ่านและทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

2.2 ควรศึกษาเปรียบเทียบ 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เพื่อให้เห็นความแตกต่างของประสิทธิภาพของกิจกรรมได้ชัดเจนยิ่งขึ้น และเพิ่มความน่าเชื่อถือและความเป็นไปได้ของการสรุปผลในวงกว้าง

2.3 ควรประเมินความคงทนของทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อให้สามารถประเมินได้ว่ากิจกรรมดังกล่าวส่งผลต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียนในระยชาอย่างไร รวมถึงเจตคติของผู้เรียนด้วย

2.4 ควรมีการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับกิจกรรมอื่น ๆ เช่น การใช้เกม ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน

2.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้านความคล่องแคล่ว พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด ดังนั้นจึงควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เช่น การแลกเปลี่ยนความคิด (Think-Pair-Share) การใช้เกม (Games-based learning) การใช้สื่อประสม (Multimedia)

บรรณานุกรม

- ณัฐรัตน์ แย้มฉาย. (2559). การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถการพูด
นำเสนอภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร. ศึกษา
ศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัย
ศิลปากร.
- ทิศนา แยมมณี. (2562). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มี
ประสิทธิภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 22). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรพิสาข์ จุนขุนทด. (2566). ผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการ
สื่อสารร่วมกับแนวคิดห้องเรียนกลับด้านและกิจกรรมบทบาทสมมติที่มีต่อผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนและความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.
วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- พาสนา จุฑรัตน์. (2561). การจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนในยุค Thailand 4.0. *Veridian E-Journal,*
Silpakorn University, 11(2), 2363-2380.
- พิสมัย กิ่งสกุล. (2560). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถ
ด้านการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์การศึกษา
มหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยเรศวร.
- มณฑนา พันธุ์ดี. (2560). การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากล: กระบวนทัศน์ในการสอน
ภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับบริบทของไทย. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร,*
15(2), 41-52.
- มินตรา ภูริปัญญาวิช. (2561, 5 พฤศจิกายน). ทำไมคะแนนทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของคนไทยจึง
ย่ำแย่มาติดกัน 8 ปีแล้ว [บทสัมภาษณ์]. *BBC News ไทย*. สืบค้นจาก
<https://www.bbc.com/thai/thailand-46093794>
- เนตรปรีชา ชุมไชโย. (2561, 5 พฤศจิกายน). ทำไมคะแนนทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของคนไทยจึง
ย่ำแย่มาติดกัน 8 ปีแล้ว [บทสัมภาษณ์]. *BBC News ไทย*. สืบค้นจาก
<https://www.bbc.com/thai/thailand-46093794>
- วิจารณ์ พานิช. (2555). *วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ ในศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสดศรี-
สฤษดิ์วงศ์.
- ศศิกัญญา บุญนาค. (2566). การพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษด้วยกิจกรรมบทบาท
สมมติสำหรับนักศึกษาโปรแกรมวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ

- กำแพงเพชร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- ศิริพันธ์ เอื้อนไชสงค์. (2560). *การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. *คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป*. สืบค้นจาก <https://www.pkn2.go.th/fileupload/downloads/356813878.51375.pdf>
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2562). *หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562*. สืบค้นจาก [https://bsq.vec.go.th/th-th/หลักสูตร/ประกาศนียบัตรวิชาชีพ\(ปวช.\)/หลักสูตรพศ2562.aspx](https://bsq.vec.go.th/th-th/หลักสูตร/ประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.)/หลักสูตรพศ2562.aspx)
- สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ. (2562). *หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.
- สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (2559). *กฏบัตรอาเซียน. Academic Focus, 10*.
- สุจิตรา ปทุมลังการ. (2550, 25-27 กรกฎาคม 2550). *การจัดการเรียนภาษาอังกฤษหลักสูตรแบบฐานสมรรถนะ (Competency-Based Curriculum in ESL)*. [เอกสารประกอบการสัมมนาวิชาการ]. กรุงเทพฯ.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2530). *การสอนทักษะภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2539). *แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- หริศศักดิ์ พลตรี. (2559). *ผลการใช้บทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นต่อความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนน้ำเกลี้ยงวิทยา*. ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและวิธีการสอน, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อรุณี วิริยะจิตรา และคณะ. (2555). *เหลียวหลังแลหน้าการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: หน้าต่างสู่โลกกว้าง จำกัด.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2539). *การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัสม่า ทรรสนะมีลาภ. (2563). *การใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อลดความกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนชาวไทยที่เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร

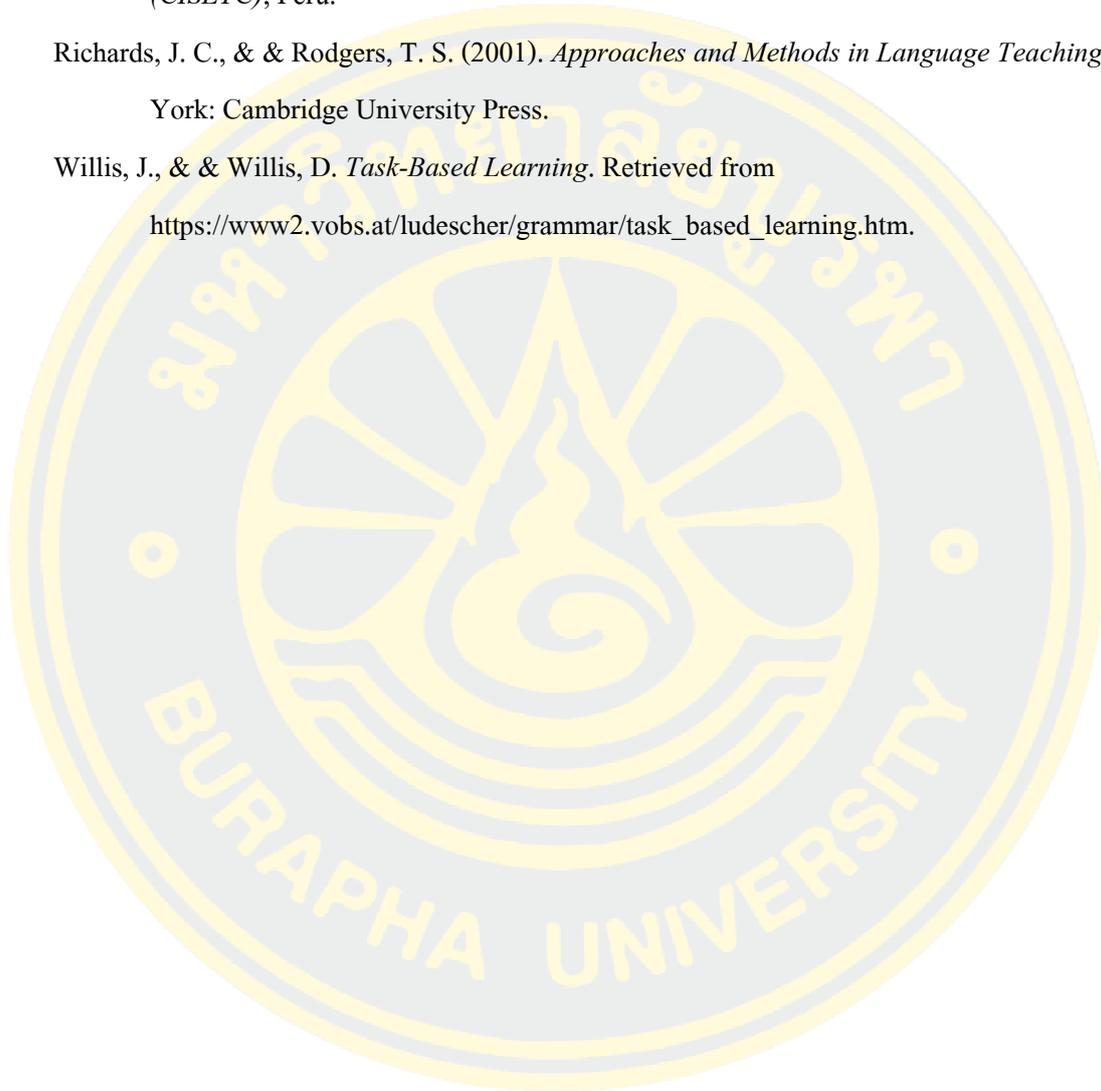
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี.

- Ahmed, S. (2016). Using task-based language teaching to improve speaking and listening skills. *English Language Teaching*, 9(1), 23–30. Retrieved from <https://doi.org/10.5539/elt.v9n1p23>
- Education First. (2021). *The world's largest ranking of countries and regions by English skills. 2021*. Retrieved from <https://www.ef.com/wwen/epi/regions/asia/thailand/>
- Feng, L., & Ding, Y. (2009). Role-play in English language teaching. *Asian Social Science*, 5(10), 140. Retrieved from <https://doi.org/10.5539/ass.v5n10p140>
- Fitriani, E., Wijayati, D., & Mulyono, H. (2019). Using role-play activities to develop speaking skills: A case study in an EFL classroom. *Studies in English Language and Education*, 6(2), 240–255.
- Harmer, J. (2015). *The Practice of English Language Teaching* (5th ed.). England: Pearson Education Limited.
- Huang, I. Y. (2008). Role play for ESL/EFL children in the English classroom. *The Internet TESL Journal*, 14(2). Retrieved from <http://iteslj.org/Techniques/Huang-RolePlay.html>
- Kasap, B. (2005). *The effectiveness of task-based instruction in the improvement of learners' speaking skills*. Master's thesis, Teaching English as a Foreign Language, Bilkent University.
- Kuswoyo, H., & Wahyudin, A. Y. (2017, October). Improving students' listening skill using task based approach in EFL classroom setting. *Proceedings of the 4th Asia Pacific Education Conference (AECON 2017)*, 118–123. Retrieved from <https://doi.org/10.2991/aecon.17.2017.24>
- Ladousse, G. P. (1987). *Role play*. Oxford: Oxford University Press.
- Le, T. H. (2024). Effects of Task-Based Learning on listening, speaking, and writing skills in EFL classrooms: AMANOVA approach. *International Journal of Social Sciences & Humanities Research*, 7(10).
- Littlewood, W. (2004). *Foreign and second language learning: Language acquisition research and its implications for the classroom*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Mao, Z. (2012). The Application of Task-based Language Teaching to English Reading Classroom. *Theory and Practice in Language Studies*, 2(11), 2430-2438.

Pacheco, A. A., Reyes, O. R., & Apaestegui, V. M. (2020, April). Role play to develop oral production of the English language in undergraduate engineering students. *Paper presented at the International Congress on Education and Technology in Science (CISETC)*, Peru.

Richards, J. C., & Rodgers, T. S. (2001). *Approaches and Methods in Language Teaching*. New York: Cambridge University Press.

Willis, J., & Willis, D. *Task-Based Learning*. Retrieved from https://www2.vobs.at/ludescher/grammar/task_based_learning.htm.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือเพื่อการวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือเพื่อการวิจัย

1. อาจารย์ ดร.ณัฏฐิกา ลุนราศรี	อาจารย์ประจำภาควิชาวิจัยและจิตวิทยา ประยุกต์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
2. อาจารย์.วัฒนพร จตุรนนท์	อาจารย์ประจำภาควิชาการจัดการเรียนรู้ คณะ ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
3. นางสาวนงคัมภร สมุทรคนตรี	รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ วิทยาลัยเทคโนโลยีอักษร พิทยา 189/30 ม.11 ต.หนองปรือ อ.บางละมุง จ.ชลบุรี
4. นางสาวณัฐมณ กิริติโชติกุล	รองผู้อำนวยการฝ่ายการศึกษานานาชาติ โรงเรียนสาธิต "พิบูลบำเพ็ญ" – มหาวิทยาลัยบูรพา
5. นายธงชัย เรืองวงษ์	อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษ วิทยาลัยเทคโนโลยีอักษร พิทยา 189/30 ม.11 ต.หนองปรือ อ.บางละมุง จ.ชลบุรี

ภาคผนวก ข

1. หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ
2. หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ
3. หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ (สำเนา)

ที่ อว ๘๑๓๗/๒๗๔๕

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
๑๖๙ ถ.ลพบุรี ๑๒๕
อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพิทยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. คำโครงการวิทยานิพนธ์ (ฉบับย่อ)
๒. เครื่องมือวิจัย

ด้วย นางณัฐธา ทะโคตา รหัสประจำตัวนิสิต ๖๓๙๒๐๒๗๑ นิสิตหลักสูตรการศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ แบบไม่เต็มเวลา แผนการเรียน แบบ ก ๒ ได้รับ
อนุมัติคำโครงการวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับบทบาทสมมติเพื่อพัฒนา
ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๒ ประเภทวิชา
อุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรม” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภิต ขาวเหลือง เป็นประธาน
กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ซึ่งอยู่ในขั้นตอนการเตรียมเครื่องมือการวิจัย นั้น

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา จึงขอเรียนเชิญบุคลากรในสังกัดของท่าน ดังนี้

- นางสาวนงคณัฐ สมุทรดนตรี รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ
- นายรงค์ เรืองวงษ์ อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษ

ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์สูง เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรง
ของเครื่องมือวิจัย โดยนิสิตได้ส่งคำโครงการวิทยานิพนธ์ (ฉบับย่อ) และเครื่องมือวิจัยไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ
เรียบร้อยแล้ว ทั้งนี้ สามารถติดต่อนิสิตตั้งรายนามข้างต้นได้ที่หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘๘-๑๘๓๗๒๙๗ หรือที่
E-mail: 63920271@go.buu.ac.th

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิหัส แจ่มเอี่ยม)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน
ผู้รักษาการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา

โทร ๐๓๘ ๑๐๒ ๗๐๐ ต่อ ๗๐๕, ๗๐๗

E-mail: grd.buu@go.buu.ac.th

สำเนาเรียน นางสาวนงคณัฐ สมุทรดนตรี และนายรงค์ เรืองวงษ์

(สำเนา)

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา โทร. ๒๗๑๐ ต่อ ๗๐๕, ๗๐๗

ที่ อว ๘๑๓๗/๒๔๓๐

วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา

ด้วย นางณัฐรา ทะโคดา รหัสประจำตัวนิสิต ๖๓๙๒๐๒๗๑ นิสิตหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ แบบไม่เต็มเวลา แผนการเรียน แบบ ก ๒ ได้รับอนุมัติเค้าโครงวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นการทำงานร่วมกับบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๒ ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรม” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ดุสิต ขาวเหลือง เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ซึ่งอยู่ในขั้นตอนการเตรียมเครื่องมือการวิจัย นั้น

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา จึงขอเรียนเชิญบุคลากรในสังกัดของท่าน คือนางสาวณัฐมณ กิริติโชติกุล รองผู้อำนวยการฝ่ายการศึกษานานาชาติ ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์สูง เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงของเครื่องมือวิจัย โดยนิตได้ส่งเค้าโครงเล่มวิทยานิพนธ์ (ฉบับย่อ) และเครื่องมือวิจัยไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิเรียบร้อยแล้ว ทั้งนี้ สามารถติดต่อนิตตั้งรายนามข้างต้นได้ที่ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘๘-๑๘๓๗๖๙๗ หรือที่ E-mail: 63920271@go.buu.ac.th

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิทวัส แจ็งเยี่ยม)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำเนาเรียน นางสาวณัฐมณ กิริติโชติกุล

(สำเนา)

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา โทร. ๒๗๐๐ ต่อ ๗๐๕, ๗๐๗

ที่ อว ๘๑๓๗/๒๕๒๙

วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือการวิจัย

เรียน อาจารย์วิวัฒน์พร จตุรานนท์ (คณะศึกษาศาสตร์)

ด้วย นางณัฐฐา ทะโคดา รหัสประจำตัวนิสิต ๖๓๙๒๐๒๗๑ นิสิตหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ แบบไม่เต็มเวลา แผนการเรียน แบบ ก ๒ ได้รับอนุมัติจาก คุรุสภา เรื่อง “ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๒ ประเภทวิชาอุตสาหกรรม ท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรม” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ดุสิต ขาวเหลือง เป็นประธานกรรมการควบคุม วิทยานิพนธ์ ซึ่งอยู่ในขั้นตอนการเตรียมเครื่องมือการวิจัย นั้น

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา จึงขอเรียนเชิญท่าน ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์สูง เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงของเครื่องมือวิจัย โดยนิตินัดได้ส่งคำโครงการเล่ม วิทยานิพนธ์ (ฉบับย่อ) และเครื่องมือวิจัยไปให้ท่านเรียบร้อยแล้ว ทั้งนี้ สามารถติดต่อ นิตินัดตั้งรายนามข้างต้นได้ที่หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘๘-๑๘๓๗๖๙๗ หรือที่ E-mail: 63920271@go.buu.ac.th

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิวัส แจ้งเอี่ยม)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(สำเนา)

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา โทร. ๒๗๐๐ ต่อ ๗๐๕, ๗๐๗

ที่ อว ๘๑๓๗/๒๕๒๘

วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.ญาณิกา ลุนราศรี (คณะศึกษาศาสตร์)

ด้วย นางณัฐธา ทะโคดา รหัสประจำตัวนิสิต ๖๓๙๒๐๒๗๑ นิสิตหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ แบบไม่เต็มเวลา แผนการเรียน แบบ ก ๒ ได้รับอนุมัติจาก คุรุสภา เรื่อง “ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๒ ประเภทวิชาอุตสาหกรรม ท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรม” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ดุสิต ขาวเหลือง เป็นประธานกรรมการควบคุม วิทยานิพนธ์ ซึ่งอยู่ในขั้นตอนการเตรียมเครื่องมือการวิจัย นั้น

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา จึงขอเรียนเชิญท่าน ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์สูง เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงของเครื่องมือวิจัย โดยนิตินัดได้ส่งคำโครงการเล่ม วิทยานิพนธ์ (ฉบับย่อ) และเครื่องมือวิจัยไปให้ท่านเรียบร้อยแล้ว ทั้งนี้ สามารถติดต่อ นิตินัดตั้งรายนามข้างต้นได้ ที่หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘๘-๑๘๓๗๖๙๗ หรือที่ E-mail: 63920271@go.buu.ac.th

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิวัส แจงเอี่ยม)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ
(สำเนา)

ที่ อว ๘๑๓๗/๕๔๑

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
๑๖๙ ถ.ลงหาดบางแสน ต.แสนสุข
อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๑๐ มีนาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพัทยา

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เอกสารรับรองจริยธรรมของมหาวิทยาลัยบูรพา
๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (หาคุณภาพ)

ด้วย นางณัฐรา ทะโคตา รหัสประจำตัวนิสิต ๖๓๙๒๐๒๗๑ นิสิตหลักสูตรการศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ แบบไม่เต็มเวลา แผนการเรียน แบบ ก ๒
ได้รับอนุมัติเค้าโครงวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับบทบาทสมมติเพื่อ
พัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๒ ประเภทวิชา
อุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรม” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ดุสิต ขาวเหลือง เป็นประธาน
กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ และเสนอโรงเรียนท่านในการหาคุณภาพจากเครื่องมือวิจัยนั้น

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา จึงขออนุญาตให้นิสิตดังรายนามข้างต้น
ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๒ ประเภทวิชา
อุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรม จำนวน ๓๐ คน ระหว่างวันที่ ๑๐ - ๑๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๘
ทั้งนี้ สามารถติดต่อนิสิตดังรายนามข้างต้น ได้ที่หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘๘-๑๘๓๗๖๙๗ หรือที่ E-mail:
63920271@gso.buu.ac.th

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

ภัณฑนา รังสิโยภาส

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภัณฑนา รังสิโยภาส)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน

ผู้รักษาการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา

โทร ๐๓๘ ๑๐๒ ๗๐๐ ต่อ ๗๐๕, ๗๐๗

E-mail: grd.buu@gso.buu.ac.th

(ถ้าเนา)

หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

ที่ อว ๘๑๓๗/๕๔๒

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
๑๖๙ ถ.ลงหาดบางแสน ต.แสนสุข
อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๑๐ มีนาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อดำเนินการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรบางละมุง

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เอกสารรับรองจริยธรรมของมหาวิทยาลัยบูรพา
๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (หาคูณภาพ)

ด้วย นางณัฐฐา ทะโคตา รหัสประจำตัวนิสิต ๖๓๙๒๐๒๗๑ นิสิตหลักสูตรการศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ แบบไม่เต็มเวลา แผนการเรียน แบบ ก ๒
ได้รับอนุมัติเค้าโครงวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับบทบาทสมมติเพื่อ
พัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๒ ประเภทวิชา
อุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรม” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ดุสิต ขาวเหลือง เป็นประธาน
กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ และเสนอโรงเรียนท่านในการเก็บข้อมูลการเพื่อดำเนินการวิจัยนั้น

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา จึงขออนุญาตให้นิสิตดังรายนามข้างต้น
ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๒ ประเภทวิชา
อุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรม จำนวน ๑๙ คน ระหว่างวันที่ ๑๘ - ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๘
ทั้งนี้ สามารถติดต่อนิสิตดังรายนามข้างต้น ได้ที่หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘๘-๑๘๗๖๙๗ หรือที่ E-mail:
63920271@gso.buu.ac.th

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

ภัณฑนา รังสิโยภาส

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภัณฑนา รังสิโยภาส)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน

ผู้อำนวยการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา

โทร ๐๓๘ ๑๐๒ ๗๐๐ ต่อ ๗๐๕, ๗๐๗

E-mail: grd.buu@gso.buu.ac.th

ภาคผนวก ค

เอกสารรับรองผลการพิจารณาจริยธรรมวิจัยในมนุษย์

เอกสารรับรองผลการพิจารณาจริยธรรมวิจัยในมนุษย์

สำเนา

ที่ IRB4-049/2568

เอกสารรับรองผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้พิจารณาโครงการวิจัย

รหัสโครงการวิจัย : G-HU261/2567

โครงการวิจัยเรื่อง : ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรม

หัวหน้าโครงการวิจัย : นางณัฏฐา ทะโคดา

หน่วยงานที่สังกัด : คณะศึกษาศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการหลัก (สารนิพนธ์/งานนิพนธ์/วิทยานิพนธ์/ดุชฎินิพนธ์) : รองศาสตราจารย์ ดร.ดุสิต ชาวเหล็ก

หน่วยงานที่สังกัด : คณะศึกษาศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการร่วม (สารนิพนธ์/งานนิพนธ์/วิทยานิพนธ์/ดุชฎินิพนธ์) : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิรารรณ จรัสศรีวัฒน์

หน่วยงานที่สังกัด : คณะศึกษาศาสตร์

วิธีพิจารณา : Exemption Determination Expedited Reviews Full Board

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า โครงการวิจัยดังกล่าวเป็นไปตามหลักการของจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ โดยที่ผู้วิจัยเคารพสิทธิและศักดิ์ศรีในความเป็นมนุษย์ไม่มีการล่วงละเมิดสิทธิ สวัสดิภาพ และไม่ก่อให้เกิดอันตรายแก่ตัวอย่างการวิจัยและผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย

จึงเห็นสมควรให้ดำเนินการวิจัยในขอบข่ายของโครงการวิจัยที่เสนอได้ (ดูตามเอกสารตรวจสอบ)

1. แบบเสนอเพื่อขอรับการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ฉบับที่ 3 วันที่ 18 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2568
2. โครงการวิจัยฉบับภาษาไทย ฉบับที่ 2 วันที่ 13 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2568
3. เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย ฉบับที่ 2 วันที่ 13 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2568
4. เอกสารแสดงความยินยอมของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย ฉบับที่ 1 วันที่ 19 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2567
5. แบบเก็บรวบรวมข้อมูล เช่น แบบบันทึกข้อมูล (Data Collection Form)
- แบบสอบถาม หรือสัมภาษณ์ หรืออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ฉบับที่ 2 วันที่ 13 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2568
6. เอกสารอื่น ๆ (ถ้ามี)
- 6.1 แผนการจัดการเรียนรู้ ฉบับที่ 1 วันที่ 19 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2567

เอกสารรับรองผลการพิจารณาจริยธรรมวิจัยในมนุษย์

สำเนา

ผู้วิจัยทุกท่านที่ผ่านการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ต้องปฏิบัติตามดังต่อไปนี้

1. ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนต่าง ๆ ที่ระบุไว้ในโครงการวิจัยอย่างเคร่งครัด โดยใช้เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย (Participant Information Sheet) (AF 06-02), เอกสารแสดงความยินยอมของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย (Consent Form) (AF 06-03), แบบสัมภาษณ์ และ/หรือแบบสอบถาม รวมถึงเอกสารอื่น ๆ เช่น ใบประชาสัมพันธ์ หรือ ประกาศเชิญชวนเข้าร่วมโครงการ เป็นต้น
ที่ผ่านการรับรองและประทับตราจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา แล้วเท่านั้น
2. ผู้วิจัยมีหน้าที่ส่งแบบรายงานความก้าวหน้าของการวิจัย (Progress Report Form) (AF 09-01) ต่อคณะกรรมการฯ ตามเวลาที่กำหนดหรือเมื่อได้รับการร้องขอ
3. การรับรองโครงการวิจัยของคณะกรรมการฯ มีกำหนด 1 ปี หลังจากวันที่คณะกรรมการฯ มีมติให้การรับรอง หากการวิจัยไม่สามารถดำเนินการเสร็จสิ้นภายในระยะเวลาที่กำหนด ผู้วิจัยสามารถยื่นขอต่ออายุการรับรองโครงการวิจัย อย่างน้อย 30 วัน ก่อนวันหมดอายุตามที่กำหนดไว้ในเอกสารรับรองผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
4. หากมีการแก้ไขเพิ่มเติมโครงการวิจัย เช่น เปลี่ยนแปลงหัวข้อโครงการวิจัย/ เพิ่มเดิมผู้ร่วมวิจัย การแก้ไข หรือเพิ่มเติมวิธีดำเนินการวิจัย การแก้ไขการสะกดคำ เป็นต้น ผู้วิจัยจะต้องยื่นขอแก้ไขเพิ่มเติมโครงการวิจัย โดยส่งแบบรายงานการแก้ไขเพิ่มเติมโครงการวิจัย (Amendment Form) (AF 08-01) ต่อคณะกรรมการฯ โดยอ้างอิงรหัสโครงการวิจัยที่ได้รับไว้ และต้องระบุรายละเอียดให้ชัดเจนว่ามีเปลี่ยนแปลงอะไร อย่างไร และเหตุผลที่ต้องมีการเปลี่ยนแปลง ทั้งนี้ ในกรณีการเปลี่ยนแปลงหัวข้อโครงการวิจัย/ เพิ่มเดิมผู้ร่วมวิจัยท่านใหม่ให้แนบประวัติมาด้วย
5. ผู้วิจัยมีหน้าที่รายงานเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ชนิดร้ายแรงที่เกิดขึ้นกับผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย ภายในระยะเวลาที่กำหนดในวิธีดำเนินการมาตรฐาน (Standard Operating Procedures, SOPs) ให้แก่คณะกรรมการฯ ตามแบบรายงานเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ชนิดร้ายแรง (Serious Adverse Event (SAE) Report Form) (AF 10-01)
6. ผู้วิจัยมีหน้าที่รายงานให้คณะกรรมการฯ ทราบ เมื่อมีการยุติโครงการวิจัยก่อนกำหนด หรือการระงับโครงการวิจัยโดยผู้วิจัยหรือผู้สนับสนุนทุนวิจัย พร้อมทั้งคำอธิบายเป็นลายลักษณ์อักษรโดยละเอียดถึงสาเหตุของการยุติหรือระงับโครงการวิจัย ตามแบบรายงานการยุติโครงการวิจัยก่อนกำหนด (Study Termination Memorandum) (AF 12-01)
7. ผู้วิจัยมีหน้าที่ส่งแบบรายงานการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนด (Non-compliance / Protocol Deviation / Protocol Violation Report) (AF 13-01) ให้คณะกรรมการฯ และผู้สนับสนุนทันทีที่ตรวจพบ หรือได้รับรายงานว่ามี การปฏิบัติที่ไม่ตรงกับขั้นตอนที่ระบุไว้ในโครงการวิจัย หรือข้อ กำหนดของคณะกรรมการฯ
8. เมื่อสิ้นสุดโครงการวิจัย ผู้วิจัยมีหน้าที่ส่งแบบรายงานสรุปผลการวิจัย (Final Report) (AF 11-01) ให้คณะกรรมการฯ ทราบ ภายใน 30 วัน หลังจากสิ้นสุดการดำเนินการวิจัย

เอกสารรับรองผลการพิจารณาจริยธรรมวิจัยในมนุษย์

สำเนา

วันที่รับรอง : วันที่ 21 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2568

วันที่หมดอายุ : วันที่ 21 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2569

ลงนาม นางสาวพิมพ์พรณ เลิศล้ำ

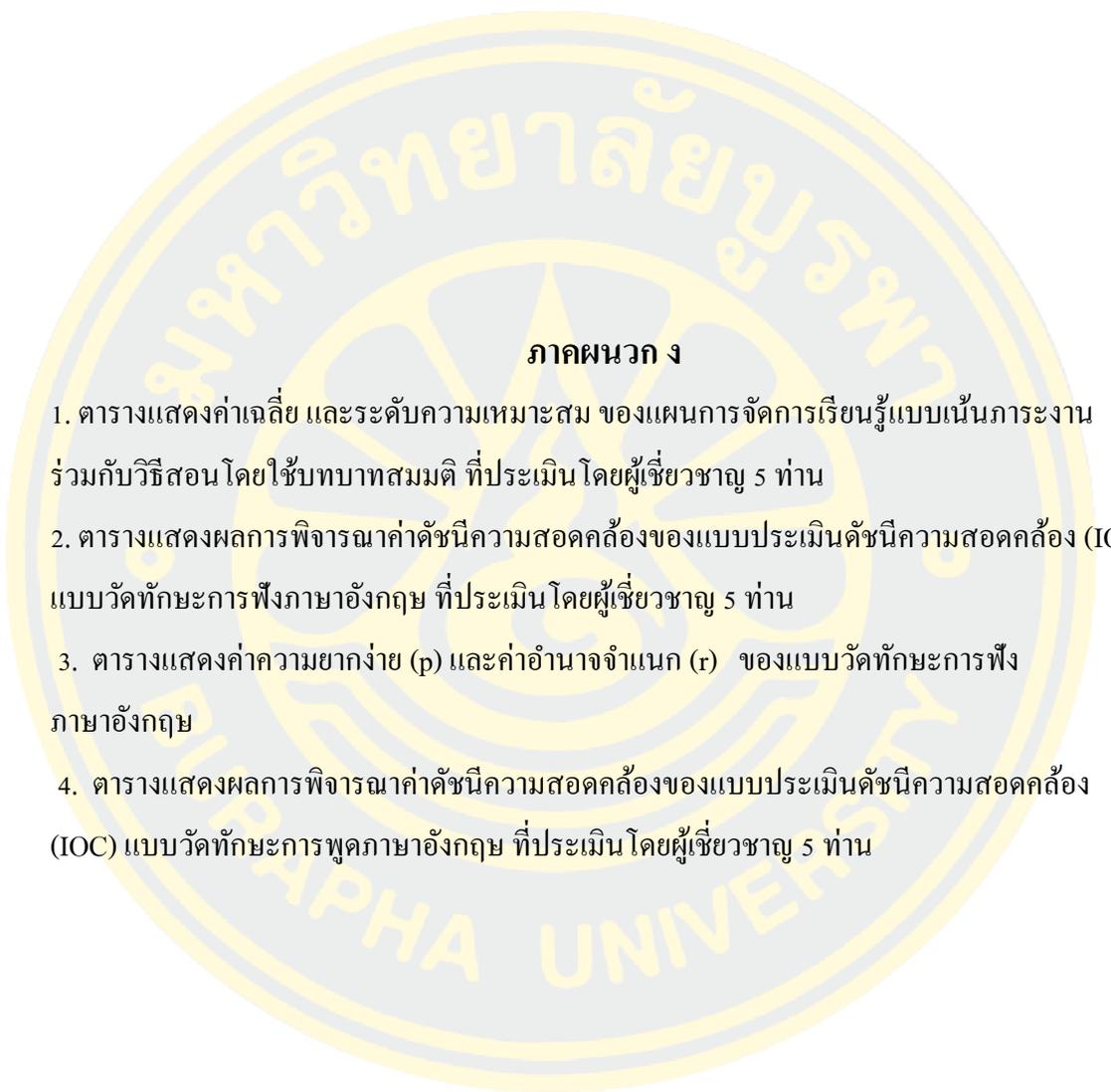
(นางสาวพิมพ์พรณ เลิศล้ำ)

ประธานคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ชุดที่ 4 (กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)

**หมายเหตุ การรับรองนี้มีรายละเอียดตามที่ระบุไว้ด้านหลังเอกสารรับรอง **

The logo of Srinakharinwirot University is a circular emblem with a yellow border. Inside, there is a central design featuring a stylized 'S' and 'W' intertwined, with Thai script 'มหาวิทยาลัยบูรพา' (Mahavithayalai Burapha) at the top and 'SRINAKHARINWIROT UNIVERSITY' at the bottom.

ภาคผนวก ง

1. ตารางแสดงค่าเฉลี่ย และระดับความเหมาะสม ของแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ ที่ประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน
2. ตารางแสดงผลการพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ที่ประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน
3. ตารางแสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบวัดทักษะการฟัง ภาษาอังกฤษ
4. ตารางแสดงผลการพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ที่ประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน

ผลวิเคราะห์ความเหมาะสม ของแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

ร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ ที่ประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน

ตารางที่ 20 ผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 การจองห้องพักทาง
โทรศัพท์ (Room reservation)

ข้อที่	รายการ	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1	แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วน	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
2	จุดประสงค์การเรียนรู้ระบุพฤติกรรมชัดเจน	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
3	จุดประสงค์การเรียนรู้เน้นการพัฒนาความสามารถ ด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
4	กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมครบถ้วนทุก ขั้นตอนตามวิธีสอนแบบเน้นภาระงานร่วมกับ บทบาทสมมติ	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
5	กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมสามารถนำ ผู้เรียนไปสู่การสร้างชิ้นงาน/ภาระงาน	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
6	ระบุการใช้สื่อ/แหล่งเรียนรู้สัมพันธ์สอดคล้องกับ กิจกรรมการเรียนรู้	4.20	0.45	เหมาะสมมาก
7	มีหลักฐาน อาทิ สื่อ ใบกิจกรรม ใบความรู้ เครื่องมือ วัด ฯ ที่ปรากฏในแผนการจัดการเรียนรู้ครบถ้วน	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
8	ระบุวิธีการวัดผลประเมินผลอย่างชัดเจน	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
9	ระบุเครื่องมือสำหรับการวัดผลประเมินผลอย่าง ชัดเจน	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
10	ระบุเกณฑ์การประเมินผลอย่างชัดเจน	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
	รวม	4.72	0.45	เหมาะสมมากที่สุด

จากตารางที่ 20 พบว่าค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การจองห้องพักทางโทรศัพท์ (Room reservation) โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 คน พบว่า ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.72$, $SD = 0.45$)

ตารางที่ 21 ผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 การเข้าพักในโรงแรม (Check-in)

ข้อที่	รายการ	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1	แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วน	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
2	จุดประสงค์การเรียนรู้ระบุพฤติกรรมชัดเจน	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
3	จุดประสงค์การเรียนรู้เน้นการพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
4	กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมครบถ้วนทุกขั้นตอนตามวิธีสอนแบบแบบเน้นภาระงานร่วมกับบทบาทสมมติ	4.40	0.55	เหมาะสมมาก
5	กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมสามารถนำผู้เรียนไปสู่การสร้างชิ้นงาน/ภาระงาน	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
6	ระบุการใช้สื่อ/แหล่งเรียนรู้สัมพันธ์สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.40	0.55	เหมาะสมมาก
7	มีหลักฐาน อาทิ สื่อ ใบกิจกรรม ใบความรู้ เครื่องมือวัด ฯ ที่ปรากฏในแผนการจัดการเรียนรู้ครบถ้วน	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
8	ระบุวิธีการวัดผลประเมินผลอย่างชัดเจน	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
9	ระบุเครื่องมือสำหรับการวัดผลประเมินผลอย่างชัดเจน	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
10	ระบุเกณฑ์การประเมินผลอย่างชัดเจน	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
	รวม	4.68	0.47	เหมาะสมมากที่สุด

จากตารางที่ 21 พบว่าค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การเข้าพักในโรงแรม (Check-in) โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 คน พบว่า ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X}=4.68, SD=0.47$)

ตารางที่ 22 ผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 การแนะนำสิ่งอำนวยความสะดวกภายในโรงแรม (Suggestion on Hotel facilities)

ข้อที่	รายการ	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1	แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วน	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
2	จุดประสงค์การเรียนรู้ระบุพฤติกรรมชัดเจน	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
3	จุดประสงค์การเรียนรู้เน้นการพัฒนาความสามารถ	4.40	0.55	เหมาะสมมาก
	ด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ			
4	กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมครบถ้วนทุกขั้นตอนตามวิธีสอนแบบแบบเน้นภาระงานร่วมกับบทบาทสมมติ	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
5	กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมสามารถนำผู้เรียนไปสู่การสร้างชิ้นงาน/ภาระงาน	4.40	0.55	เหมาะสมมาก
6	ระบุการใช้สื่อ/แหล่งเรียนรู้สัมพันธ์สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.00	0.00	เหมาะสมมาก
7	มีหลักฐาน อาทิ สื่อ ใบกิจกรรม ใบความรู้ เครื่องมือ วัด ฯ ที่ปรากฏในแผนการจัดการเรียนรู้ครบถ้วน	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
8	ระบุวิธีการวัดผลประเมินผลอย่างชัดเจน	4.40	0.55	เหมาะสมมาก
9	ระบุเครื่องมือสำหรับการวัดผลประเมินผลอย่างชัดเจน	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
10	ระบุเกณฑ์การประเมินผลอย่างชัดเจน	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
	รวม	4.60	0.49	เหมาะสมมากที่สุด

จากตารางที่ 22 พบว่าค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การแนะนำสิ่งอำนวยความสะดวกภายในโรงแรม (Suggestion on Hotel facilities) โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 คน พบว่า ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, $SD = 0.49$)

ตารางที่ 23 ผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 การแนะนำสถานที่
โดยรอบโรงแรม (Direction to local places)

ข้อที่	รายการ	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1	แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วน	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
2	จุดประสงค์การเรียนรู้ระบุพฤติกรรมชัดเจน	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
3	จุดประสงค์การเรียนรู้เน้นการพัฒนาความสามารถ ด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
4	กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมครบถ้วนทุก ขั้นตอนตามวิธีสอนแบบแบบเน้นภาระงานร่วมกับ บทบาทสมมติ	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
5	กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมสามารถนำ ผู้เรียนไปสู่การสร้างชิ้นงาน/ภาระงาน	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
6	ระบุการใช้สื่อ/แหล่งเรียนรู้สัมพันธ์สอดคล้องกับ กิจกรรมการเรียนรู้	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
7	มีหลักฐาน อาทิ สื่อ ใบกิจกรรม ใบความรู้ เครื่องมือ วัด ฯ ที่ปรากฏในแผนการจัดการเรียนรู้ครบถ้วน	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
8	ระบุวิธีการวัดผลประเมินผลอย่างชัดเจน	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
9	ระบุเครื่องมือสำหรับการวัดผลประเมินผลอย่าง ชัดเจน	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
10	ระบุเกณฑ์การประเมินผลอย่างชัดเจน	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
	รวม	4.84	0.37	เหมาะสมมากที่สุด

จากตารางที่ 23 พบว่าค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง การ
แนะนำสถานที่โดยรอบโรงแรม (Direction to local places) โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 คน พบว่า ค่าเฉลี่ยอยู่
ในระดับเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.84, SD = 0.37$)

ตารางที่ 24 ผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 การแก้ปัญหาให้ลูกค้า
(Dealing with complaints)

ข้อที่	รายการ	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1	แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วน	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
2	จุดประสงค์การเรียนรู้ระบุพฤติกรรมชัดเจน	4.40	0.55	เหมาะสมมาก
3	จุดประสงค์การเรียนรู้เน้นการพัฒนาความสามารถ ด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ	4.20	0.45	เหมาะสมมาก
4	กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมครบถ้วนทุก ขั้นตอนตามวิธีสอนแบบแบบเน้นภาระงานร่วมกับ บทบาทสมมติ	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
5	กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมสามารถนำ ผู้เรียนไปสู่การสร้างชิ้นงาน/ภาระงาน	4.20	0.45	เหมาะสมมาก
6	ระบุการใช้สื่อ/แหล่งเรียนรู้สัมพันธ์สอดคล้องกับ กิจกรรมการเรียนรู้	3.60	0.55	เหมาะสมมาก
7	มีหลักฐาน อาทิ สื่อ ใบกิจกรรม ใบความรู้ เครื่องมือ วัด ฯ ที่ปรากฏในแผนการจัดการเรียนรู้ครบถ้วน	4.20	0.84	เหมาะสมมาก
8	ระบุวิธีการวัดผลประเมินผลอย่างชัดเจน	4.20	0.45	เหมาะสมมาก
9	ระบุเครื่องมือสำหรับการวัดผลประเมินผลอย่าง ชัดเจน	4.40	0.55	เหมาะสมมาก
10	ระบุเกณฑ์การประเมินผลอย่างชัดเจน	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
	รวม	4.34	0.59	เหมาะสมมาก

จากตารางที่ 24 พบว่าค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง การ
แนะนำสถานที่โดยรอบ โรงแรม (Direction to local places โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 คน พบว่า ค่าเฉลี่ยอยู่
ในระดับเหมาะสมมาก ($\bar{X}$ = 4.34, SD = 0.59)

ตารางที่ 25 ผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 การแจ้งออกจากโรงแรม
(Check-out)

ข้อที่	รายการ	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1	แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วน	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
2	จุดประสงค์การเรียนรู้ระบุพฤติกรรมชัดเจน	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
3	จุดประสงค์การเรียนรู้เน้นการพัฒนาความสามารถ ด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
4	กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมครบถ้วนทุก ขั้นตอนตามวิธีสอนแบบแบบเน้นภาระงานร่วมกับ บทบาทสมมติ	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
5	กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมสามารถนำ ผู้เรียนไปสู่การสร้างชิ้นงาน/ภาระงาน	4.40	0.55	เหมาะสมมาก
6	ระบุการใช้สื่อ/แหล่งเรียนรู้สัมพันธ์สอดคล้องกับ กิจกรรมการเรียนรู้	4.40	0.55	เหมาะสมมาก
7	มีหลักฐาน อาทิ สื่อ ใบกิจกรรม ใบความรู้ เครื่องมือ วัด ฯ ที่ปรากฏในแผนการจัดการเรียนรู้ครบถ้วน	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
8	ระบุวิธีการวัดผลประเมินผลอย่างชัดเจน	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
9	ระบุเครื่องมือสำหรับการวัดผลประเมินผลอย่าง ชัดเจน	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
10	ระบุเกณฑ์การประเมินผลอย่างชัดเจน	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
	รวม	4.74	0.44	เหมาะสมมากที่สุด

จากตารางที่ 25 พบว่าค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง การแจ้ง
ออกจากโรงแรม (Check-out โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 คน พบว่า ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด
($\bar{X} = 4.74$, $SD = 0.44$)

ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

แบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ที่ประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน

ตารางที่ 26 ตารางแสดงผลการพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ที่ประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน

ข้อที่	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	ผลการประเมิน
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	+1	+1	0	0	+1	3	0.60	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4	+1	0	+1	0	0	2	0.40	ตัดทิ้ง
5	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
11	0	0	+1	+1	+1	3	0.60	ใช้ได้
12	0	0	+1	0	+1	2	0.40	ตัดทิ้ง
13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
14	+1	+1	0	+1	0	3	0.60	ใช้ได้
15	+1	0	+1	+1	0	3	0.60	ใช้ได้
16	0	+1	0	+1	+1	3	0.60	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
18	0	+1	0	0	0	1	0.20	ตัดทิ้ง
19	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
21	0	0	+1	0	+1	2	0.40	ตัดทิ้ง

ตารางที่ 26 (ต่อ)

ข้อที่	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	ผลการประเมิน
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
22	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
23	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
24	0	0	+1	+1	+1	3	0.60	ใช้ได้
25	+1	+1	+1	0	0	3	0.60	ใช้ได้
26	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
27	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
28	0	0	0	+1	0	1	0.20	ตัดทิ้ง
29	+1	0	0	+1	0	2	0.40	ตัดทิ้ง
30	+1	0	+1	+1	0	3	0.60	ใช้ได้
31	+1	0	+1	0	0	2	0.40	ตัดทิ้ง
32	+1	0	+1	+1	0	3	0.60	ใช้ได้
33	+1	0	+1	+1	0	3	0.60	ใช้ได้
34	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
35	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
36	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
37	+1	+1	0	0	+1	3	0.60	ใช้ได้
38	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
39	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
40	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

จากตารางที่ 26 ผลการประเมินสอดคล้องกับแบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ที่ประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน พบว่า แบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ทั้งหมด 40 ข้อ มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ จำนวน 33 ข้อ ต้องตัดทิ้ง จำนวน 7 ข้อ

ตารางแสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 27 ตารางแสดงการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (B-Index) ของแบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

ข้อ	ค่า P	ค่า B- Index	ผลการ ประเมิน	ข้อ	ค่า P	ค่า B- Index	ผลการ ประเมิน
1	0.53	0.42	ใช้ได้	21	0.67	0.45	ใช้ได้
2	0.53	0.42	ใช้ได้	22	0.40	0.38	ใช้ได้
3	0.63	0.65	ใช้ได้	23	0.50	0.48	ใช้ได้
4	0.40	-0.03	ตัดทิ้ง	24	0.63	0.65	ใช้ได้
5	0.57	0.63	ใช้ได้	25	0.60	0.57	ใช้ได้
6	0.43	0.59	ใช้ได้	26	0.57	0.36	ใช้ได้
7	0.40	0.38	ใช้ได้	27	0.43	0.59	ใช้ได้
8	0.50	0.75	ใช้ได้	28	0.40	0.24	ตัดทิ้ง
9	0.70	0.53	ใช้ได้	29	0.40	0.24	ตัดทิ้ง
10	0.53	0.55	ใช้ได้	30	0.63	0.65	ใช้ได้
11	0.63	0.65	ใช้ได้	31	0.57	0.09	ตัดทิ้ง
12	0.27	0.21	ตัดทิ้ง	32	0.50	0.75	ใช้ได้
13	0.40	0.38	ใช้ได้	33	0.50	0.48	ใช้ได้
14	0.53	0.55	ใช้ได้	34	0.70	0.53	ใช้ได้
15	0.60	0.57	ใช้ได้	35	0.47	0.81	ใช้ได้
16	0.53	0.55	ใช้ได้	36	0.63	0.65	ใช้ได้
17	0.53	0.42	ใช้ได้	37	0.53	0.42	ใช้ได้
18	0.23	0.00	ตัดทิ้ง	38	0.30	0.29	ใช้ได้
19	0.53	0.55	ใช้ได้	39	0.67	0.45	ใช้ได้
20	0.57	0.63	ใช้ได้	40	0.50	0.75	ใช้ได้

จากตารางที่ 27 แบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ มีค่าความยากง่าย (P) อยู่ระหว่าง 0.23 – 0.70 และค่าอำนาจจำแนก (B-Index) ตั้งแต่ -0.03 – 0.75 ผู้วิจัยจึงได้พิจารณาคัดเลือกข้อสอบที่คุณภาพตามเกณฑ์จำนวน 30 ข้อ โดยตัดข้อที่ (4) (12) (18) (21) (27) (28) (29) (31) (37) (38) และนำมาหาค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบทั้งฉบับ โดยหาค่าความเชื่อมั่นแบบโลเวทเท่ากับ 0.93

ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ที่ประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน

ตารางที่ 28 ดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของคำถามที่
เกี่ยวข้องกับบริการ โรงแรม

ข้อที่	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	ผลการประเมิน
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1.1	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
1.2	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
1.3	0	0	+1	+1	+1	3	0.60	ใช้ได้
2.1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2.2	+1	0	+1	0	0	2	0.40	ตัดทิ้ง
2.3	0	0	+1	+1	+1	3	0.60	ใช้ได้
3.1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3.2	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
3.3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4.1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4.2	+1	0	+1	+1	0	3	0.60	ใช้ได้
4.3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5.1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5.2	0	+1	+1	0	0	2	0.40	ตัดทิ้ง
5.3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5.4	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
5.5	+1	0	+1	0	0	2	0.40	ตัดทิ้ง
5.6	0	0	+1	+1	+1	3	0.60	ใช้ได้

จากตารางที่ 28 ผลการประเมินสอดคล้องกับคำถามที่เกี่ยวข้องกับบริการ โรงแรมของแบบ
วัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ที่ประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน พบว่า คำถามที่เกี่ยวข้องกับบริการ
โรงแรม ทั้งหมด 18 ข้อ มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ จำนวน 15 ข้อ ต้องตัดทิ้ง
จำนวน 3 ข้อ

ตารางที่ 29 ดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของบัตรข้อมูล
โรงแรมสำหรับพนักงาน โรงแรม (Hotel Role-play Prompts For Receptionist)

ข้อที่	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	ผลการประเมิน
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
3	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
4	+1	+1	0	0	+1	3	0.6	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
6	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
8	0	+1	0	0	+1	2	0.4	ตัดทิ้ง

จากตารางที่ 29 ผลการประเมินสอดคล้องกับบัตรข้อมูลโรงแรมสำหรับพนักงานโรงแรมของแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ที่ประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน พบว่า คำถามที่เกี่ยวข้องกับบริการโรงแรม ทั้งหมด 8 สถานการณ์ มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ จำนวน 7 สถานการณ์ ต้องตัดทิ้ง จำนวน 1 สถานการณ์

ตารางที่ 30 ดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ข้อที่	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	ผลการประเมิน
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
2	+1	0	0	+1	+1	3	0.6	ใช้ได้
3	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
7	0	+1	0	+1	+1	3	0.6	ใช้ได้
8	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
9	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
10	+1	+1	0	0	+1	3	0.6	ใช้ได้
11	+1	+1	0	0	+1	3	0.6	ใช้ได้
12	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้

จากตารางที่ 30 ผลการประเมินสอดคล้องกับเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ที่ประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน พบว่า เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษใช้ได้ทั้งหมด

ภาคผนวก จ

1. ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ ภาษาอังกฤษ เรื่อง บทสนทนาในงาน โรงแรม (Conversation in Hotel) ของนักเรียนระดับชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการ โรงแรม
2. แบบวัดทักษะการฟัง ภาษาอังกฤษ เรื่อง บทสนทนาในงาน โรงแรม (Conversation in Hotel) ของ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชา การโรงแรม
3. แบบวัดทักษะการพูด ภาษาอังกฤษ เรื่อง บทสนทนาในงานโรงแรม (Conversation in Hotel) ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการ โรงแรม

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ
เรื่อง บทสนทนาในงานโรงแรม (Conversation in Hotel) ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรม

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

วิชา ภาษาอังกฤษสำหรับงานโรงแรม รหัสวิชา 20000-1216 ระดับชั้น ปวช.2 การโรงแรม
หน่วยที่ 2 ชื่อหน่วย บทสนทนาในงานโรงแรม (Conversation in Hotel)
ชื่อเรื่อง การจองห้องพักทางโทรศัพท์ (Room reservation) เวลาสอน 2 ชั่วโมง

สมรรถนะประจำหน่วยการเรียนรู้

สนทนาตามสถานการณ์ในงานโรงแรมได้ถูกต้องตามรูปแบบโครงสร้างประโยค และการออกเสียง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. ตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังได้
2. สนทนาเกี่ยวกับการจองห้องพักโรงแรมตามสถานการณ์จำลองที่กำหนดได้
3. ตั้งใจทำกิจกรรมการเรียนรู้

เนื้อหาสาระการเรียนรู้

1. Expressions for Receptionist
  - 1.1 Answering the phone
  - 1.2 Asking about arrival and departure
  - 1.3 Giving information about room, price and required information
2. Expressions for Guest
  - 2.1 Asking about room vacancy and information
  - 2.2 Giving personal information

กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ

ขั้นที่ 1 Pre-task stage ขั้นก่อนการปฏิบัติภาระงาน

ขั้นตอนการสอน/กิจกรรมของครู	ขั้นการเรียนรู้/กิจกรรมของนักเรียน
<p>(ประมาณ 30 นาที)</p> <p>1. ผู้สอนแบ่งผู้เรียนออกเป็น 2 ทีม เพื่อทำกิจกรรม Listing and Sorting โดยให้ฟังบทสนทนาและช่วยกันเขียนคำศัพท์ จำนวน บนกระดานตามคำถามนำทางคือ</p> <ul style="list-style-type: none"> - What information do you ask if you are a reservation clerk? (For Team A) - What information do you prepare if you want to reserve a hotel room? (For Team B) <p>ทั้งนี้ผู้สอนให้ผู้เรียนเขียนตามที่ตนเองจับประเด็นได้โดยไม่ต้องเรียงตามลำดับก่อนหลัง</p> <p>2. ผู้สอนให้ผู้เรียนพิจารณาศัพท์ จำนวน ที่แต่ละทีมเขียนไว้บนกระดานและช่วยกันจับคู่ประเด็นที่เกี่ยวข้องกัน</p> <p>3. ผู้สอนแก้ไขศัพท์ จำนวน ที่ผู้เรียนเขียนบนกระดานให้ถูกต้องพร้อมอธิบายความหมาย และฝึกให้ผู้เรียนออกเสียงศัพท์จำนวนต่าง ๆ ให้ถูกต้อง</p>	<p>1. ผู้เรียนแบ่งออกเป็น 2 ทีม และช่วยกันเขียนรายการคำศัพท์ จำนวน จากที่ฟังตามคำถามที่ได้รับ เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - Team A คือ What kind of room / How many nights / How much เป็นต้น - Team B คือ double with bath / 3 nights / 350 per night เป็นต้น <p>2. ผู้เรียนช่วยกันจับคู่ศัพท์ จำนวน ที่มีความสอดคล้องกัน</p> <p>3. ผู้เรียนจดบันทึกศัพท์จำนวนที่ได้รับการแก้ไขลงสมุด พร้อมฝึกออกเสียงไปพร้อม ๆ กัน</p>

ขั้นที่ 2 Task cycle stage ขั้นดำเนินงานตามตามวงจรของการปฏิบัติภาระงาน

ขั้นตอนการสอน/กิจกรรมของครู	ขั้นการเรียนรู้/กิจกรรมของนักเรียน
<p>(ประมาณ 70 นาที)</p> <p>ผู้สอนให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติภาระงาน</p> <p>Reservation on Phone Role Play ตามรายละเอียดขั้นตอนย่อ ดังนี้</p> <p>1. Task - ผู้สอนให้ผู้เรียนฟังบทสนทนาที่ได้ฟังไปในกิจกรรมแรก และตอบคำถามโดยหลัง</p>	<p>1. ผู้เรียนฟังบทสนทนา และตอบคำถาม และบันทึกข้อมูลความหมายของศัพท์ จำนวน</p>

ขั้นตอนการสอน/กิจกรรมของครู	ขั้นการเรียนรู้/กิจกรรมของนักเรียน
<p>การทดสอบจะให้ผู้เรียนดู transcript พร้อมทั้งอธิบายศัพท์ จำนวนต่าง ๆ โดยละเอียด และให้ผู้เรียนฝึกการออกเสียงตาม จากนั้นให้ผู้เรียนฝึกพูดสนทนาสั้น ๆ ตามข้อมูลที่ได้รับ</p> <p>เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - ได้ภาพห้อง+ราคา ให้ถามตอบเรื่องราคาห้องพัก - ได้ข้อความชื่อห้อง + จำนวนคืน ให้ถามตอบเกี่ยวกับเวลาการเข้าพัก เป็นต้น โดยผู้สอนแนะนำการใช้ศัพท์สำนวนที่ถูกต้อง <p>2. Planning - ผู้สอนให้ผู้เรียนจับคู่และรับสถานการณ์การจองห้องพักที่แตกต่างกัน และสร้างบทสนทนาตามสถานการณ์ โดยผู้สอนคอยช่วยแก้ไขสำนวนต่าง ๆ ให้ถูกต้อง พร้อมแนะนำการออกเสียง</p> <p>3. Report - ผู้สอนให้ผู้เรียนนำเสนอบทบาทสมมติ</p>	<p>ต่าง ๆ และฝึกการออกเสียง ฝึกพูดนำเสนอบทสนทนาสั้น ๆ ตามข้อมูลที่ได้รับ โดยมีผู้สอนให้ข้อเสนอแนะการใช้ศัพท์สำนวนที่ถูกต้อง</p> <ol style="list-style-type: none"> 2. ผู้เรียนจับคู่ สร้างบทสนทนาตามสถานการณ์ที่ได้รับ และฝึกซ้อมบทสนทนา 3. ผู้เรียนนำเสนอบทบาทสมมติ

ขั้นที่ 3 Language focus stage ขั้นฝึกฝนและตรวจสอบการใช้ภาษา

ขั้นตอนการสอน/กิจกรรมของครู	ขั้นการเรียนรู้/กิจกรรมของนักเรียน
<p>(ประมาณ 20 นาที)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้สอน และผู้เรียนร่วมกันสรุปผลการทำกิจกรรม Role Play และสรุปเนื้อหาพร้อมกัน 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้เรียนร่วมกันอภิปรายผลการทำกิจกรรม และสรุปเนื้อหาการเรียน

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. หนังสือเรียน ภาษาอังกฤษสำหรับงาน โรงแรม โดยอาจารย์ พงศ์สิฏานนท์ สำนักพิมพ์เจริญปัญญา
2. คลิปวิดีโอ เรื่อง การจองห้องพักทางโทรศัพท์ (Room reservation)
3. ใบกิจกรรม Listing & Sorting และ Listening & Speaking practice
4. ใบมอบหมายภาระงาน Reservation on Phone Role Play

การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	ภาระงาน/กิจกรรม	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมิน
ตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังได้	Listening Practice	ทำแบบฝึกหัดการฟัง	ตรวจแบบฝึกหัดการฟัง	ตอบคำถามได้ถูกต้องอย่างน้อย 3 จาก 5 ข้อ
สนทนาเกี่ยวกับการจองห้องพักโรงแรมตามสถานการณ์จำลองที่กำหนดได้	Reservation on Phone Role Play	การนำเสนอบทบาทสมมติที่ได้รับตามสถานการณ์จำลอง	1. แบบประเมินทักษะการฟัง 2. แบบประเมินทักษะการพูด	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60
ตั้งใจทำกิจกรรมการเรียนรู้	1. Listing & Sorting 2. Speaking Practice	สังเกตพฤติกรรมผู้เรียน	แบบสังเกตพฤติกรรมผู้เรียน	ผ่านเกณฑ์ระดับ ดี

เอกสารอ้างอิง

Ruth Wajnryb. Travel and Tourism. Compass Publishing, 2000.

Rob Jordens, Terry Jordens. Talk about Travel Compass Publishing, 2000.

ใบกิจกรรม Listing & Sorting

Task Outcome

Gain the good behavior in doing Listing and Sorting Activities

Instructions

1. Listening to the given dialogue.

Receptionist : Good morning, this is Big Apple Hotel in New York City. How may I help you?

Guest : Good morning. Well, actually it is already the afternoon here in England. I would like to book a room please?

Receptionist : Certainly, sir. How many people is the booking for?

Guest : One person. It's for me. So, I'd need a single room.

Receptionist : What date will you be arriving?

Guest : I will be arriving on Saturday 10th of June.

Receptionist : Okay, and when will you be leaving?

Guest : I'll be leaving the following Saturday, so that the 17th June. How much would that be?

Receptionist : With our special weekly rate, that would be a total of \$1,100.

Guest : Oh, well that slightly more expensive than I was expecting. Does that include breakfast?

Receptionist : oh, yes absolutely. The price includes breakfast and all taxes. There are no hidden charges.

Guest : Oh, I see. Well, that's actually quite reasonable then. Is there WIFI in the hotel?

Receptionist : Yes, all of our rooms have WIFI at no extra charge.

Guest : Excellent. That would be very useful.

Receptionist : For the choice of rooms, would you prefer a room with a view of the city skyline or a view of Central Park?

Guest : Oh, I'm not sure. Is there a difference in price?

Receptionist : No, both rooms are available at the same price. The only difference is the view.

Guest : Well, in that case I'd prefer the view of the city please. I would like to go ahead and book those dates, please.

Receptionist : Certainly sir. For booking made over the phone, we ask that customers pay in advance for the first night. The remaining balance can be settled at the end of the stay.

Guest : That's fine. I understand.

Receptionist : May I take your full name please?

Guest : Yes. It's Mark Lewis. L-E-W-I-S

Receptionist : And I'll need e-mail address too.

Guest : Yes, of course. It's .....

Receptionist : Thank you. Okay, I have made the reservation for those dates. You will receive confirmation by email along with instructions for making the payment for the first night. Is there anything else I can help you with?

Guest : Emm, Yes, just one last thing. On 10th June, I'll be arriving directly from around the airport at 2 pm. Will the room be ready by that time?

Receptionist : Well, usually check-in is after 4 pm but I'll request that your room is cleaned first. So long as you don't arrive before 2 pm, then that will be fine.

Guest : Thanks very much. I appreciate it. I'll go and check my email straight away and pay the deposit. Good bye and thanks again.

2. List the vocabularies and expressions you hear from the dialogue as following

2.1 Team A lists the vocabularies and expressions of the reservation clerk.

2.2 Team B lists the vocabularies and expressions of the guest.

3. Match the vocabularies and expressions of Team A and Team B together.

4. Practice pronunciation of listed vocabularies.

Evaluation

Evaluation Tools : Performance Evaluation form

Evaluation Method : Observe if the students pay attention in participating activity.

Rubric : The student pay good attention in doing activity.

Performance Evaluation Form

5 is best / 1 is worst

Rubric	1	2	3	4	5
1. Follow the terms of the activity.					
2. Be attentive and diligent in joining activities					
3. Be attentive and diligent in learning.					
4. Worked collaboratively with others					

16-20 Points = Excellent

12-15 Points = Good

Below 12 = Not pass

ใบกิจกรรม Listening & Speaking Practice

Task Outcome

1. Answer questions and summarize the main idea from the story listened.
2. Show a short conversation on the given situation of hotel reservation correctly and smoothly.

Instructions

1. For Listening Practice, listen the conversation and answer the below questions;

- 1.1 What kind of room would the guest like?
- 1.2 How long would the guest like to stay?
- 1.3 What facilities did the guest ask about?
- 1.4 What time is the check-in and check-out?
- 1.5 Did the guest pay the deposit for the room?

2. For Speaking Practice, work in pair and talk according to the situation.

- 2.1 Draw the below situation

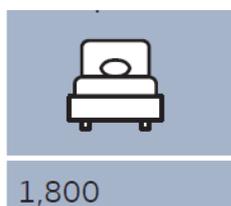
Room rate

(1) 	(2) 	(3) 	(4)
3,000	2,500	3,500	4,000

Arrival and Departure

(1) 	(2) 	(3) 	(4)
Sat 1st May	Tue 20th July	Sun 22nd August	Wed 31st October

- 2.2 Make a short conversation as belowed example.

Clerk : What kind of room would you like?

Guest : A single, please. How much is it?

Clerk : It's 1,800 baht a night.

Evaluation

Evaluation Tools : Listening Exercise

Evaluation Method : Check the Listening Exercise

Rubric : The students get at least 3 points from 5 points.

Listening Check-List

No.	Name -Last name	No.1	No.1	No.1	No.1	No.1	Total
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							
8							
9							
10							
11							
12							
13							
14							
15							
16							
17							
18							
19							

..... Evaluator

(.....)

..... / ..... / .....

ใบมอบหมายภาระงาน Reservation on Phone Role Play

Task Outcome

Show a role play of hotel reservation correctly and smoothly.

Instructions

1. Draw the situation
2. Create the conversation according to the given situation.
3. Practice the Role Play
4. Present the Role Play
5. Feedback each other

Evaluation

Evaluation Tools : Role Play Evaluation form (Listening & Speaking Criteria)

Evaluation Method : Check form the performance of listening and speaking

Rubric : The student get at least Fair in Role Play

Role Play Check-List

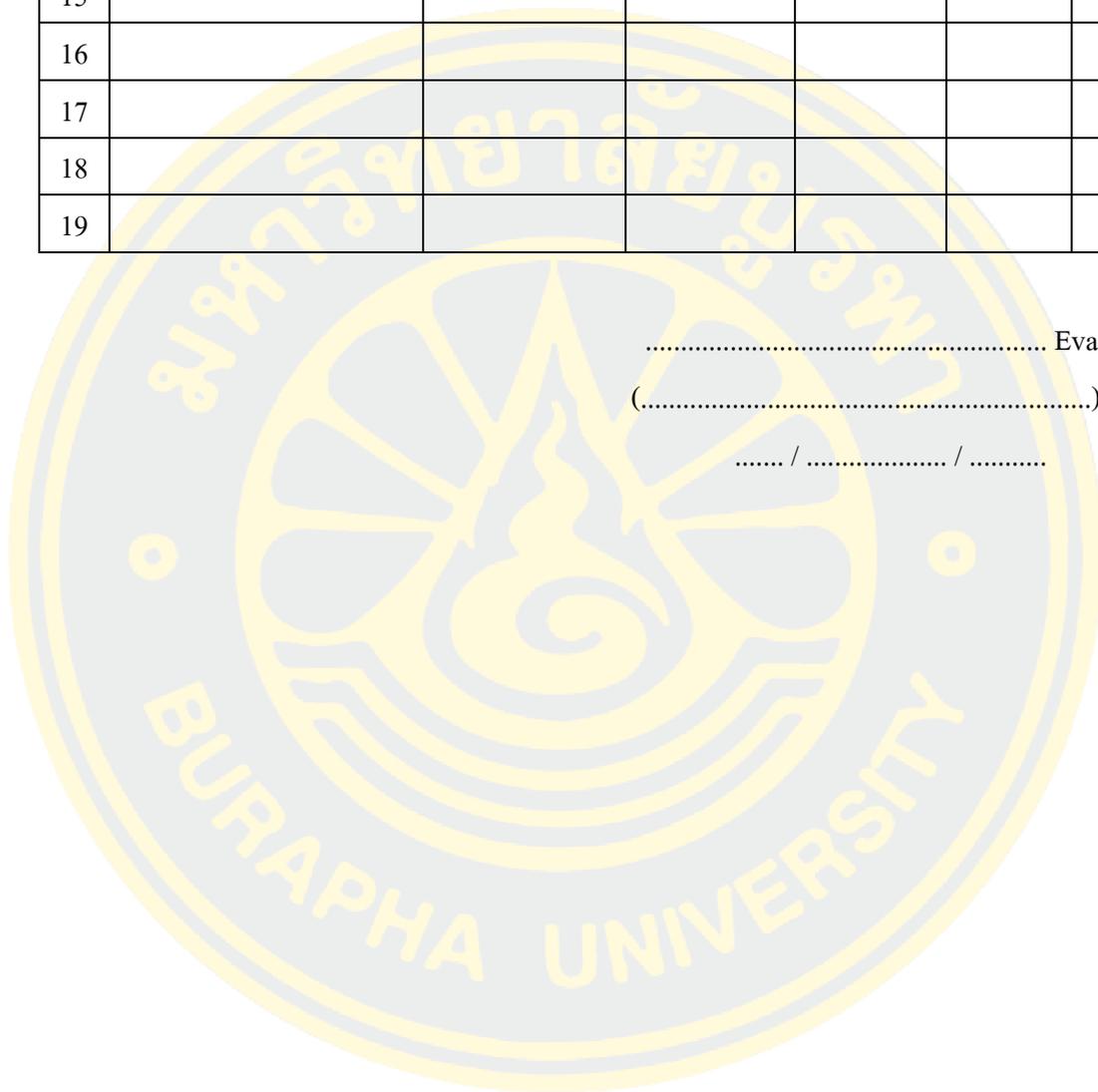
No.	Name -Last name	Pronunciation	Vocabulary	Grammar	Fluency	Total
1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						
9						
10						
11						
12						

No.	Name -Last name	Pronunciation	Vocabulary	Grammar	Fluency	Total
13						
14						
15						
16						
17						
18						
19						

..... Evaluator

(.....)

..... / ..... / .....

Criteria of Speaking

No.	Evaluation list	Quality level	Score
1. Pronunciation			
1.1	Pronounce correctly	Very Good	4
1.2	Occasional mispronunciation	Good	3
1.3	Often pronounced incorrectly when speaking, it is difficult to understand.	Fair	2
1.4	Still unable to speak and unable to respond to conversations.	Improved	1
2. Vocabulary			
2.1	Use appropriate vocabulary to the situation.	Very Good	4
2.2	Use mostly appropriate vocabulary to the situation.	Good	3
2.3	Frequently uses the wrong vocabulary but can use vocabulary in situations	Fair	2
2.4	Use the wrong vocabulary and unable to respond to conversations	Improved	1
3. Grammar			
3.1	There are no errors in the choice of vocabulary and language structure.	Very Good	4
3.2	Use correct grammatical structure There is a slight error.	Good	3
3.3	Using incorrect basic grammar Some phrases are correct.	Fair	2
3.4	Use the wrong grammatical structure unable to communicate	Improved	1
4. Fluency			
4.1	The conversation flows smoothly and naturally.	Very Good	4
4.2	The conversation flows smoothly and naturally. But it's still stuck.	Good	3
4.3	Can't continue speaking. But try to continue talking by starting over.	Fair	2
4.4	After speaking, he stopped and thought for a long time. Can't finish the sentence Can't respond to conversation	Improved	1

13-16 Points = Very Good**11-12 Points = Good****9-10 Points = Fair****Below 9 Points = Must be improved**

แบบทดสอบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

วิชา ภาษาอังกฤษสำหรับงานโรงแรม รหัสวิชา 20000-1216

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรม

- Instruction**
1. This paper contains of 30 items of multiple choices.
  2. You will listen to the audio twice and answer the questions.
  3. The test take 45 minutes.

Direction : Listen to Audio 1 : Room reservation, then answer the questions No.1-7.

1. What is the name of the hotel where the guest plans on staying?

A. Washington D.C. Hotel	B. Hyatt Place Hotel
C. Hyatt Hotel	D. Lincoln Hotels

ANSWER : B. Hyatt Place Hotel

2. For how long does the guest plan on staying at the hotel?

A. Overnight	B. Two nights
C. Three nights	D. A week

ANSWER : B. Two nights

3. What kind of room does the guest request to stay in?

A. A single room without a balcony.	B. A single room with a balcony.
C. A double room without a balcony.	D. A double room with a balcony.

ANSWER : C. A double room without a balcony.

4. At what time can the guest check into the hotel on Friday?

A. Before 11:00 a.m.	B. After 1:00 p.m.
C. Before 12 a.m.	D. After 3:00 p.m.

ANSWER : A. Before 11:00 a.m.

5. When does the guest plan on giving the hotel his credit card information?

A. At the end of his stay	B. The guest wants to pay in cash
C. During the phone call	D. Upon his arrival to the reception desk

ANSWER : D. Upon his arrival to the reception desk

Direction : Look at the map and listen to Audio 4 : Direction to local places, then answer the questions No.18-22.

18. The speaker gives directions to the .....

- A. Post Office
- B. Museum
- C. Cinema
- D. Shop

ANSWER : B. Museum

19. The speaker gives directions to the .....

- A. Theatre
- B. Underground station
- C. Police station
- D. Book shop

ANSWER : C. Police station

20. The speaker gives directions to the .....

- A. Hospital
- B. Theatre
- C. Cinema
- D. Book shop

ANSWER : A. Hospital

21. The speaker gives directions to the .....

- A. Bus station
- B. Museum
- C. Cinema
- D. Supermarket

ANSWER : B. Museum

22. The speaker gives directions to the .....

A. Post Office	B. Museum
C. Cinema	D. Shop

ANSWER : A. Post Office

Direction : Listen to Audio 5 : Dealing with complaints, then choose the best answer for No.23-27.

23. Listen and decide if which sentence is spoken by guest.

A.	B. ....
C.	D. ....

ANSWER : A. Sorry to bother you but I reserved a nonsmoking room, not a smoking one.

24. Listen and decide if which sentence is spoken by receptionist.

A.	B. ....
C.	D. ....

ANSWER : C. We will send a maintenance worker to check and fix it right away.

25. Listen and decide which is the best answer for the complaint "The window's stuck"

A.	B. ....
C.	D. ....

ANSWER : B. Oh dear. I'll get someone to open it.

26. Listen and decide which is the best answer for the complaint "I am afraid the room is terribly dusty."

A.	B. ....
C.	D. ....

ANSWER : C. I'll get it cleaned for you straightaway..

27. Listen and decide which is the best answer for the complaint "The faucets are dripping, I can't turn them off."

A.	B. ....
C.	D. ....

ANSWER : D. Ok, I'll have them looked at by a plumber.

Direction : Listen to Audio 6 : Check-out, then answer the questions No.28-30.

28. What kind of service does the guest require when check-out?

- A. Air ticket
- B. A taxi
- C. A shuttle bus
- D. A guest's book

ANSWER : C. A shuttle bus

29. How did the guest feel about the hotel service?

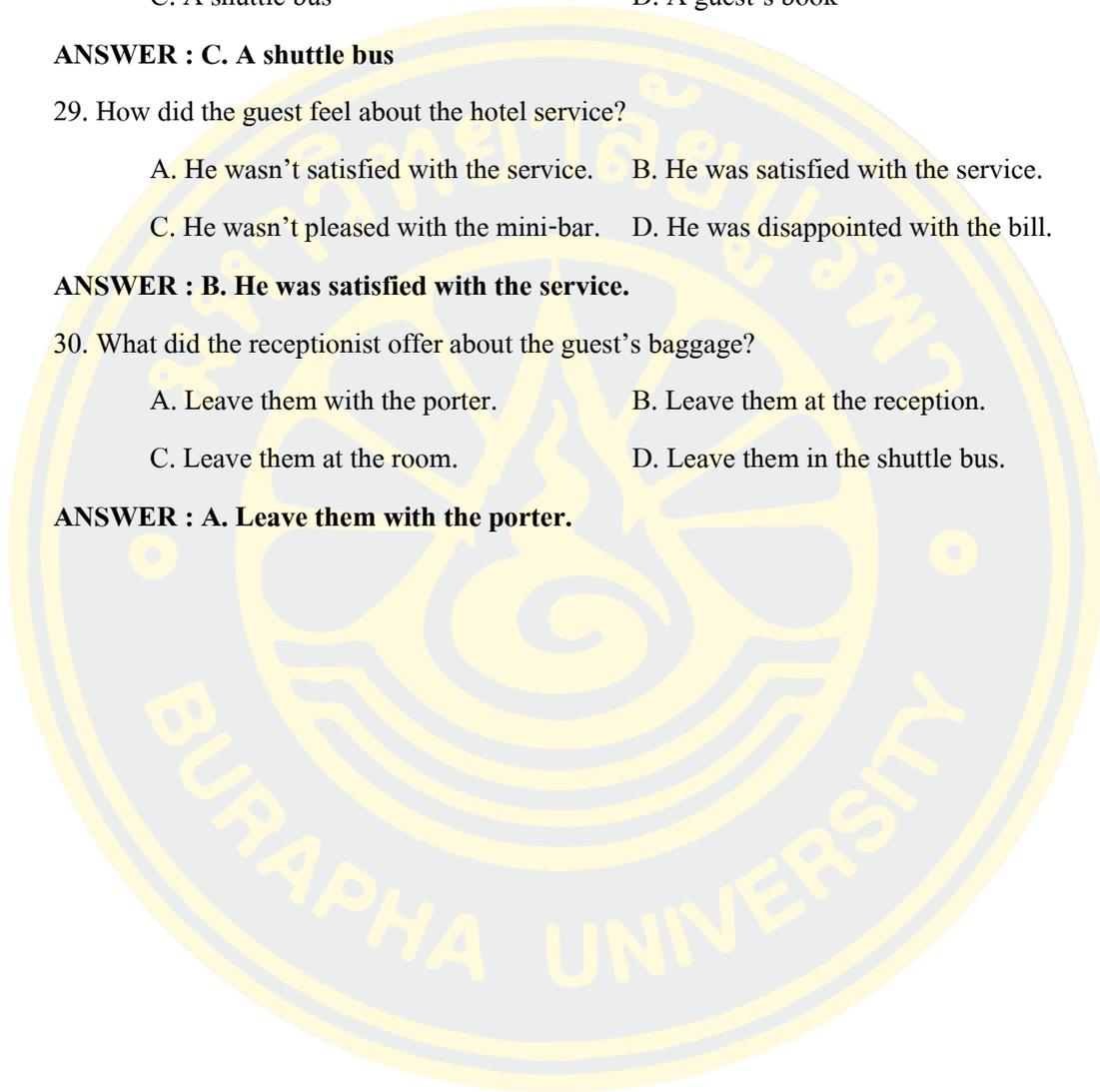
- A. He wasn't satisfied with the service.
- B. He was satisfied with the service.
- C. He wasn't pleased with the mini-bar.
- D. He was disappointed with the bill.

ANSWER : B. He was satisfied with the service.

30. What did the receptionist offer about the guest's baggage?

- A. Leave them with the porter.
- B. Leave them at the reception.
- C. Leave them at the room.
- D. Leave them in the shuttle bus.

ANSWER : A. Leave them with the porter.

Transcript of the Listening Test

Audio Link : https://drive.google.com/drive/folders/1AwZ6gfm_-xRLwTWGb7RAC87s95IHk10Y?usp=sharing

Audio 1 : Room reservation

Receptionist: Good afternoon! This is Hyatt Place Hotels in Washington, D.C. How may I help you?

Guest: Hi, I'd like to make a reservation for this weekend from Friday night until Sunday.

Receptionist: Sure! Let me check which rooms are available. Do you need a room with single bed or double bed?

Guest: A room with one bed will be just fine.

Receptionist: Alright... We have several rooms available. Would you care for a room with a balcony?

Guest: A double room with no balcony will suit our needs just fine. I did notice on your website that you have a pool and gyms. Are these facilities available for all hotel guests?

Receptionist: Yes, all hotel guests are allowed for those facilities. It also includes breakfast. We have a restaurant that serves lunch and dinner, but those meals are not included in the room rate.

Guest: Okay, that's fine. What time are both check-in and check-out?

Receptionist: Check-in for you on Friday can be any time after 3:00 p.m. Check-out will be on Sunday before noon.

Guest: Sounds great!

Receptionist: I am glad that I could help you today. Is there anything else that you need at this point in time?

Guest: Would you like my credit card information now, or can I take care of that upon my arrival to the hotel's reception desk?

Receptionist: We can handle payment upon your arrival on Friday. We look forward to seeing you then!

Guest: Thank you! I look forward to my stay.

Receptionist: Enjoy the rest of your week!

Audio 2 : Check-in

Receptionist: Hi, welcome to the Aksara Hotel. How can I help you?

Guest: Hi, I would like a room for tonight. Do you have any vacancies?

Receptionist: Yes sir, would you like a single room, or a double room?

Guest: A single room, please.

Receptionist: How long will you be staying?

Guest: For three nights.

Receptionist: Okay, would you like a king size bed or a queen size?

Guest: Well, king size bed, please.

Receptionist: Smoking, non-smoking?

Guest: Non-smoking.

Receptionist: Sure, and would you rather have a room with a view of the ocean or the forest?

Guest: It doesn't really matter to me, whichever one is cheaper.

Receptionist: Sure, it's going to be \$55 per night. Can I have your ID, please?

Guest: Here it is.

Receptionist: Alright, Could you sign here, please?

Guest: No problem. Do you accept American Express?

Receptionist: Sure, any Visa, Master Card or American Express.

Guest: Perfect, here is my card.

Receptionist: Thank you. Is there a phone number where you can be contacted?

Guest: Yes, it is 347-3354

Receptionist: Okay. Here's your key. Your room number is 276. It's on the 2nd floor, you can take the elevators behind us. If you need anything, just dial 9 for the reception.

Guest: Thank you for your help.

Receptionist: My pleasure. Enjoy your stay!

Audio 3 : Suggestion on Hotel facilities

Receptionist: Good morning, Grand Marina Hotel. Can I help you?

Guest: Oh, hello....We have a reservation for tonight. Um....How do I get from the airport to there?

Receptionist: There's shuttle bus from the airport direct to the hotel.

Guest: Oh, good. Where does it leave from?

Receptionist: The bus stop is just outside the arrivals area. Opposite the taxi rank.

Guest: Is there a charge?

Receptionist: No. We offer a free airport transfer to all out guests.

Guest: And how long does it take?

Receptionist: About 30 minutes.

Guest: Great. Um... Is there a business centre?

Receptionist: Yes. It's on the ground floor, opposite reception. It's open 24 hours.

Guest: OK. And I'd like to hire a car for a few days. Can you help with that?

Receptionist: Yes....there is the car rental desk, next to reception. We'll arrange that for you.

Guest: Just one more thing...I'll see a client this evening. Can you recommend a restaurant near the hotel?

Receptionist: Mm....I can recommend Goji Kitchen&Bar - in the same street. It's very good-international cuisine. They have music on the roof terrace above the restaurant, but inside it's quiet.

Guest: Great. Thanks for your help.

Audio 4 : Direction to local places

18. Go straight on. Then take the first left on to Green Street. Walk past the library and it's the building next to the library on the left.

19. Go straight on. Go past the traffic lights. You will see a shop on the right. Go past that and it's on the right next to the shop.
20. Go straight on. Go past the traffic lights and go straight on until you get to the roundabout. At the roundabout turn left. Go past the theatre. It's the building next to the theatre, opposite the hospital.
21. Go straight on. Go past the traffic lights and take the second right on to King's Road. Go past the bookshop. It's the building next to the bookshop opposite the café.
22. Go straight on. Then take the first right on to Green Street. It's the building on the right, just before the factory.

Audio 5 : Dealing with complaints

23. Listen and decide if which sentence is spoken by receptionist.
- A. My apologies, sir
  - B. And the problem is, sir?
  - C. People in the room next door are too noisy.
  - D. We always try to serve our guests in the most agreeable way possible.
24. Listen and decide if which sentence is spoken by receptionist.
- A. Your order will be ready in 10 minutes.
  - B. There seems to be a problem with AC in my room.
  - C. I want to change rooms. In fact, I want a refund for tonight!
  - D. Cockroaches have taken over my room.
25. Listen and decide which is the best answer for the complaint "The window's stuck"
- A. I do apologize. I'll have it emptied for you.
  - B. Oh dear. I'll get someone to open it.
  - C. Ok, I'll have them looked at by a plumber.
  - D. I am terribly sorry about that. I'll have a clean one
26. Listen and decide which is the best answer for the complaint "I am afraid the room is terribly dusty."
- A. I do apologize. I'll have it emptied for you.
  - B. I'll have it changed by the electrician.

C. I'll get it cleaned for you straightaway..

D. I am terribly sorry about that. I'll have a clean one

27. Listen and decide which is the best answer for the complaint "The faucets are dripping, I can't turn them off."

A. I do apologize. I'll have it emptied for you.

B. I'll have it changed by the electrician.

C. I'll get it cleaned for you straightaway..

D. Ok, I'll have them looked at by a plumber.

Audio 6 : Check-out

Receptionist: Did you enjoy your stay with us?

Guest: Yes, very much so. However, I now need to get to the airport. I have a flight that leaves in about two hours, so what is the quickest way to get there?

Receptionist: We do have a free airport shuttle service.

Guest: That sounds great, but will it get me to the airport on time?

Receptionist: Yes, it should. The next shuttle leaves in 15 minutes, and it takes approximately 25 minutes to get to the airport.

Guest: Fantastic. I'll just wait in the lounge area. Will you please let me know when it will be leaving?

Receptionist: Of course, sir. Oh, before you go would you be able to settle the mini-bar bill?

Guest: Oh yes certainly. How much will that be?

Receptionist: Let's see. The bill comes to \$37.50. How would you like to pay for that?

Guest: I'll pay with my Visa thanks, but I'll need a receipt so I can charge it to my company.

Receptionist: Absolutely. Here we are sir. If you like you can leave your bags with the porter and he can load them onto the shuttle for you when it arrives.

Guest: That would be great thank you.

Receptionist: Would you like to sign the hotel guestbook too while you wait?

Guest: Sure, I had a really good stay here and I'll tell other people to come here.

Receptionist: That's good to hear. Thank you again for staying at The Grand Woodward Hotel.

แบบวัดทักษะการพูด ภาษาอังกฤษ เรื่อง บทสนทนาในงานโรงแรม (Conversation in Hotel) ของ
 นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2
 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรม

คำชี้แจง

แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เป็นรูปแบบสถานการณ์จำลองให้ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมติเป็นพนักงานโรงแรม โดยใช้บัตรข้อมูลโรงแรมสำหรับพนักงานโรงแรม (Hotel Role-play Prompts For Receptionist) จำนวน 8 โรงแรม ซึ่งข้อมูลในบัตรข้อมูล ประกอบด้วย ชื่อโรงแรม รูปแบบของห้องพัก เลขที่ห้องพักที่ว่าง ราคาห้องพัก รายละเอียดสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนแสดงทักษะการพูดภาษาอังกฤษตามสถานการณ์ที่กำหนดได้ มีรายละเอียด ดังนี้

1. ผู้เรียนเลือกบัตรข้อมูลโรงแรมสำหรับพนักงานโรงแรม (Hotel Role-play Prompts For Receptionist) 1 ใบ โดยใช้วิธีจับฉลาก
2. ผู้เรียนรับบทบาทพนักงานโรงแรม โดยดูข้อมูลจากบัตรข้อมูล และตอบคำถามลูกค้าตามสถานการณ์ที่กำหนด
3. ผู้สอนรับบทบาทลูกค้าที่เข้าพักโรงแรม โดยจะตั้งคำถามที่เกี่ยวข้องกับบริการโรงแรมทั้งหมด 5 คำถาม โดยแบ่งเป็นหัวข้อคำถามดังนี้
  - 1.1 Asking about room vacancy
    - (1) I'd like to book a room, please. Is there any available?
    - (2) Can I have a reservation for a *single room/double room/suite* for tonight/two nights?
    - (3) Do you have any *single room/double room/suite* available?
  - 1.2 Asking about room rate
    - (1) How much is it per night?
    - (2) What is the price for this kind of room?
    - (3) If I reserved 2 *nights*, how much would I pay?
  - 1.3 Asking about facilities
    - (1) Do you have a *pool / restaurant* ?
    - (2) Where is the *pool / restaurant* ?
    - (3) What time does *pool / restaurant* open and close?

1.4 Asking about check in and checkout

- (1) What time can I *check in / check out*?
- (2) Is it possible if I check out after 10 / 11 / 12 ?
- (3) When is the checkin and checkout?

1.5 Other General information (In the case of no information in the card)

- (1) Do you have any suggestion about attraction near the hotel?
  - (2) If I don't like the room you offer, can I change the room?
  - (3) *Can I pay by / Do you accept* Mastercard?
  - (4) Is breakfast included in the room rate?
  - (5) Can I pay upon my arrival to the hotel's reception desk?
  - (6) Is there a shuttle bus from the airport?
2. ผู้เรียนที่ทำแบบทดสอบแล้วจะถูกแยกออกจากกลุ่มเพื่อนเพื่อป้องกันการสอบถามข้อมูลกันซึ่งเป็นการหลอมน้ำในการทำแบบทดสอบ

No.7

THE SANDWOMAN MOTEL		
Type	Price	Available Rooms
Single	\$45.00	201, 203
Double	\$65.00	102, 103, 104
Suite	NA	NA
Pool	No.	
Restaurants	1 st Floor	
Checkout	11:00A.M.	
Laundry	No	
Service		

No.8

The Beachside Inn		
Type	Price	Available Rooms
Single	\$125.00	102, 103, 104
Double	\$165.00	201, 203
Suite	\$210.00	501
Pool	No	
Restaurants	No	
Checkout	11:30A.M.	
Laundry	Yes	
Service		

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางณัฐฐา ทะโคคา
วัน เดือน ปี เกิด	13 กรกฎาคม 2526
สถานที่เกิด	พระนครศรีอยุธยา
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	93/50 หมู่บ้านบ้านสวนบางละมุง 4 ตำบลบางละมุง อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี 20150
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2548 ศิลปศาสตรบัณฑิต (ภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. 2553 ประกาศนียบัตรบัณฑิต (วิชาชีพครู) มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ พ.ศ. 2568 การศึกษามหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน) มหาวิทยาลัยบูรพา